ځانگو

ناول

Ketabton.com

یار محمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

(ناول)

لیکوال:

یار محمد سهار

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: ځانګو

لیکـــوال: یارمحمد سهار

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحریك، فرهنګي څانګه

وېـبپـاڼـه: www.melitahrik.com

ډیزایـن: ضیاء ساپی

پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکــال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۱۱۷)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب خپلې خدای بښلې مور ته چې د لومړي ځل لپا ره يې زما زانګو ځنګولې ده او خپل خواږه عــز تمــن خــدای بښلي عالم پلار ته چې د لومړي ځل لپاره يې زما په ګوتــو قلم او په لاس کتاب راکړی او هم هغو يتيمــا نــو تــه چــې پلرونه يې په کارتوسو، بمونو او ځانمرګو له خــوا شــهيدان شويدي او هغو خلکوته چې د قلم او کتاب خاوندان دي او همدارنګه يې هغوی ته ډالۍ کوم چې د خپل مور، پلار، د هېواد د يتيمانو د قلم او کتاب د خاوندانو په چوپړ کې دي.

په ډېر درنښت

يارمحمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) كال په پیل كې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه كړې وه چې د دې كال په بهیر كې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې كوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد كال د كب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ كې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې كړل. ملي تحریك په یاده غونډه كې ژمنه وكړه چې د (۱۳۹۴ ل) كال په بهیر كې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې كوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه كار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ كړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملی كوي. دا اثر چې ستاسو په لاس كې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه كړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته كړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیكوالو، ژباړونكو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر كې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا كړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی كړی، د زړه له كومې مننه كوي او كور ودانی ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

د هغې اصلي نوم شاه پیری وه خو مور او پلار یې له ډېره نازه ورته شــاه پرو ویل د هغې مور او پلار خپله یوه دانه لور داسې ساتله لکــه د ګــلاب ګل.

شاه پرو هم په ښکلا او ښا یېست کې نوم درلود تورو بادامی ستر ګــو او تورو زلفو یې په سیمه کې ا نګازی خپری کړی وی .

شاه پرو و پیغلتوب ته د رسیدو سره سم یې دیوه ښا یسته ،ښــکلی او د ښو اخلاقو در لو دونکې یوه ځوان سره چې نوی د انجنیری له فــاکولتی څخه خلاص شوی وه واده وکړ .

د شاه پرو دواده پنځه کاله تیر شوه چې یوه لور او یو زوی یې درلودل په هېواد کې هم جنګ او جګړو زور اخیستی وه ، د شا ه پرو مېړه هم ډېری هلی ځلې وکړی چې له کلی څخه ښار ته لاړ شی خو بخت او وخت یاری ورسره ونکړه ، جګړه په قراره ، قراره زور ونیو ان تر دی چې دا جنګ او جګړې د شاه پرو تر کلی ورسیدی .

ددې سیمې قوماندان څو ځلې پخوا د شاه پرو مېړه جنګ ته را بللــی وه خو د شاه پرو مېړه پوهیده او تل به یې د خپلې مېرمنې ســره ددې بــې مانا او بې ګټې جنګو په باره کې دیوه او بل سره خبرې کولې نو ځکــه د شاه پرو مېړه د سیمې د جنګي قوماندان د جنګ او جګړو خبرې ردولې او ورته ویل به یې دا جګړه نه ده دا ورور وژنه ، زوی وژنه، قــوم وژنــه او هېواد وژنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وه چې په ډېر لیږ وخت کې په سپینه ورځ د شـاه پـرو پـر کلــي د سیمې قوماندان او د هغه جګړه ماران ننو تل په کلي کې اول د شاه پــرو پر کور چپه ولوېده.

د شاه پرو مېره یې په دې ګناه چې ګواکې فا کولته یې ویلې او په جګړه کې برخه نه اخلی نو قوماندان په خپلو کسان امر وکړ چې لا ورته ګوری، شاه پرو چې هر څومره عذر او زاری ورته وکړې ، قران کریم یــې ورتــه پیش کړخو د سیمې د قوما ندان پر ېکړه او امر د قران څخــه دلتــه ډېــر بهتره او با لا تره وه او دغو ټو پکېانو قران کریم ته پــه ســپکه ســترګه وکتل او قران کریم یې ټوټې ،ټوټې کړ او په څو کارتوسو یې د شاه پــرو مېړه سوری ، سوری کړ .

خو کله چې دغه جګړه ماران د شاه پرو له کوره وتل یو وار یو نــا څاپــه یوه جګړه مار غږ کړ قوماندان صیب په ځانګو کې د شــاه پــرو کــوچنی ماشوم چیغې او بغارې وهي قوماندان یو ځل په خپله خیرنه ږیره لاس را کش کړ د ځانګو خواته یې رډ، رډ وکتل او وه یې ویل هغــه هــم وو ژنــئ ځکه چې غټ شي هغه هم فاکولته وایي او انجنیر کېږي.

د قوماندان ټو پکیانو په ځانګو کې پراته ماشوم باندې ډزې پیل کــړی او ددې تنکې ماشوم تنکې او پاکې وینی د ځانګو څخه څک، څک تو ییــد لی .

شاه پرو چې یوې خواته د خپل مېړه شهید جسد ته کتــل او بیــا یــې د خپل کوچنی ماشوم د ځانګو څخه د پاکو ، معصومو او نازکو وینو ته کتل بنه یې تکه ژیړه لکه زیړه نارې یر له اوښتی داسې ښکاریده تا بــه ویــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د جنت حوره ده او ددې پاکو شهيدانو له وينو په خپل مخ خا لونــه وهی.
شاه پرو د خپل معصوم کوچنی زوی او د خپل مېړه تودی وينی پــه دوو کو چنيو بوتلانو کې جلا ، جلا واچولی او سرونه يې کلک ور وتړل .
شاه پر و څو شيبې د خپل شهيد مېړه جسد ته او د خپل ماشوم زوی بې ساه او بې نفسه جسدو ته په ځير ، ځير کتل ژړا او واويلا ورځېنی هيــره وه په يوه بله دونيا کې ګر ځيدله هيڅ نه پوهيد له چې څه وکړی يــوازې يې دومره وکو ل چې د خپل معصوم زوی جسد له ځانګو را کوز کــړی او د خپل شيد مېړه په سينه يې وا چاوه د دواړووينی يو ځــای بهيــدلی او شاه پرو خپل دواړه لاسونه په دواړو جسدو داسې اچولی وه لکه چې پــه دواړو لاسو يې د ګلاب ګلونه نيولی وی کله به يې ديوه ګل ننداره کولــه او کله به يې د بل ګل ننداره کوله او د شاه پرو په زړه او خيال کې داسې راتله چې ګواکې زما کورته د اسمان ملکې ځي او راځي او کله چې بــه د فکرونو په درياب کې ولويده داسې به ورته ښکاره شوه چې لــه اســمانه ملايکې راځي او دا دواړه جنازې په خپلو اوږو د اسمان پــه لــور پورتــه کوي.
د شاپر و کوچنی لور چې تازه په خبرو راغلی وه او خبــرې يــې داســې ښکلی او خوږې وې لکه مينا چې خبرې کوي خو اوس، اوس چې يــې د ټو پکو ډز هار د کوچنی ورور او مهر بان پلار يې په وينو کې لژنده وليدل بلکل يې زبون وهل شوی يوازې دوو شيدو جسدو او مورته په فکر کــې ډوبه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښه څنډ نه وروسته نوره شاه پرو هم د فکرونو لــه دریــابو څخــه بــل دریاب یعني د بې هوښی په دریاب کې ډوبه شوه .

د کلی خلک تر اوسه لا هیڅ نه وه خبر خو کله چې دسیمې قوماندان له کلی ووت او د خوښی ، خوشحالی ډزی یې پیل کړی دوی ته ډېــره خــو ښی وه دوی ته خوشحالی وه چې نن یې بیا یوه خور کونډه ، بوره او یــو ماشوم یې بې وروره او بې پلاره کړ دا دوی ته یو افتخــار وه او دا دلیونــو زمرو ستر ګی سری پرله او ښتی وی . ټول

کلیوالو چې دا ډزی واو ریدلی او د سیمې قومانــدان او د هغــه ټــو پــک ماران یې ولیدل و پو هیدل چې بیا یې د چا په کور ټکه اچولی ده .

خو په دی وخت کې چک ،چکه شور او زوږ جوړ شو چې انجنیر صیب او د هغه زوی یې شهیدان کړیدی د کلی سپین ږیری او سپین سری د شاه پرو کورته ورغلل ګوری چې زوی او پلار دواړه لکه د ګلاب ژیړ ګلان پــه سرو وینو کې لژنده پراته ده کوچنی لور او شاه پرو بې هو ښه دی .

ځوانان هدیری ته لاړل چې قبرونه جوړ کــړی ، ملایــان د کلــی ســپین ږیری او سپین سری د کفن او کفن کولو سره بوخت شول هغــه وه چــې ددواړو ژیړو ګلا نو جنازې د شاه پر و له کوره د کلی د هدیری پــه خــوا پورته شوی .

څو ساعت وروسته شاه پرو په هوښ راغله د زوی او مېړه جنازې یې نــه وی هغه یې څو شیبې مخکې د کلی په هدیره کې خاوروته سپارلی وی .

یواز ی د کلی څو سپین ږیری او په عمر پخی ښځې ددې په شامخوا پــه لمدو او سرو ستر ګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا ستی وی .

د کلي څو ښځې څو ورځې د شاه پرو سره د غم شریکې په ډول ورتــه کښته پورته کېدلې .

درې یا څلور ورځې لا نه وې تېرې شوې چې د شاه پرو مور او پلار هم را ورسېدل او همدا نن بیا د شاه پرو پر کور یې بیا د مېړه او زوی غم نــوی شو د کلي سپین سري او سپین ږیري

دشاه پرو مور او پلار ته راغلل.

نن بیا دشاه پرو په کور ان لکه چې د هغې اولی ورځې په ډول بیا داســې چېغې او بوغې جوړې وی لکه چې همدا اوس هر دواړه جنازې د شاه پرو مخته ایښی وی د شاه پرو ستر کې بیا د خپل وړوکې شهید ماشــوم پــر ځانګو چې لا هم داسې ځړیدله وکتل او خپلې مور ته یــې پــه چېغــو او بغارو کې وویل مورې ؟ځانګوته وګوره زما ماشــوم شمشــاد ارام او قــرار بېده دی په زوره خبرې مکوي چې شوشاد زوی می را ویښ نشی .

مورې هغه بېده نه دی ؟ هغه نه را ویښیږی هغه خوب وړی؟

خو د شاه پرو لور که څه هم په هر څه پو هیږی خو هیڅ نه وایــې ، کلــه خپلې مور ته ، کله دکلی ښځو او کله هم خپلې انا ته په خپلو بــادامي او ږلی وهلو ستر ګو وګوري .

خو شاه پر و لکه لېونی همدا یوه خبره کوي ، شمشاد پروتدی پــام چــې هغه ویښ نشی مورې ریښتیاهم هغه بېده دی ؟

د شاه پرو مور چې خپلې لور او خپلې لمسی ته وګوری لــه زړه یــې یــو خدای خبر دی چې ددې خوارکي په زړه څه تیریږي زړه یې بې سیخه او بې اوره کباب کباب شي ،خو د خپلې لور شاه پرو د ډاډینی د پــاره یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه خبره له خولې څخه نه وزي يوازې دومره وايې خداى دې په خپله په غم اخته کړي .

کله چې د شاه پرو مور دوه يا درى شپې تيرى کړى شاه پرو د کلى پيغلى او سپين سرى سره را ټولى کړى هيڅوک نه پو هيده چې ولى يې مور را غوښتى يو کله چې د شاپرو کور د پيغلو او سپين سرو څخه ډک شو شاه پرو هغه دوه بولتان چې د خپل مېړه او زوى وينى يې پکښى اچولى وى د کلى پيغلو او سپين سرو ته ور و ښو دل او ورته يې وويل دا زما د شمشاد

او د شمشاد د پلار وينى دى ټولى راغلى پيغلى او مېرمنې هکې پکې شوى چې دا وينى نو څه کوي .

هغه وه چې شاه پرو ددواړو بوتلا نو وينى د رانجو سره ګډى کړى او د خپلې لو پر تنندى يې ورته خال وواهه د کلى پيغلو او سپين سرو وويل شاه پرو دادى څه وکړل د وينو څخه هم څوک خال ږدى .

شاه پرو د زړه له جوشه په داسې حال کې چې د خپل شهيد ماشوم زوى ځړيدلى زاګو يې وزنګوله داسې وويل ؟

خال به يې د پلار او ورور له وينو ورته کېږدم
چې ټول وطن کې ټو پکښان و شر مو ينه

بس د شاه پرو د لور په تندى د وينو خال کېښودل شو او د کلى پيغلو او سپين سرو په او ښکو ډکو ستر ګو يوى اوبلى ته وکتل .

د شاه پرو لور چې اصلي نوم يې مرغلره وه له دى شيبې ټولو په يو ه اواز سره شينخالى دى خداى درته شمشاد کړى پس د مر غلرى نوم نور نو شينخالى شوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځو ورځو په تير يدو نور نو شاه پرو او د شاه پرو لور شـينخالی تـه دا کور او دا کلی سور اور شول او د کور هغه کالی چې د قوماندان حضـر ت خان او د هغه د ټو پکېانو نه په کور کې ورته پا تی شوی وه را ټـول او د ولايت پخوا رهی شول کله چې دوی له کوره و وتل د شمشـاد ځـانګو لا هما غسی ځړيدله او د هغې ځانګو په زنګولو سره يې د خونـو دروازی را وتړلی او د شمشاد ځړيدلی ځانګو يې همداسې ځړ يدلی پر يښوده او د کليوالو نه په پټه له کلی ووتله .

د ځو ورځو نه وروسته دادی ولايت ته را ورسـيدل د شـينخالی مـور او شينخالی دلته په ولايت کې د يوه چا په کور کې په يوه خونه کې داسـې ګذاره کوله چې د کور د خاوند د مير منی سره به يې د کاليو په مينځلـو او د کور په نورو کارونو کې يې ور سره مرسته کوله شاه پرو خپله لور هم ښو ونځی ته شامله کړه .

د ورځو نه يوه ورځ د کور د مير منی سره شاه پرو بازار ته لا ړه او د کـور مېرمنې په ښار کې ځو ښا يسته تعميرونه او ودانی ورته په ګوته کړی او وه يې ويل دا ودانی وينی دا ودانی ټولی دلته يو انجنيـر وه چـې کبـصـر خان نو ميده هغه يې نقشه کړی او هغه جوړې کړيدی.

د کور مېرمنې نوری هم خپلې خبرې زياتی کړی او وه يې ويـل انجنيـر کبصر خان ډېر پوخ ، با تجربهاو ډېر لا يقه انجنير وه په ټولو ښـار يـانو ډېر ګران وه او ټولو يې قدر کاوه ، دا نيمه ودانـی ګـوری دا ودانـی هـم انجنير صيب کبصر خان جوړه کړی خو کله چې هغـه کلـی تـه لاړ ټـو پکېانو هغه په ګوليو سوری ، سوری او شهيد يې کړ دا ودانی اوس نيمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودانه پا تی ده کوم د مور بل زیږولی که پیــدا شــی او دا ودانــی ســر ته ورسوی .

په دی وخت کې د کور میر منی چې شاه پروته وکتــل ، د شــاه پــرو لــه دواړو ستر ګو په لپو ، لپو او ښکې روانی دی او زړه یې په جوش راغلــی وه .

د کور میر منی ورته وویل شاه پرو ولی ژاړی څه پیښه ده مور او پلار خو به دی نه وی در په یاد شوی .

شاه پرو ورته وویل انجنیر کېصر خان زما مېړه وه هغه یې زمــا تــر مــخ وواژه زما ماشوم زوی شمشاد چې په ځانګو کې وه هغه یې هــم وواژه او نوره خپله ټوله کېسه یې د کور مېرمنې ته وکړله.

د کور میرمن چې کله کورته راغله د شاه پرو ټوله کېسه یې خپل مېــړه ته وکوله د کور څښتن چې د شاه پرو څخه خبر شــو چــې شــاه پــرو د انجینیر کېصرخان کونډه ده نو شاه پرو ته راغی او داسې یې ورته وویل ؟

شاه پرو ښه غوږ ونیسه انجنیر کېصر خان زما د ښوونځی اند فاکولتی تر خلا صیدو پوری دواړه سره یوځای وهغه پــر مــا ډېــر ګــران وهلــه دی وروسته په دی کورکې داسې اوسه لکه چې خپل کوردی وی کېصر خان زما د ورور غوندی وو نور نو ته کو ښښ وکړه چې په شینخالی ښه تعلیم وکړی .

شاه پرو په شینخالی ډېر کو ښښ کاوه چې یو څه زده کړی د نورو خلکو جامی به یې په مزدوری مینځلې په ښار کې به یې سوال هم کاوه خــو د هغو ودانیو خواته به ډېره ورتله کومی چې د شاه پرو مېړه انجنیر کېصــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان جوړې کړی وی په ډېر لیږ وخت کې ډېر خلک خبر شـول چـې دا سوالگره د انجنیر کېصر خان میرمن ده ډېـر و دوکانـدارانو او د ودانیـو خاوندانو به ورته په ډېر ه ښه سترگه کتل .
خو شاه پرو دا ټولی خواری او زحمتونه د شینخالی د پاره کول په ځـو ، ځو وارو د ښار
ښو ونځی د قوماندان حضرت خان او د هغه د ټو پکېانو لخوا و سو ځـول شول خو شینخالی هم خپل درسونه په ډېر شوق سره ویل هر کال به په خپل ټولگی کې اول نمره بر یالی کېدله او
شینخالی به به د شپی لخوا له خپلې مور سره هم مر سته کوله ځکه چې د شینخالی د مور
خو لیکل او لوستل نه وه زده نو ځکه شینخالی به خپلې مورته لیکـل او لوستل ور زده کول .
د شینخالی مور شاه پرو به هر کال په هغه ورځ چـې مېـړه او زوی یـې شهیدان شوی وه هغه ورځ به یې کلی ته رسوله ، د خپل کور دروازه بـه یې خلاصه کړه د شمشاد ځړیدلی ځانگو به یې و زنگوله او بیابه دکلی د سپین سرو پو ښتنی ته ورغله د کلی پیغلو سپین سـرو او د شـینخالی همزولو به د شینخالی پو ښتنی ور ځینی کولی د شـینخالی د لیاقـت او ادب خبرې له ښاره ان تر کلی را رسیدلی وی .
د شینخالی نورو همزولو هم غو ښتل چې لکـه شـینخالی غونـدی ښـو ونځی ووایېاو داسې ښه نوم ځانوته پیدا کړی او داسې لکه شینخالی نـا مورې او مشهوری شی ، خو چېـری دوی کـولای شـولځکه دلتـه خـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپکپانو ښوونځيو ته اورونه اچول ، انجونی څه د هلکانو ښوونځيوته بــه يې اورونه ور اچول.
بس همدا شاه پرو پر ځان يو نذر ايښی وه چې په کال کې يو وار کلی ته راشی د شمشاد ځانګو وزنګوی او د کلی په هديره کې د خپل ماشــوم او خپل مېړه قبر ته لا سونه پورته کړی هغه هم په پټه راتله که قومانــدان حضرت خان او يا دده نور ټو پکپان ور باندې خبر شوی وای وينه به يــې ځمکې ته لا نه وای رسيدلی .
څو کاله تير شول چې شينخالی له دوولسم ټولګی څخه خلا صه شوه او د کانکور په ازموينه کې تر ډېرو بريالی شوه او د ډاکتری فاکولتی ته بــر يالی شوه په ټول ولايت ، کلی او باندوکې يوه داسې چک، چکــه جــوړه شوه چې شينخالی د ډاکټری بيا د مرکز يعنی د پايتخت د طب فاکولتی ته بريالی شويده دا اوازه په ټول ښار ، ولايت ان د شينخالی د زيږيــدنی تر کلی پوری ورسيدی.
کله چې د شينخالی همزولی خبرې شوی ديوی او بلی سره به يې کېسی کولی ان تر دی چې په ګودر باندې هم د پيغلو همدا کېسی او خبرې وی چې شينخالی ډاکټره کېږی .
د شينخالی کليوالی همزولی خو دومره خوښی او خوشــحاله ښــکاريدی چې د شينخالی په نوم باندې به يې فخر کاوه او د نورو کليو پيغلو پوری يې ځانونه يو بل ډول احسا سول او د نورو کليو پيغلو ته به يــې داســې ويل چې ز موږ کليواله زموږ زموږ همزولی شينخالی ډاکټره کېږی.
د شينخالی ټولو کليوالو همزولو به خپلو پلرونو ته ويل ګــوره شــينخالی چې کوچنی له پلاره پاتی شوه د سهار او ماښام ډوډی يې نه درلوده مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ښوونځی ورباندې ووايه هغه ده نن سبا به ډاکټره شی موږ چې پلرونه درلودل ښوونځی خو لا څه ليکل او لوستل خو لا څه قران شريف مـو لا نکړ زده چې د قران شريف لوســتل او تــلاوت کــول څــومره ثوابونــه او اجرونه لری.

قوماندان حضرتخان چې دا اوازی واوريدلی چې د شاه پرو لور شينخالی د طب فاکولتی ته بريالی شويده په ټوله سيمه کې يې اعلان وکړ چې نور شاه پرو خپل کور او د خپل مېړه او زوی قبر تــه هــيڅ نشــی راتــلای د قوماندان حضرت خان دا پر يکړه ان تر شاه پرو ورسيده نور نو شاه پــرو هم خپل کلی او د کلی هديری ته نشوای تلای او نه يې شوای کولای چې د شمشاد او د خپل شهيد مېړه قبر ته ددوی د شهادت په تلين لاړه شی او يا دشهيد ماشوم شمشاد ځړيدلی ځانګو وزنګوی.

د شاه پرو لو ر شينخالی د هېواد مرکز کابل ته لاړه او د ليلی په ډول يې خپله زده کړه کوله

د ډوډی، اطاق، قلم،او د کاغذ ټول مصر فونه ددولت په غاړه وو.

شاه پرو چې د خپلې لور څخه ليکل او لوستل زده کــړی ووهغــه هــم د خپل ولايت په مرکز کې د سواد د زده کړی په ښوونځی کې د ښــوونکې په تو ګه مقرره شوه او دومره تنخوا ورته ورکېدله چې ددې ګوزاره ښــه ورباندې کېدله او کله کله به يې خپلې لور شينخالی تــه جــامی او نــور سوغاتونه هم ليږل د شينخالی او ددې دمور شاه پرو تــر مــنځ د ليــک استولو او ليږلو اړيکه ټينګه وه او د ليک په وسيله يېــديو اوبلــی څخــه احوال اخيسته او د ليک په وسيله يې ديوی او بلی سره ارتباط ساته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې څوکا له تیر شول شینخالي خپلې زده کړی پای ته نــه وی رسولی چې ددوبې د ګر می په رخصتی کې د خپلې مــور شــاه پــرو کورته لاړه دری ورځې وروسته شاه پرو د خپلې لور شــینخالي ســره د خپل پلار کورته چې د ښار نه یو څه لیری په یــوه کلــی کــې او ســیدل لاړلی د شاه پرو مور د روغ اوجوړ څخه وروسته وویل شــاه پــرو لــوری ښوونځی دی پری ایښی د خلکو د زامنو سبقونه نه پاتی کېږی.

شاه پرو وویل مورې څنګه چې شینخالي ددوبې د ګرمی رخصــتی لــری زموږ ښو ونځی هم همداسې د ګرمی ر خصتی لری ماهم وخت غنیمــت وګاڼه دا ډېر وخت مو نه وه سره لیدلی در پسی خفه شوی وم او بلدا چې وروسته له ډېری مودی شینخالي هم راغلی وه ما ویل چې دواړه سره یو ځای د تاسو زیارت وکوو ، مور یې وویل داسې چې ده او رخصت یا ستی نو هر کله راشی هر کله .

په هغه شپه چې شینخالي د خپل نیکه کورته ورسیده د کلی لــوی، واړه سپین سری او پیغلی چې یوازې یې د شینخالي نوم اوریدلی وه او خپله شینخالي یې نه وه لیدلی د شینخالي د لید و دپاره راغلی .

ټولو پیغلو او سپین سرو ښځو یوازې اویوازې د شینخالي خلی ته کتل او شینخالي هم د کلی د پیغلو او سپین سرو سره یې په کلیوالی ژبه خبرې کولی د کلی پیغلی او سپین سری د شینخالي دی خبرو ته هکــې پکــې وی او دیوی او بلی سره به یې ویل دا خو زموږ په شان خبرې کوي او پــه هره خبره یې موږ ټول پوهیږو دا اوازی چې خلکو به ویل چې شــینخالي کافره شویده او یا په ښار کې ژوند کوي بل ډول ده دادی ښــه لمونځــاو اودس کوي د خدای (ج) ، رسول او د قران له ټولو مسلو خبره ده او پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه پو هيږي د کلي پيغلي خو ان تر نيمــو شــپو د شــينخالی ســره ناستی وی خوږی خبرې او مرکې يې سره کولی .

د کلي د پيغلو اول وار وه چې شينخالی يې ليدلی وه خو شــينخالی پــه خپلو نر مو، نازکو او ښو،ښو خبرو د کلي د ټولو پيغلو په زړه کې داســې ورته ګرانه شوی وه چې هری پغلی غو ښتل چې شينخالی يــوازې ددې سره خبرې وکړی.

نيمه شپه وه چې در وازه وټکېدله د کلي پيغلــی او دشــينخالی مــور او نيکه ډېر وار خطا شول د شاه پرو پلار ، مور او د کلي پيغلی خــو داســې شوی ادی چاخبره زبون يې ووهل شو او په زړونو کې وايې چــې حتمــی قوماندان حضر ت خان خبر شوی او خپل ټو پکېــان يــې را وســتی دی ځکه قوماندان او د هغه ټو پکېانو يوه اونی مخکې د ولسوالی کلنيک ته اور اچولی وه او هغه يې دخاورو سره خاوری کړی وه نو ځکه ټــول هــک پک ودريده خو د شاه پرو پلار ددروازنه ورته غږ کړ چې څوک ياستی او د څه د پاره راغلی ياستی .

ددروازی د باندې لخوا يوی سپين سری غږ وکړ د خــدای د پــاره دروازه خلاصه کړی چې نږور مي په اولاد نا روغه ده که د شاه پرو مــور راســره کومک وکړی .

ځکه چې د شاه پرو مور ســپين ســری ښــځه وه د ښــځو د اولادونــو د زيږيدنی کې يې ښه تجر به درلوده په کلی او شاوخوا سيمه کــې د شــاه پرو مور د هر ماشوم ز يږيدنی ته خلکو وړه او يا يې هــم دلتــه ورتــه را وستلی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاه پرو پلار په خپلې مېرمنې غږ وکړ هله ژر شه کومه میــر مــن پــه اولاد ناروغه ده کومک وکړه .
د شاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه ناروغه میرمن یې بلی کــوټی تــه ننــه ایستله د شاه پرو مور ژر را ولا ړه شوه ناروغه میر من یې وکتله .
نو یې ورته وویل د ناروغ وخت کم دی ماشوم یــې پــه نــس کــې چپــه شویدی ژر یې ولسوالی یا ولایت ته ورسوی چې عملیات کېــږی او کــه عملیات نشی ماشوم هم له منځه ځی او د ماشوم مورهم .
د شاه پرو پلار له در وازی را ووت د ناروغی مېرمنې سره چــې کــوم نــا رینه راغلی وو هغوی ته یې همدغه د شاه پرو د مور خبره وکړه دوی یوه اوبل ته سره وکتل چې ځنګه کوو د ولسوالی کلنیک خو هم یــوه اونــی وړاندی مور سو ځولی دی .
په دی وخت کې د شاه پرو مور په شینخالی غږ وکړ کله چې شــینخالی راغله نو یې خپلې انا ته وویل څه خبره ده د شاه پرو مور شــینخالی تــه وویل لوری دا میرمن په اولاد ناروغه ده او زما له وسه نه کېــږی ماشــوم دمور په نس کې چپه دی هر څه چې می وکول هیڅ نه کېږی .
شینخالی ژر په ناروغه میر من تاو را تاو شوه د ناروغی میر منی نس یې وکوت ، فشار یې هم وکوت، د شینخالی سره چې کومی سره چې کومی دواوی او نور ډېر لیږ د طب سامان الات وه، شینخالی د ناروغی مېرمنــې خوابنی ته وویل ورشه له مېړه څخه یې اجازه واخله چــې میــرمن یــې عملیات کړو توکل په خدای (ج)اول دواړه ژوندی پاته کېږی کنــه انشــا الله و تعلی یو خوبه وژغورل شی سپین ســری هــم لاړه او د خپــل زوی څخه یېاجازت تر لاسه کړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی هم په ډېرو لیږو سامانو سره په داسې حال کې چې څودانی ګیسونه یې په کوټه کې ولګول ، سپینی ټو ټی ، صابون او ځینی نور ضروری شیان یې سره برابر کړل یواز ی خپله انا یې له ځانه سره په کوټه کې پر یښودله او ناروغه میرمن نوری ټولی یې له کوټی و ایستلی شینخالی په څو د قیقو کې خپله انا داسې پوهه کړه ته به وایې چې د نر سی کورس یې ویلی وی ؟

شینخالی خپله پزه او خوله په سپین ټو کر وتړله یوازې دوی ستر ګی یې ښکاری او بس

ناروغی ته یې د ببهو ښی پیچکاری کولو څخه څو ثنی وروسته عملیا ت پیل شول .

شینخالی هم داسې ژر؟ژر او په چټکې سره لا سونه ښوروی ته به وایې چې د څو کسانو لا سونه دی چې کته پورته کېږی .

هلته ددروازی شاته ولاړ کسان د شینخالی مور ، نیکه ، او د شینخالی همزولی هم لاس په دوعا ولاړدی .

لیږ شیبه لا نه وه تیره شوی چې شینخالی د باندې را ووتله او د ناروغی مېرمنې په خوا ښی او خپلو همزولو پیغلو ته یې د عملیاتو د بریالی پای ته رسیدو او د هلک د پیداکېدو زیری یې ورکړ .

د باندې ولاړ کسان چې د هلک پیدا کېد ل د هلک او د مور د دواړو د ژوند خبره او د عملیاتو د کا میابې خبره واوریدله خپلو د ټو پکو خولوته یې کارتو س ور تیر کړل داسې ډزی وشوی تا به ویل چې د کوم ښه جشن شپه وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناروغی مېرمنې خوابنی د شینخالی له انا څخه پو ښتنه وکړه چــې دا پیغله څوکده چې په دا خپل کم عمر باندې داسې پوهیږی د شــاه پــرو مور وویل دا زما لمسی شینخالی ده ، هغه دداکتری په فاکولته کې ده دا یو یونیم کال وروسته له فا کولتی څخه خلا صیږی د نــاروغی مېرمنــې خوابنی چې دا خبره واوریدله پته خوله شوله او هیڅ یې ونه ویل ځکــه دا پوهه شوه چې دا د انجنیر کبصر خان لور ده چې انجنیر کبصــر خــان زما زوی قوماندان حضرت خان هغه وواژه او د شــینخالی کــوچنی ورور شمشاد یې هم ورسره شهید کړ.

په دی وخت کې شینخالی په ډېره خوشحالی داسې را ووتله چې خپــل لستونی یې پور ته کړی وو او سپین تندی یې ورین نیولی وه او شینخال یې په تندی ځلېده د ناروغی مېرمنې خوا ښی چې شینخالی او بیا ددې شین خال ته وکتل له ډېره شرمه یې کښته و کتل او داسې شــر میدلــه چې له ډېره شرمه یې پورته نه کتل .

د شینخالی همزو لی پیغلی هم داسې خوښی او خوشحاله وی چــې دوی په خپلو منځکې یوی اوبلی په غیږو کې کلکې سره نیولی وی او کله چې شینخالی ددوی منځته راغله ټولو پیغلو د مخ په یوه او بله خوا ښکلوله .

شپه تیره شوه سهار په ټول کلی کې او نژدی ســیمو کلیــو کــې داســې اوازی خپری شوی وی

چې د شاه پرو لور دیوی ناروغی مېرمنې نس خیرلــی ماشــوم یــې روغ رمټ را ایستلی او د ناروغی مېرمنې د نس پر هار یې بېرته ګنډلی ټولــو خلکوته یوه نه منو نکې خبره وه هغه ورځ تر مازدیګره پوری ناروغه میر من د شینخالی تر څارنی لاندی وه او مازدیګر یې خپل کورتــه رخصــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه په د ریمــه ورځنــاروغی مېرمنـــې یــوه دســرو زرو د لاس ګــوتمی شینخالی ته ددې د پاره چې ددې سره یې مرسته کــړې دا اوددې زوی یې له مرګه بچ کړی د سوغات په ډول ورته راوړه ، خــو شـــینخالی ددې دغه سو غات نه مانه اخیر وروسته له ډېرو زاریــو شـــینخالی شـــینخالی ګوتمی وا خیستله او کورته ننو تله د شینخالی مور شاه پرو له خپلې لور څخه و پو ښتل چې په دروازه کې څــوک در ســره ولاړه وه ، شـــینخالی وویل د هغې بلی شپی ناروغه میرمن وه دا دسرو زرو ګوتمی یې سوغات راوړی وه ما نه اخیستله خو ډېری زاری یې وکړلی نو ځکه می واخیستله .

شاه پرو چې ګوتمی واخیستله دی خوا ها خوا یې پر له واړوله له ستر ګو څخه یې او ښکې د سپینو مر غلرو په څیر را توی شولی، شینخالی فکر کاوه چې د مور می دا او ښکې د خوښی او خوشحالی او ښـــکې دی چـــې ګواکې زما په بریالیتوب او زما په کمال او پوهه باندې چـــې زه دومــره لا یقه شوی یم او نن دادی چې تر اوسه له فاکولتی څخه خلاصه شوی هــم نه یم تر اوسه می لا تنخوا هم نده اخیستی چې دومره ښه تحفه زما پــه برخه شوی ده نو یې مورته وویل څنګه ښه ګوتمی ده ډېره دی خو ښــه شوه .

د شینخالی مور شاه پرو په داسې حال کې چې په لپو، لپو او ښکې یې له ستر ګو تو یېدلی خپلې لور شینخالی ته یې په ډک ستونی وویل هوکې.

هوکې دا ګوتمی می ډېره خوښه شوه.

مورې نو ولی ژاړی،؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری ځکه ژاړم چې دا ګوتمی زما وه ســتا پــلار د خــدای و بخښــی دا ګوتمی ستا پلار انجنیر کبصر خان ماته د واده په اوله ورځراوړی وه .
شینخالی وویل مورې دا نو څنګه کېدای شی دا ګوتمی تا په چا خر څــه کړی وه ؟
نه لوری دا ګوتمی ما په چا نه وه خر څه کړی ما بــه ســتا د پــلار د لاس نشانی څنګه خر څوله دا ګوتمی هغه ورځ چې قوماندان حضر ت خان او د هغه ټو پکېان زموږ کورته راغلل او د کور هر څه يې يو وړل او ستا پلار او ستا ورور شمشاد يې شهيدان کړل د کور پیسی ، کالی ، او ګا ڼی یــې یو وړی همد غه ګو تمی هم په هغو کې دوی وړی وه.
شینخالی وویل مورې دا ګوتمی ددې ښځې لاس ته څنګه رســیدلی ده ؟
شاه پرو وویل لوری دا ناروغه میرمن د قوماندان حضرت خان میرمن ده ، نه دی لیده په هغه شپه چې ددې ښځې زوی پیدا شو د ټو پک ډز هــار د نه اروېده دا ډزی چې يې کولی داد قوماندان حضر ت خان ټو پکېان وه .
شینخالی چې د خپلې مور څخه دا کېسه واوریدله څو شــیبې چــو پــه پاتی شوه او په فکرونو کې ډوبه ولاړه خدای خبر چې شینخالی بــه څــه فکر کاوه چې د شینخال مور شاه پرو خپله لور د فکر له ټاله راکوزه کړه او ورته يې وویل؟
شینخالی لوری په څه فکرونو کې يې هیڅ فکر مکوه ښــه شــو چــې دا ناروغه میرمن جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبدو پر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی او بل دا نه وینی چې ستا د پلار د لاس نښانی مو هم ګوتو ته راغله .

شینخالی او مور یې د کوټی په در وازه ننو تلی او هره یوه د ځانه سره سوچونه او فکرونه وهی په دی فکرونو کې دواړه ښېده شوی وی او سهار وختی یې له مور او پلار څخه رخصت شولی ، شاه پرو خپلې دندی ته او شینخالی د هېواد مرکز خپلې د زده کړی ځای ته لاړی .

شینخالی ځو اونی که په ټو لګی کې به ناسته وه او که د فاکولتی په چمن کې د خپلې مور کیسی به یې په غوږونو کې انګازی کولی نژدی وه چې لېونی شی هغه وچې د خپلو خورڼو همزولو او هم صنفیانو د هغې فکر په بله کړ.

اوس نو دشینخالی فاکولته چې پای ته یې ورسوی پوره یو نیم کال لا پاتی دی چې د یوه ښایسته

ځوان (میوند)سره چې د شر یعاتو په پو هنځی کې یې تحصیل کاوه او د هغه هم یو نیم کال پاتی وچې خپلې زده کړی پای ته ورسویپیژند ګلوی پیدا کړه .

شینخالی له دی موضوع څخه خپله مور شاه پرو د لیک په واسطه خبره کړه هغه و چې شاه پرو خپلې لور شینخالی ته د لیک په ځواب کې داسې ولیکل.

شینخالی لوری دا چې ته خو ښه یې او داچې تا په لیک کې د میوند د لیا قت او ښه سړ یتوب لیکلی زما هم در خوښه ده خو که زما نظر او مشوری ته ګوری یوازې دومره صبر وکړی چې تحصیل مو پای ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسیږی او تنخوا خواره شی او بیا کوزده وکړی نور نو ستا سو خو ښه ده .

کله چې دا لیک شینخالی ته ورسیده نو یې دا خبره له میوند سره شریکه کړه نو میوند هم دا خبره ورسره ومنله او د شینخالی دمور خبره یېپه ځای او ښه و بلله .

اخیر یې په دی پریکړه وکړ له چې کله مو زده کړی له خیره سره خلا صی شوی په دندو و ګمارل شوبیا به له خیره سره د کوژدی بند وبست کوو .

او ستا دمور دا خبره ډېره او ډېره پر ځای ده مشران تجربه لری د ژوند په مسا ییلوتر موږ دوی ښه پوهیږی

او له بلی خوا ستا دمور خبره په دی هم صححده چې که زه او ته همدا اوس کوزده سره وکړو بیا به له تا هم درسونه پاتی وی او له ما به هم پاتی وی ، اودا خبره تر دی پوری درته کوم چې زموږ په کلی کې یو ځوان وه او هغه هم همداسې په فاکولته کې وه فاکولته یې دوه کاله وویله په دریم کال یې پلار ورته کوزده وکړه بس له کوزدی سره تحصیل او فاکولته پاتی شوه او بېچاره اوس موټروانی کوي که یې په هغه وخت کې کوزده او واده نه وای ورته کړی اوس به دحکومت غټ سړی وای نو ځکه وایم چې ستا دمور خبره می په زړه کلکه ولګیدله.

شینخالی او میوند دواړه په زده کړو بوخت ول او په هر سمیستر به شینخالی او میوند د یوه اوبل سره سیالی کوله او دا شرط یې سره ایښی وه چې په هر سمیستر کې که د هر یوه نمری ډېری وی هغه بل به ورته ملمستیا ورکوي او یا هره تحفه چې وغواړی هغه بل به یې ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی ددواړو تر منځ سیالی روانه وه په دو سمیستر ونو کې ددواړو نمری یو ډول یعنی سره مساوی وی په دریم سمیستر کې د شینخالی نمری د میوند څخه ډېری او زیاتی یې وړی وی .

نو شینخالی میوند ته وویل اوس څنګه شو په خپل قول ولاړ یې او که څنګه .

میوند وویل د میړو یوه خبره ده زه درته حاضر یم ملمستیا غواړی او که تحفه غواړی ؟

شینخالی وویل زه به د ځانه سره فکر وکوم سبا در ته وایم .

دواړه سره جلا شول میوند خپلې لیلی ته لاړ او شینخالی خپلې لیلی ته لاړه .

میوند چې لیلی ته لاړ نو یې له ځانه سره وویل که شینخالی سبا راغله او تحفه یې وغوښتله

او هغه هم داسې تحفه چې ددې په درد وخوری نو رینښتیا هو ښیاره انجلی ده او که یې ملمستیا و غو ښتله نو بیا هسی .....

په دی سبا شینخالی راغله او میوند ته یې وویل د ملمستیا څخه تیره یم خو یوازې او یوازې دری ټوکه د داکتری کتا بونه د کتابو نمونه یې هم ورته ورکړل چې دا راته واخله چې په را تلونکې کال کې هودغه کتا بونه وایو .

کله چې شینخالی د تحفی خبره یاده کړه میوند په خپل زړه کې وویل چې والله انجلی خو

هو ښیاره ده خو چې د کتابو یې ورته وویل نو میوند ډېر،او ډېر خوښ شو او په زړه کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل شينخالی د هر څه وړتيا لری .
ميوند ورته وويل فقط دوه اونی وخت راکړه ، شينخالی ور سره ومنله .
يوه اونی لا نه وه تيره شوی چې د جگړې اور د هېواد تر پا يتخته چېرته چې شينخالی فاکولته وای را ورسيدله دوه ورځې کې د ښار په کوڅو او واټونو کې د ټا نکونو درزهار د ځمکې لخوا او د جنگي الوتکو غږ مبهار د اسمان لخوا پيل شو ښار د جنگ په لمبو کې تک سور
ښکا ريده او د اور لو ګی اسمان ته پورتـه کېـدل مکتبونـه او فـاکولتی وترلی شوی ټول زده کوونکې او محصلين په کورنو کېنا ستل .
شينخالی هکه پکه وه چې اوس څه وکړی په ښار کې خو کـوم خپلـوان هم نلری چې هلته ورشی او د ميوند کور هم دلته نشـته چـې د هغـوی کورته لاړه شی او په دی هم نه پو هيږی چې دا جنـگ بـه څـه وخـت دريږی چې د فا کولتی زده کړی پيل شی هغه وو چې د جنگ په دريمـه شپه دولت اعلان وکړ چې د زده کړی مو سسی تر بلـی خبـر تيـا تـړل شويدی .
شينخالی نو اوس په دوه کې ده چې که د خپلې مور خواته لاړه شی پـه مو ټرو کې خو ببله شرعی محرم څخه په ښار کې نشی گرځيدلای نو په لينی موټرو او بيا له مرکزه د مور تر ښاره پوری تگ په يـوازې سـر خـو بېځی ددوی په ژبه او قانون کفر دی کفر اوددې د ولايت چې هلتـه يـې دمور کور دی دهغه ولايت خو په فاکولته کې نه انجونی محصيلی شته او نه هم هلکان چې له هغوی سره يو ځای لاړه شی او دا هم بده وه چې له ميوند سره د ميوند ولايت او کورته لاړه ته لاړه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و چې میوندته ورغله دواړو دا و پتییله چې میوند به لــه شــینخالی سره ددوی یعنی د شینخالی تر کوره لاړ شی دا به ورسوی او میوند بــه بېرته راشی.
خو دوی دواړو سره وویل چې که کوم چا پو ښتنه کوله چې تــا ســو دوه څه سره کېږی موږ به ورته وایو چې موږ سره خوند او میر من یو .
هغه وه چې د سهار لمنځونه یې اداکړل په مو ټر کې سپاره شول او مخ د شینخالی د مور د ولایت پخوا یې حرکت وکړ د یوی ورځې لاره یــې پــه دریو ورځو ووهله ځکه چې له یوی خوا سړک خراب وه او له بلی خوا هر یو میل بېرته پا ټکونه پراته وه په هر پا ټک کې تلا شی وه په یــو او بلــه بهانه به یې یو ساعت یا زیات وکم درولی وه .
کله ، کله به یې ځوانان کښته کړل او په دی پلمه چې ږیره نلری داســې او داسې نور خو کله چې به د سپرلیو او یا دریور لخوا یو څه پیسی د پــا ټک قوماندان ته ور کړل شوی بیا به یې مو ټر ته د حر کت اجازه ورکوله .

کله چې د شینخالی دوی ښار ته را ورســیدل پــه دی ښــار کــې هــم جنگونو زور اخیستی وه ښوونځی تړل شوی وودلته هم هر واټ او هــری کوڅی یو پا چا او څو قوماندانا نو په واک کې وه ،
کله چې دوی د شینخالی کورته را ورسیدل شاه پرو چې د خپلــې لــور څخه دا خبره واوریدله چې دا میوند نومیږی او د شریعاتو په پو هنځــی کې زده کړی کوي شاه پرو پوهه شوه چې دا هــم هغــه هلــک دی چــې شینخالی راته په لیک کې لیکلی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې یوځه چرتی غوندی شوه چې دوی لکه چې سره کوزده کړی وی ، خو شینخالی پوهه شوه چې زما د مور په زړه کې څه دی نو یې خپلـې مورته وویل مورې مورِ ستا خبره ومنله له هغه وروسته شاه پـرو پوهـه شوه چې تر اوسه یې دیواوبل سره کوزده نه ده کړی .

میوند وروسته له دوو شپو څخه چې ستړیا یې وختلـه د شـینخالی او د هغې د مور څخه و غو ښتل چې نو ر ده ته اجازت ورکړی ځکه چـې دده مور او پلار هم په اندیښنه کې دی د شینخالی مور د میوند پیسی دده د بو ټو د تلی په منځکې ځای پر ځای کړی یوازې د موټر کرایه او د ډوډی پیسی یې په جیب کې ورته کېښودلی میوند ورته وویـل ادی جـانی دا پیسی د بوټو په منځ کې ولی راته وګنډلی ؟

د شینخالی مور ورته وویل زویه کا شکې یوه پا چا هی وای بیا نـو چـې هره پیښه شوی وای هغه ته به ورغلی وای او خپل شکا یت به دی ورتـه کړی وای وینی چې په هر واټ کې یو پا چادی نو په دی اوږده لار خو تـر سلو پا چا هیو څخه هم ډېری دی او بل دا هغـه بلـه ورځ زمـورِ د یـوی معلمی ورور له هغه بل ښار څخه راته په لاری یې موټر څو ځایه تلاشـی کړی دده په ګډون د ټولو سپر لیو څخه یې پیسی او نور قیمتی شیان د پو ستو ولاو ور ځینی اخیستی نو

ځکه می پیسی د بوټو په تلی کې درته و ګنـډلی ، پـه دی وخـت کـې شینخالی وویل ؟

میونده کله چې ورسید لی احوال به را کوي چې زړه مو په قرار شی.

میوند ورته وویل چې ورسیږم دستی لیک درته را لیږم تیلیفونونـه خـو خراب دی او لکړی یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړولی دی خو لیک حتمی درته را لیږم.
شاه پرو وویل زویه پام چې لیک را ونه لیږې ځکه چې په نوم لیکلی کـا غذ له چا سره نه پر یږدی او وایې چې دا لیک وړونکې جاسوس دی نو دا موټروان بېچاره په وهلو او ډبولو مه ورکوه .
شینخالی وویل میونده دا زما قلم واخله کله چــې ښــار تــه ورســیدلی همدغه موټر وان چې تا وړی هغه به یې موږ ته بېرته راوړی بیـا نــو پــو هیږو چې ته رسیدلی یې.
شاه پرو وویل دادی لا بل غم وایې چې زه دی په دین کې شک لرم او ته راته مو ریدان نیسی
هغوی لیکلی کاغذ نه پر یږدی ته قلم وربانديې وړی اوراوړی قلم چې لــه چا سره ووینی هغه خو بې سواله او بې جوابه وژنی ګوره میونده زویه که ته هم په جیب کې قلم لری هغه دلته
پر یږده او له ځانه سره یې مه وړه او بل دا چې که پر لاری پاټک والا یـا بل چا در نه پو ښتنه کوله چې په لیک لوست پو هیږې ورتــه منکرشــه ځکه د لیک لوست والا خلک ددوی په نظر
غټ کا فر دی پام چې په کومه بله بلا وانه وړی.
اخیر شینخالی میوند ته وویل دا زما د زلفو تار در سره واخله په دی خو ځوک شک نکوي
کله چې ورسیدی همدغه ددې مو ټروان په لاس را ولیږه ، ددې خبــرې په اوریدو سره د میوند تندی تریو غوندی شواو ورته یې وویل زه ســتا د زلفو یو تار ددوی په دی ټوله پا چا هی نه ورکوم او بل زه یو پښتون یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتني شيدی می رودلی دی دومره بې غيرته نه يم چې ستا د زلفو تار د بل چا په لاس ورکړم ؟

شاه پرو پوهه شوه چې د شينخالی دا خبره په ميوند بده ولګيدله نو يې وويل ميوند ه زويه د شينخالی مقصد دا نه وه يوازې د ځان او مور د ډاډينی د پاره يې دا خبره وکوله .

په اخير کې ميوند وويل زه يوه چاره کوم او تا سوته په هر ډول چې وی ډاډ در کوم چې زه ورسيدلم او ددې ډيور په لاس احوال درته را ليږم.

ميوند د شينخالی او د هغې دمور سره مخه ښه وکړه ميوند په موټر کې کېنوست شينخالی د خپلې مور سره د موټر له څنګه ودريدلی کله چې موټر حرکت وکړ دوی هم دلاس په ښورولو سره يې يو وار بيا مخه ښه ورسره وکوله په دی وخت کې شاه پرو خپلې لورته تندی تريو غوندی کړ او ورته يې وويل لوری تا زده کړی هم کړی يوه پښتون ته څوک داسې خبره کوي

ودی ليد ه چې ميوند هم هغه د چا خبره کلک پښتو ن دی څومره بده ورباندې ولګيدله .

مورې زما مقصد دانه وه چې تا او ميوند بر داشت ور ځينی وکړ .

لوری بيا دی پا م نيسه چې بله ورځ داسې بېکاره خبره دی له خولی ونه وزی .

مورې خبره تيره شوه پوهه نشوم او د ښځې خو ته پوهيږی چې عقل يې کم وی زما عقل هم دومره رسيده او بس .

نه لوری ته د نورو ښځو سره ډېر فرق لری ته خو نو اوس هم تحصيل يافته يې او بل ډاکتېره يې سبا به ناروغان درته راځی ته بايد له خپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولی او ژبې سره ډېر احتیاط وکوي چې کومه خبره ښه ده او کومه بــده
خیر په هر صورت میوند هو ښیار سړی دی په زړه کې یې نه ساتی
او زیاته یې کړه لوری دا میوند خو ماته ډېر ښه با اخلاقه او پوهه ســړی
ښکاری خدای د وکوي چې په خیر سره ور سیېږی او ارامی شــی چــې دا
ستا واده په خپلو ستر ګو ووینم.

میوند دهغې ګړی نه چې د شینخالی څخه یې رخصت واخیست دلاری
د پاټکونو په چرتونو کې شو لیږ ببر ته نه و تللی چې میوند را ولاړ شو او
خپله کرایه یې موټروان ته ورکړه ځکه ببریده که په لاری پا ټک چېــان
دا پیسی ورنه واخلی او کله چې دریور کرایه و غواړی په هغه ګــړی خــو
بوټ نشی څیرلای چې کرایه ورکړی یوازې لیږ پیسی یــې د خــوراک د
پاره په جیب کې پر یښودلی .

میوند چې لاری او دلاری پا ټکوته و کتل ر یښتیا هم پــه دی دوو دریــو
ورځو کې سړک بل ډول شوی ووپاټکونه ډېر شوی وو او هر پاټــک ډول،
ډول امرونه کول او ډول، ډول څیرو څخه یې بد راتله .

یوه پاټک ته به چې راغلو چا چې به ړیره خریلی وه هغه یــې واهــه او ډ
باوه بل پا ټک ته به چې راغلو هغه چا چې بیا ړیره درلوده هغه یې وهــل
او ډ بول په یوه پاټک کې خو خپله میوند هم څو قنداغه ووهل شو چــې
ولی ژیره لری که څه هم دمیوند ړیره کوچنی وه ځکه چې هغه ځوان وه
ادی چا خبره په مخ یې اوس نوی د ړیری یو تور خط ښکاریده .

په یوه بازار کې چې سپر لی د ډوډی خوړلو د پاره کښته شــولی میونــد
هم کښته شو او د یوه دوکان څخــه یــې د ړیــری د خریلــو یــوه چــاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخیستله او ببړته موټر ته راغی په موټر کې کېنوست دمخ نیما یې خما
ړیره یې وخریله او د نیما یې مخ ړیره یې همداسې پرېښودله
او خپله لنګوټه یې داسې وتړله چې د مخ خواته شمله یې اوږده کـړه او
مول یې وواهه .
کله چې به داسې پا ټک ته را ورسیدل چې د ړیرې والا به وه ده به هم د
خپل مخ خریلی خوا پټه کړه او د ړیری خوا به یې ښکاره کـړه ، او چـې
داسې پاټک ته به راورسیدل چې ړیرې یې خریلی وی ده به هـم دمـخ
خریلی خوا به یې ښکاره کړه تر خو چې ښار ته را ورسیدل هر یـوه کـه
ړیره یې درلوده او که یې نه درلوده په وارو ،وارو یې وهل او ډبول وخړل
خویوازې میوند وه چې یوازې یو وار یې وهل وخو ړل .
وروسته له څلورو ورځو د هېواد مرکزی ښارته را ورسیدل میونـد چـې
کله له موټر څخه کښته شو نو یې دریور ته وویل کله چـې ببړتـه لاړی
هغه زما مورته ووایه چې د تاسو دری ټوکه
کتا بونه پور وړی یم.
کله چې میوند له موټره کښته شو نو منتظیر وه چې کوم تکسی پیداشی
او خپل مقصد ځای ته ځان ورسوی خو یو ه ورته وویل ورو ره د تکسـی
په انتظار مه دریږه څه خپله لاره وهه تکسی مکسی نـور نشـته او هـر
چېرته چې ځی پلی به ځی .
میوند هم پلی روان شو ګوری چې دلته هم همداسې حال وه لکه د هغـه
اوږدی لاری پاټکونه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دادی اته ورځې ورو سته هغه دریور چې میوند یې رسولی وه د شاه پرو کورته راغی شاه پرو او شینخالی ته یې وویل چې هغه ستا سو خپلــوان می ورساوه او نښه یې داده ویل یې زه دری ټوکه کتابونه پوروړی یم .

شاه پرو وویل کتا بونه دری ټوکه ؟

شینخالی وویل صحح ده صحح ده خیر یوسی راځه یــوه پیالــه چــای و څښه بیا لاړ شه ډریور ورته وویل نه وخت نا وخته دی تا ســوته د ډاډ د پاره راغلم چې د تاسو خپلوان په خیر سره ورســیده شــینخالی بیــا ور څخه مننه وکوله.

بیا مور له خپلې لور شینخالی څخه وپوښتل کتا بونه د څه شی کتابونــه بیا شینخالی خپلې مورته ددې او د میوند دشرط ټوله کیسه وکوله مــور یې وخندل او په ټوکو یې خپلې لورته وویل بله وار اوبل وخت له چاسره شرط مه وهه چې خدا ی مکړه کومه ورځ به دی له چا سره شرط وهلــی وی او شرط به وبا یلی بیابه پښیمانی کوي .

مورې ته بلی خواته لاړی دومره بې عقله خونه یو چې له هــر چــا ســره شرط ووهم دا خو زما او د میوند تر منځ یوه سیالی وه او بس او تا هم ور ځینی د ادم او درخانی نکل جوړ کړ دادی مورې ستا خبره می په غــوږو واوریدله بیا به تردی چې له تا سره هم په کومه خبره شرط نه وهم چــې مور می یې بل څوک لا هلته پریږده .

اوس نو میوند د خپل مور او پلار سره په یوه ولایت کــې او شــینخالی د خپلې مور سره په بل ولایت کې ژوندکوي .

پوره دری کاله تیر شول چې میوند او شینخالی دیوه او بل څخــه هــیڅ احوال نلری ځکه د تیلیفون لکړی خو لا څو کاله پخوا د غــو ......نړولــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او لیک هم د یوه او بل ځای څخه نه وړل کېده او نه هم چا ددې وس درلود چې کوم لیکلی کاغذ په خپل جیب کې وا چوی ځکه چې پـا چـا هی دی داسې خلکوپه لاس کې وه چې د قلم ، کاغذ،سواد،زده کړې،علم او فر هنګ

دو ښمنان وه .

پوره دری کاله او څو میاشتی تیری شوی چې د مر کزی دولـت لخـوا د ی‌و ونځیو او د لوړو موسیسو د زده کړو دبیا پیل خبر ورکړ .

شینخالی هم له دی خبر تیا خبره شوه او میوند په دی سبا د خپل کـور او کلی څخه د هېواد مرکز ته ځان را ورساوه دری ورځـې تیـری شـوی شینخالی معلومه نشوه .

میوند ته دا اندیښنه پیداشوه چې شینخالی تـه حتمـی کـوم مشـکل پیداشوی او یا هم خدای مکړه کومه پیښه نه وی ورته رسیدلی د هغـې خو د زده کړې سره ډېره مینه درلوده نه چې چا خطا استلی نه وی چـې تحصیل په درد نه خوری خو شـیطان ډول ، ډول فکرونـه پـه زړه کـې وراچول او کله به یې بیا وویل هغه خو عاجزه ده له چا سره راشی .

هلته شینخالی هم په دی فکر کې وه چې څنګه لاړه شم د لاری پاټکونه خو همداسې لا په خپل ځای پراته دی د ډېری خواشینی څخه یې چـې درسونه ور څخه تیر نشی د ډېرو اندیښنو څخه یـې شـونډو تنها کـې وکړی (شونډی یې ووتلی).

په څلورمه ورځ میوند تصـمیم ونیـو پـه هـر ډول چـې کېـږی بایـد د شینخالی ولا یت او ددوی کورته ورشی که کومه پیښه خدای مکړه نه وه شینخالی به له ځانه سره راولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ شینخالی او مور یې په دی بحث او خبرو کې وی چې څنګه او د چا سره شینخالی مرکز ته لاړه شی چې دسرای در وازه وټکېدلـه کلـه چې شاه پرو دروازه خلا صه کړه ګوری چې میونـد ددروازی شــاته ولاړ دی .

شاه پرو د میوند په لیدو سره ډېره خو شحاله شوه بېله دی چې له میوند سره روغ او جوړ وکوي په شینخالی یې غږ وکـړ ، لـوری راشــه وګــوره څوک راغلی هله ژر شه شنخالی په بېـړه راغلـه دروازی تــه لا نــه وه رارسیدلی د مور څخه و پو ښتل مورې څوک دی مور یې ورته وویل ستا ستا د کتا بوپور وړی دی پوروړی.

شینخالی راغله په میوند یې ستر ګی ولګیدلی د روغبړ په وخت کې یې ورته وویل میوند جانه

څه در باندې شوی څنګه خراب شوی یې.

میوند ورته وویل دا انقلابونه نه وینی دا انقلابونه په یوه حال پاته شــوی چې زه بیا په خپل

حال پاته شوی وای او تا هم خپل ځان ته په اینه کــې کتلــی چــې تــه څنګه شوی یې شونډان دی داسې تڼاکې لکه د بزګر لاسونه .

په دی وخت کې د شینخالی مور میوندته ادی چا خبـره د ســوداګر پــه ستر ګه په خیر ، خیر وکتل چې څنګه زما دلور او دده جوړه بــه څنګــه وی .

خیر په هر صورت د شپی میونــد تــه مــخ را واړاوه او ورتــه یــې وویــل شینخالی سبا باید وختی حر کت وکوو ،د شینخالی مور وویل زویــه نــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی يې ستړ یا چې دی خلاصه شوه بیا به لاړ شی ،خو میونـد ټینګـار وکړ چې باید لاړ شو چې درسونه پیل کیږی .

سهار د خدای په امانی په وخت کې د شینخالی مور یو څه وچـه ډوډی ، پراټی ، او یو پوخ کړی چرګ چې په یوه کڅوړه کې یې اچولی وه میونـد ته ورکړل او ورته یې وویل دا په لاری بیا سره وخوری .

میوند وویل مورې اوس هغه پخوا وختونه نه دی چې یو څوک به په سفر تله د کور والا و به ډوډی او خوراکې شیان ورکول چې په لاری وږی شی بیا یې وخوری اوس خو هر چیر ته هو ټلونه دی هر څه پکښی پیداکیږی .

د شینخالی مور ورته وویل دا د غم هو ټلونه یې کړی په ټولـو کـې یـا د سپیانو غو ښی پخوی او یا د کار غانو غوښی بیا وایې چې دا د پسه غـو ښی دی یا هم د چرګ غو ښی دی مسلمانی چیری پاته ده مقصد پیسی پیداکړی نور سر نه پسی ګرزوی چې حلالی دی که حرامی .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دادی د څو ورځو نه وروسته میوند او شینخالی خپلـې فـاکولتی تـه را ورسیدل

شینخالی چې خپله فاکولته او د فاکولتی چمنونه ولیدل هکه پکه شـوه، د فاکولتی دیوالونه په کارتو سو سوری، سوری شوی وه د کړ کیو شیشی خو یوه لا روغه نه وه پا تی دروازی ځینی جوړې ، ځینی ورکې او ځینـی نوری دړی وړی پرتی وی د فاکولتی په چمنو کې هم لو حی درول شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او ور باندې لیکل شوی وه پام چې د ما ین خطر دی لنډه دا دا د زده کړی

مو سسه د زده کړی د مو سسی په ډول نه بلکې د کر بلا د جنګ د ډګـر په ډول ښکا رید له

شا وخوا سیمه ټوله ډارونکې او له وهمی څخه ډکه وه او شاوخوا کورونو کې هم څوک نه ښکاریدل او سیدونکې یې ټول بلی خواته مها جر شوی وه او ټوله فاکولته د هدیری په ډول ښکا ریدلـه او هـره ورځ بـه یـې د فاکولتی له چمنونو څخه یو یا دوه د مړیو جسدونه له خاورو را کښل.

د فاکولتی درسونه پیل شول خو داسې درسونه نه وه لکه هغه دری کاله وړاندی څکه چې له یوی خواډېر استا دان مهاجر شوی وه ،محصلین هم لکه د استادان په ډول یا مها جر شوی وه او یا هم د جنګ له ببـری فـا کولتی ته نه راتله دوی هم ګرم (ملامت) نه نه وه هره ګـړی د جنـګ د پیل امکان وه همداسې څو واره پیښه هـم شـوه خپلـه ځینـو ، ځینـو محصلینو هم سلاح ګانی درلودی او په خپل منځکې به سره پـه جنـګ شول په یوه نا چېزه خبره به چې لیږ سره لاندی او باندې به شوه مړی او ټپیان به د لیلی په دهلیزو کې په وینو سره ، سره پراته وه څوک وه چې پو ښتنه وکوي هر محصیل په یوه تنظیم او حزب پری تړلی وه نـو ددې له مخی هم ډېر استادان او محصلین خپلو درسوته نه حاضریدل موږ ډېر لیږ شمیر محصلین او استادان چې بل ځای مو د شپی د تیـر ځـای نـه درلود له مجبوریته مو شپه په لیلیه او ورځې مو په صنفونو کې تیر ولـی د رسونه هم هغه د پخـوا پـه ډول نـه اسـتادانو تشـریح کـول او نـه محصیلینو زده کولای شول څکه چې دفاکولتی کتا بخانی د کتابو سـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جګړه کې داور په لمبو کې ایری ، ایری شوی وه دا پا ته یـونیم کـال تحصیلی دوره یې ادی چا خبره د زړه په وینو پای ته ورسوله

په دی وخت کې شینخالی خپلې مور ته احوال ولیـږه چـې یـوه اونـی ورسته زموږبری لیکونه ویشل کېږی او دی مراسموته د ټولو محصـیلنو پلرونه راځی د میوند پلار هم راځی ،کله چې شـینخالی لـه دی خبـرې خبره شوه دستی یې تصمیم ونیو او وه یې ویل شینخالی خو پلار نه لری په هغه ورځ چې بری لیکونه ویشل کېږی زما دلور غاړی ته به ځـوک د ګلو نو امیل ور اچوی نو یې و پتیله چې خپله لاړه شی او د شـینخالی دبری لیک دا خیستلو په وخت کې باید دهغې غاړی ته په خپلو لاسـونو د ګلونو هار ور واچوی.
دا دی هغه ورځ را ورسیدله چـې شـینخالی او میونـد خپـل تحصـیلی سندونه تر لا سه کوي
په هغه ورځ چې د شینخالی او میونـد بـری لیکونـه و یشـل کېـدل د شینخالی مور شاه پرو هم په دی مراسمو کې ګډون وکړ دمیوند مور او پلار دواړه ودی مراسموته راغلی وه میوند د شینخالی مور خپل مـور او پلار ته ور وپیژندله دوی دری واړه دیوبل سره د پیژنګلوی څخه خـوښ او خوشحاله شول او شنخالی وویل دادی د خپلو اولادو له برکته مـوږ او تا سو وکولای شول چې یواو بل سره و پیژنو میونـد لکـه چـې پخـوا د شینخالی په باره کې خپلې مورته ویلی وه
په دی وخت کې د میوند مور د شینخالی مورته په خندا کې وویل خدای د وکوي چې زموږ دا پیژند ګلوی مو په اوږده دوستی بدله شی د میونـد

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار که څه هم یوی خواته ولاړ وه او نه یې غو ښــتل چــې د ښــځو پــه مجلس کې ځان ور ګډ کړی د میوند دمور ددې خبرې په اوریدو چــې د میوند مور د شینخالی مور ته وویل چې دا پیژنــدګلوی د ی خــدای پــه اوږده دوستی بدله کړی غوړنه یې څک شول او په زړه کې یــې یــو څــه ورتیر شول او له ځانه سره یې په زړه کې وویل چې والله تــر دی کاســی لاندی کومه بله نیم کاسه شته ځکه دلته خونور هم د محصیلینو پلرونه او میندی ډیر راغلی دی له نورو سره خو یې موږ معرفی نکړو او یــوازې یې دشینخالی سره و پیژندلو،دلته خو حتمی یوه خبره شته خیر په منــا سب وخت کې به ورنه تپوس وکړم دلته شاپرو د خپلې لور خواته ورغله او په خبرو ورسره بوخته شوه .

دمیوند پلار دخپلې مېرمنې څخه و پوښتل چــې ای دمیونــد مــورې د شینخالی مورته دی داخبره څنګه وکړه چې دا زموږ پیژندګلوی دخدای په اوږده دوستی بدله کړی هغې ورته وویل سړیه او س ددې خبرو وخت نه دی بیابه په ارامه او قراری دا خبره درته وکړم.

د شینخالی مور شاه پرو د بری لیکونو د ویش په مرا سمو کې د خوښــی او خو شحالی او ښکې تو یولی او په ز ړ ه کې بــه یــې ویــل کاشــکې د شینخالی پلار ژوندی وای او په دی مــرا ســمو کــې ناســت وای او د زړه ارمان یې ختلی وای .

د بری لیکونو د ویش په مهال د لوړړو تحصیلا تو وزیر وویل د هر څه نــه مخکې هغو ته چې نن د بریالیتوب بری لیکونه اخلــی ټولوتــه د زړه لــه کومی مبا رکې وایم او داهم باید ووایم هغه چا چې لوړی نمری اخیستی د بری لیکونه سره یو ځای دویته د مقرری مکتوب هم ورکولی کیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د برى ليکونو لړى پيل شوه د شينخالى د نوم په ويلو سره شـــاه پرو راغله او د شينخالى په غاړه کې يې دګلو هار واچاوه ورپسى ميوند د ميوند مور او پلار هم د شينخالى په
غاړ ه کې د ګلونو قطارونه يو په بل پسى ور و ا چول.
بيا د ميوند نوم واخيستل شو دهغه په غاړه کې اول دميوند مور ، پلار او بيا د شينخالى مور او خپله شينخالى يې غاړى ته ګلان ور واچول .
کله چې شينخالى خپل د برى ليک او ورسره د مقـــررى مکتـــوب وليـــد ميوند او خپلې مور شينخالى ته يې وويل دادى زه دپايتخت د زيږنتـــوى په روغتون کې مقرره شوى يم او ميوند هم خپل مکتوب وکـــوت ګـــورى چې ميوند هم د پايتخت په يوه محکمه کې د قـــاّ ى پـــه تـــو ګـــه مقـــرر شويدى ټولو په ډېره خوښى او خوخوشحالى دواړو ته دمقرريو مبارکې هم وويله.
په دى سهار شينخالى د خپلې لو شينخالى او ميوند څخه رخصت شوله او خپل ښار ته چېرى چې د سواد د زده کړى په کورس کې د ښونکې په تو ګه دنده درلوده لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میوند مور او پلار خو لا د بری لیکونو د ویش نه څو ساعته وروسته د خپل کور او کلی په خوا تللی وو خو هغه وخت چې دوی کورته ورسیدل او دشپې ډوډی وخو ړله شوه د میوند پلار خپلې مېرمنې ته وویل ښه اوس نو ووایه ، د میوند مور ځان نا خبره واچاوه او وه یې ویل څه ووایم ؟ د میوند پلار ورته وویل څنګه بیا دی هیر شول هغه د شینخالی مورته چې دی وویل دا پیژندګلوی دخدای په دوستی بدله کړی ، د میوند مور وویل سړیه یوه خبره وه تیره شوه

نا رینه می نه لید او دومره په خبرو پسی ګر زیدل می نه لیدل.

د میوند پلار ورته وویل ښځې بار اوښ می تر سترګو په پټه مه تیره وه اخیر زه هم انسان یم ډوډی خولی ته وړم نه غوږوته.

دمیوند مور ورته وویل چې پو هیږی حاجت نه شته چې په دی نیمه شپه له سره تر پا یه ټوله کیسه در ته وکوم او که ډېر شله یې او غواړی چې درته ووایم نو غوږ ونیسه میوند او شینخالی مینه سره لری او غواړی چې کوزده او واده سره وکړی او میوند تر اوسه دیته معطله وه چې خپلې زده کړی پای ته ورسوی او وروسته بیا له تا سره په دی باره کې سلا او مشوره وکوي اوس چې یې زده کړی پای ته ور سولی که د ی خوښه وی نودا ګز او دا میدان دا سبا ورشه او میوند ته دا انجلی وغواړه .

د میوند پلار وویل بیا ونه وایې چې بزرګ نه یم زه په هغه ګړی لا پوه شوم چې حتمی کومه خبره شته او که ریښتیا در ته ووایم ما خپله چې دا انجلی څه نومیده نوم یې رانه هیر شو هو شینخالی که هلته خلک ډېر نه وای په هغه محفل کې می ورته خواستګار ی کړی وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې د میوند خوښه ده زما لا پرون خوښه وه .
څو ورځې تیری شوی د میوند پلار دکلی څخه راغی او د میوند دفتر تــه ور غی وروسته له روغ او جوړ څخه د میوند پلار خپل زوی ته وویل ؟
زویه ستا مور د ستا او دشینخالی په باره کې ماته څه وویل چې ستا رضا وی زموږ هم خو ښه ده خودا کار که ژر وشی ښه به وی تر اوســه مــوږ لا ژوندی یو اوبل دا چې په ژوند هیڅ باور نشته بیا پــه دی خــدای وهلــی جنګ چې لانده او وچ یعنی ګناه کار او بې ګناه ته نه ګوری ړندی مرمی دی د هر چا په تقد یر چې برابره شوه هغه له منځه وړی که خدای وکړی ی ستا سو ما شومان په خپلو سترګو ووینو دا به لا بله خو شحالی وی .
میوند وویل پلار ه ستا خبره بلکل ټیک ده خو یو څو موده صــبر وکــړو چې موږ خپلې تنخوا ګانی مخواګانی واخلواو خپــل بــار پــه خپلــو اوږو پورته کړو نه دا چې زموږبار ستاسو په اوږو بارشی ، زویه دا کوم بــار نــه دی چې موږ یې نشو پورته کولای خدای (ج) دومره د حلا لو راکړی چې دا بار پورته کړو او بیا دا چې هر زوی په پلار حق لری چې خپل زوی پــه کوزده او واده کړی ، زویه زه او ستا مور دواړه ارمان او هوسونه لرو نــودا یو هوس خو ته کولای شی چې زموږ دا هوس ته پوره کړی .
میوند وویل پلاره چې داسې ده نو له خیره سره دبلی میا شتی په اخیره کې به داکار وکوو زه په له شینخالی سره وګورم چې هغــه پکښــی څــه وایې که مخی یا وروسته مو پر یکړه سره وکوله تاسوته حتمــی خبــر در کوو تلواره د شیطان کاردی .
پلار یې وویل هغه دی نه دی ارویدلی چې وایې په ښو تلوار پــه بــدو تــا مل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند وویل پلاره تر هر څه یې خیر بهتر دی زه حتمی تا سوته خبــر در کوم .

زویه زه خپله له شینخالی سره یو ځل ونه وینم ؟

نه پلاره له هغې سره مه وینه هغه بېچاره ډېره بې جرا تــه ده او پــه دی خبره شر میږی او له بلی خوا هغې ته کومه نا امیدی ونه دریږی او په زړه کې ونه وایې که زما پلار ژوندی وای هغه به هم زما خواســتګار کــونکې هلک ته ورغلی وای او د هلک سره به یې خبرې کړی وای نه پلاره چــې ور نشی ښه به وی .

د میوند پلار هم د خپل زوی سره ومنله او د شینخالی له لید وځخه تیــر شو او د خپل زوی سره یې مخه ښه وکړله او د خپل کلی پخوا روان شو .

ما زد یګر نا وخته میوند د شینخالی دکار ځــای تــه ورغــی ځکــه چــې شینخالی په ښار کې کور نه درلود شپه ور ځ په روغتون کــې وه نــو یــه شینخالی ته یې دخپل پلار دراتګ په باره کې ورته وویل شینخالی ورته وویل ډېره ښه خبره دی ورته کــړی دادوه میــا شــتی تنخــوا چــې مــو واخیستله بیا به نو له خیره سره دا د خیر کار سره پر لپسی کــړو او تــر هغو به مورږ هم ځینی ،ځینی د اړتیا وړ شیان واخلو هــر څــه چــې تیــار شول بیا به دوی ته خبر ورکړو .

٥ ٥ ٥ ٥

٥ ٥ ٥ ٥

پوره یوه میاشت وروسته میوند خپل پلار ته تیلیفون وکړ چــې د را تلــو نکې جمعی په ورځ له خیره سره زمورږ د کوژدی ورځ ده مګر که را تلــی یوازې راشه مور دوی می مه په تکلیفه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل دا ډېره ګنه ګونه مو نه خو ښيږي او بل دا چې دلته نه زه کور لرم او نه يې شينخالي لري يوازې څو کســه همصــينفيان دي او بــس ځکــه د شينخالي مور هم نه راځي ځکه هغه هم دولتي دنده لري وخت نه لــري چې راشي او همدا ددې لاره هم اوږده ده .

هغه وه چې ميوند خپل يوځو د محصلي دوري انډيوالان خبــر کــړل او شينخالي هم څو همصينفيانی خبرې کړی د جمعی په ورځ دميوند پــلار د خپل کوچنی زوی سره راغلل او

دښار په يوه هوټل کې سره کښنا ستل د شينخالي همصينفيانی ديوی او بلی سره ويل ګوه د چا چې خدای سموی هغه ده شينخالي او ميوند هــم دولتي دندی پيداکړی او هم اوس دادی کوژده سره کــوي مــوږ خــو تــر اوسه لا دندی ندی پيدا کړی هری اداری او وزارت ته چې د دندی د غــو ښتلو د پاره ورځو يا کمبود نه لري او که ويهم واسطه او پيسی غــواړی ، د ميوند همصينفيان هم همدا ډول خبرې کوي

د ميوند پلار خپل زوی ته وويل زويه دا څنګه کوژده ده د ساز او ســروز شته نه هم خپل او خپلوان.

پلاره دومره بېر وبار ته ضرورت نشته نو که خلک ډېر وی له يــوی خــوا مصرف ډېر يږی

نو دومره ډېر مصرف ته اړتيا نشته او بل موږ او تا سوبايد د اسلامی شــر يعت سره ځانونه برابر کړو او بل بې ځا يه او ډېر مصر ف د شــيطان کــار دی لکه چې وايې المصر فون اخوان لشيا طين.او له بلــی خــوا کــه هــر څومره خلک زيات راشي او ډېر مصرف وشي والله که څوک خير يوســی درته ووايې نو له خپل وس او طاقت ســره بايــد کــار وشــی نــه دی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اروېدلی چې وایې سړی باید له خپلې برستنې سره پښې و غزوی زه چې بل څوک بې ځایه مصرف کوي

په ماغزو می ورته په درد کېږی نو دا خو می خپله معا مله وه غیر د خپلې معا ملی موږ او تا سو باید دا بې ځایه رواجونه او دا ملا ماتونکې رواجونه باید او باید له منځه یوسو .

همدغه بې ځا یه رواجونو دلاسه مو ځوانان او پیغلی بې ودنو پاته دی .

کله چې د کوژدی مراسم خلا ص شول د میوند پلار د شینخالی مور ته د مبا یل د تیلیفون له لاری اړیکه ونیوله او یو او بل ته یې مبارکې سره وویله .

وروسته د میوند پلار خپل زویته وویل میونده زویه واده به څه وخت وی له خیره سره

میوند وویل پلاره نور نو په دی بې ځایه مصرفونو موملا مه را ماتوه دادی نکاح وتړله شوه حجاب او قبول وشو خوشحالی مو وکوله بس همدا واده دی بل واده ته ضرورت نشته .

دمیوند پلار وخندل او په ټو کو کې یې وویل که داسې اسانه واده وی ماته هم یو داسې اسانه

واده وکړه چې داسې بې جنجاله وی .

پلاره هر کار د سړی په خپل لاس دی که یې په اسانی کوي اسانه دی او که په جنجال کوي یې په جنجال کېږی تا سو او نور ټول خلک واده نه کوي بلکې جنجال ځان ته جوړوی.

دمیوند پلار شپه د خپل زوی سره تیره کړه په سهار د خپل کور او کلی په خوایې حرکت وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې کورته ورسیده د میوند مورته یې دروغجنه په وخــت کــې ورتــه وویل مېرمنې دزوی د کوزدی او واده مبارکې درته وایم ، کله چې ســره کېنا ستل د میوند مور ورته د چای څخه پیاله ډکه کړه دمیوند مور ورته وویل سرې یه خنګه مبارکې دی راکړه ستا دی مبارکه وی .

هو مېرمنې درته می وویل د زوی کوژده او واده دی مبارک شه ؟

سرې یه واده له کومه شو دا خویوازې کو ژده وه کو ژده .

د میوند پلار وویل میر منی مورې او تا سو د پخوا زمانی خلک یو په دغــو کارونو نه پو هیږو

دوی وای چې د ډېرو خلکو خبرول په واده کې ، بې ځا یــه مصــرفونه د شریعت خلا ف کار دی هغه وه چې کوژده او واده دواړه یــو ځــای ســره وشول .

د میوند مور لیږ په لوړ اوز سره وویل ای میونده زویه لاس می توروه مخ می پری تور شو

څه کونډه خودی نه وه کړی چې بې له سازه ، جوش ، خروشه او زما پــه نه موجودیت کې دی داسې کار وکړ ، د میوند پلار ورته وویل ډېر ښه کار یې کړی مورې خو نا پامه خلک یو په یوه

واده کولو مو کو لمی ووزی او اخیر هم له ځانونه د شیطان ورونــه جــوړ کړو تر خیر مو ځان ته شر ز یاتیږی او د خدای په قهر او غضب ځانونــه اخته کوو ، ریښتیا ووایه دا دواده دا دومره مصر فونه په کوم کتــاب کــې راغلی هم د خدای بې امری کوو په لکونو ولور اخلو دزوم کورنی د ولــور په خاطر پتې خرڅوی ځانونه وږی تږی کوي او د نورو خلکــو د ګیــډ و د ډکولو په خا طر دواده په ورځ ان خپلې د شیدو غوا حلا لوی خلکو چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډۍ وخوړله په خپله مخه ځی نور يې په زوم خيلو پسی بــلا چــې لــه لوړی مری او که پاتيړی ددوی نسونه خو يوه ورځ ماړه شول.

د ميوند مور وويل ای زما ميونده زويه څنګه دی خطا کړو يوازې دومــره شوی وای چې ستا په واده کې می يواز ی او يوازې خپله نــږور تــر لا س نيولی وای او د مخ په دواړو خواو می ښکل کړی وای زما څومره ارمانونه دی په زړه کې راه ته پريښودل خير خدای دی خير کړی دا چــې تــه او شينخالی سره خوشحاله ياستی ستا سو خوشحالی زموږ خوشحالی ده .

په دی وخت کې يې دميوند پلار ته مخ راواړاوه ورته يې وويل سبا به می حتمی ميوند ته ورولی چې خپلې نا وکې ته يې خپله بر خه ورکړم .

يوازې دوه کوټی په کرايه نيولی دی په يوه کوټه کــې خپلــه ميونــد او شينخالی اوسيږی او بله کوټه د ميلمنو د پاره دی

د ميوند مور وويل زما هغه يوه کوټه بس ده څه شالی خو پکښی نه کرم .

مېرمنې مقصد می دادی چې دوی نوی واده کړی ددوی ملګری دوی تــه د مبارکې دپاره راځی

په هغه يوه کوټه کې به ته کښينی او که به ددوی ميلمانه ؟

سړيه ته ما ورسوه هلته به د يوی کپی ځای پيداشی څه د پــا چــا هــی تخت خو نه غواړم چې ماته دی د پا چاهی تخت جوړ کړی چې زه هلتــه کښينم، يو ديدن به يې وکوم خپله نږور به يو وار په غيږ کې و نيســم او خپل زوی به وګورم چې اوس به هغه د پخوا څخه هم ښــکلی شــوی وی که نور هيڅ نه وه خپل زوی او نږور خو به يو ځای سره ووينم شپه هم نه کوم ببېرته را ځم يوازې له دوی سره دوه کلمی خبرې کوم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې لېونی شوی يېليږ يې سړه خوره دومره توده يې هم مه خوره دا چې ددوی خبرو ته دی زړه کېږی وا خله دا زما مبا يـل خبـرې ورسـره وکوه اوس خو دادی په يوهٍ ثانيه کې ورسره په خبرو کېږی دوه کلمی نه سل کلمی خبرې خو ورسره وکوه .

سړيه دا شيطان ډبلی دی خدای ور ک کړی که دا نه وای بيا به دی څـه پلمه کولای راکړه ، راکړه دا د شيطان ډبلی چـې د خپلـې نـږور او زوی سره می خبرې وکړم .

د ميوند پلار د خپل زوی نمره ووهله روغ او جوړ يې سره نه وه کړی چې مېرمنې يې ورته ووېل

بس ده بس ده لا په خبرو نه يې موړ شوی راکړه چې زه ورسـره خبـرې وکړم .

زويه د خدای په امان مور دی شله ده نه می پريږدی چې در سره خبرې وکړم څنګه شينخالی هم ښه ده هو پلاره هغه هم ښه ده دادی له خپلې مور سره خبرې وکړه .

مورې يې هغه ددې په خبره د شيطان ډبلـی واخيسـت او وه يـې ويـل ميونده زويه تر تا جار شم تر تا قر بان شم مبارک دی وی سل واره نه زر واره د مبارکوي درنه خفه يم خفه يم داسې خو څوک نه کوي اخيـر تـه می زوی يې نهه ميا شتی می په خپله ګيډه کې ګر زولی يـې زحمتونـه می در سره ګا للی مور څه د ميری په ستر ګه دی لا راته ونه کتل .

مورې خفه کېږه مه له دی ځايه د لا سونه ښکلو مه ، نه می غو ښتل چې په دی خرابه لارهاو په دی جنګو کې تا سوته زحمت در کړم که ژوند وه بيا به موړ دواړه ستا خدمت ته دالته درشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی و خت کې شينخالی کو تۍ ته را دننه شوه ميوند ته يې په قـراره وويل څوک دی له چا سره خبرې کوي ، ميوند د ګوشی د خبرو په ځـای لا س کېښود ا هسته يې وويل مور می ده مور ، شينخالی د خپلې پـزی په نيما يې ګوته کېښوده او په قراره يې وويل پزه مـی پـری شـوه پـزه ميوند خپلو خبرو ته اوږد والی ورکړ مورې خفه نشی لا سـونه او پښـی دی ښکلوم.

زويه پروا نلی چې تل سو دواړه سـره سـره خـو شـحاله ياسـتی مـوږ خوشحاله يوچېری ده شينخالی لور می ،مور جانی داده سـلامونه درتـه وايې زما له څنګه ولاړه ده .

الله د څنګ له دريدو يې لا ځار شم.

بلی، بلی مورې غږ دی ښه نه راځی سم ځای ودريږه ، مـور بېچـاره نـه پوهيده چې سم ځای څنګه وی نو يې وويل زويه دادی سم ځای سات د پلار له کټه سره ولاړه يم .

موی سم ځای مقصد ليږ په لوړ ځای ودريږه.

مور يې د بام په ځينو ليږ پورته شوه ، زويه اوس مـی غـږ اوری هـوکې مورې او س صح شو.

په دی وخت د ميوند مور وويل زويه شينخالی تـه ووايـه چـې راسـره خبرې وکړی .

مبوند د شينخالی خواته داسې وکتل چې يعنی راسه له مـور سـره مـی خبرې وکړه شينخالی لکه چې شر ميدله د لاس پـه ښـورولو يـې د نـه ځواب ورکړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا يې مور وويل زويه شينخالی چېری ده ورکړه چې خبرې ور سره وکړم.
خو خير شينخالی مجبره شوه تيليفون يې واخيست نو يې په قراره ميوند ته وويل څه ور ته ووايم ، ميوند په قراره دوه ځلې ورته وويل سلام . سلام وکړه .
مورې سلام ، سلام .
د هغې خوانه د ميوند مور وويل ، وی لوری ته يې سل واره وعليکم سل واره ، واره څنگه ښکلی غږ دی دی لوری جوړه خو يې گوره ، گوره ماته د خواښی په ستر گه ونه گوری زه دی موربم مور خدای په تعويزو لور نه را کوله دا دی دلور مور هم شوم ، خو کاشکې
ستا سو په واده کې زه وای او هغه ارمان چې مې په زړه کې وه هغه ارمان می ختلی وای خير چې تير شوه هغه تير شوکه خير وه بيا به وگوری چې زه دی خواښی يماو که په رينښتيا ستا موربم ،
مورې له مانه خفه نشی ميوند ته مې ډېر وويل چې تا واده ته راولی ولی را سره يې ونه منله ما ملا مته نکړی .
په دی وخت کې د ميوند پلار وويل مېرمنې د مبا يل پيسی دی ټولی خلا صی کړی ما ته هم وار را کوي چې د شينخالی سره خبرې وکړم، د شينخالی او د ميوند د مور خبرې لا نه وی خلا صی شوی چې تيليفون د ميوند پلار ور ځينی واخيست .
د ميوند پلار شينخالی ته وويل څنگه يې لوری خفه شوی خو نه يې څو دقيقی يې خبرې لا نه وی سره کړی ببله دی چې د يوه او بل سره مخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه وکړی چې د تیلیفون پیسی خلا صی شوی د میونـد پـلار وویـل د تیلیفون پیسی خلا صی شوی .
د میوند مور وویل خاوری دی دا دشیطان په ډبلی شی دا هم لکـه ددې دولت ما مو رین بې پیسو خبرې لا نکوي . د میوند پلار وویل اوس زمانه د پیسوده د میوند مور یې خبرې پری کړی او ورته یې وویل له یاده مـی ووتل چې درته ووایم د شینخالی مور په واده کې دوه ؟
نه ، نه د شینخالی مور هم نه .،نو څنګه بیادی د شیطان پـه ډبلـی کـې خبرې ورسره وکړی .
نه با باهغه وخت می له ډېری خوشحالی تـه لا لـه یـاده وتلـی وی تـه دشینخالی د مور خبره کوي .
سړیه ولاړ شه ودی د شیطان ډبلی ته پیسـی واچـوه چـې زه ور سـره خبرې وکوم . میر منی د هغې لمبر راسره نشته چې ورته زنګ ووهم .،
سړیه لمبر به یې له شینخالی واخلو ته لاړ شه پیسی ور واچوه .
د میوند پلار له کوره د وتلو په وخت کې وویل ریښتیا یې ویلـی چـې د واده نه په ډلو ډېری لاړی .
میر منی یې ور پسی غړ کړ فکر دی ونیسه چې ډېری پیسی ور وا چوی چې زه ډېری خبرې ورسره کوم ، هغه بېچاره کونډه ښځه ده په زړه کـې کومه ګیله مانه ورته ونه دریږی .
وروسته د میوند پلار راغی د شینخالی مورتـه یـې زنـګ وواهـه اول د میوند پلار خبرې ورسره وکړی ، وروسته بیا د میوند مور د شینخالی لـه موره سره تر هغه خبرې وکړی تر څو هغه ددې په خبره چې د شـیطان په ډبلی کې پیسی خلا صی شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دلته نو پوره يوکال او څو مياشتی تيری شــوی چــې شــينخالی خپلــې مورته تيليفون وکړ او ورته يې وويل چې په دی څو ورځو کې مور کېــږم ددې خبرې په اوريدو سره شاه پرو ډېره خو شحاله شوه ډېر ژر لاړه او د خپل زوی شمشاد په کارتوسو سوری ، سوری شوی ځانگو يــې راوړه او دوه ورځې وروسته د خپلې لور شينخالی کورته يې ځان را ورساوه .

په دوهمه ورځ يې خپلې لور شينخالی ته وويل لوری دا دوه ورځې چــې درته گورم د ماشوم زيږيدو ته ډ يره وارخطا راته ښکا ری هــيڅ فکــر او انديښنه مکوه باور وکړه له هغې ورځې چــې ســتا د اميــد واری څخــه خبره شوی يم هره چار شنبې د بابا صيب زيارته ته تلم ســتا او ســتا د ماشوم د پاره مې د با باصيب په زيارت کې کا کونه پخول او خيراتول مې باباصيب ډېر ښه شخص تير شوی له خدايه را دوری په ده باندې عقيده لرو يوازې زه نه ټول خلک يې ننگوی د هر چا مشکل حل کوي هر څوک خپل مراد ته رسوی زما خو په زړه کې هيڅ انديښنه نشته هر څــه مــی باباصيب ته پری ايښی خدای مهر بانه دی .

څلور ورځې تيری شوی په پنځمه شپه د شــينخالی زوی پيــدا شــو، د سهار د لمر ختلو نه وروسته شاه پرو ملا ر اوست او د کوچنی ما شوم په غوږ کې يې اذان وکړ شاه پرو هم ملا ته برابر کړی سوغات ورکړ.

د ماشوم د پيدا ينبت په دريمه ورځ بايد ملا راغلی وای او پر ماشوم يــې نوم ايښی وای خو د شينخالی مور نور د ملا د راتــگ ســره مخــا لفــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښوده او وه يې ويل چې پر ما شوم زه خپله نوم ږدم هغه وه چې میوند او شینخالی ورسره ومنله .

شاه پرو په کوچنی ماشوم لمسی د خپل شهید ماشوم زوی شمشاد نوم ورباندې کېښوداو ماشوم يې را وا خیست د شمشاد په کار توسو ، سوری شوی ځانګو کې يې پری با سه پیغلو ، ا نجونو او سپین سرو د نوم په اینښودلو سره داریا و ته چمبې ور واچولی داسې دارياوی و هلی کېدلی او داسې سندری ویلی کېدلی چې د شینخالی د روغتون همکارانی داکترانی او داکتران هم راغلی وه او د میوند د فتر اندېوالان او قا ضیان هم راغلی وه د خو ښی او خو شحالی سازونه غږیدل او په بله کوټه کې ملا یانو او هغه چا چېقران کریم لو ستلای شوای د قران کریم ختم پیل شوی وه.

وروسته له څو شپو او ورځو شاه پرو د خپلې لور شینخالی او زوم میوندڅخه رخصت واخیست او د شمشاد د مخ په ښکلولو سره د شینخالی له کوره ووتله او خپل ولایت او سیمې په خوا يې حرکت وکړ .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې شمشاد پنځه کلن شو نو يې خپلې مورته وویل دا هلکان چې ښو ونځی ته ځی ماته ډېر خوند راکوي زه به څه وخت ښونځی ته ځم مور يې ورته وویل زویکه کله چې له خیره سره اوه کلن شوی ښوونځی ته شا ملوم تر اوسه لا کو چنی يې، خوشمشاد به داخبره هر وخت ورته کوله خو کله چې شپږ کلن شو مور او پلار يې ډېر په تکلیف کړل اخیر په شپږ کلنی يې په لمړی ټو لګی کې شامل کړ په ټول ټولګی کې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو هم کوچنی وه او هم په ونه تر نورو ټيټ وه ، شمشاد ښوونځی ته تر ټولو پاک ، پاک کالي اغوستل او تر ټولو به وختی يې ځان ښوونځی ته رساوه هغه د لمړی ټولګی څخه تر اتم ټولګی پوری تر ټولو لا يقه او هر وخت به اول نمره او د د رسی کال په اخير کې به د اداری لخوا ستا ينليک هم ور کول کېده.

په اتم ټولګی کې وه کله چې شمشاد د ښوونځی په لور روان وه چې دلوی واټ منځ کې

ځا نمرګی بريد وشو او شمشاد هم په پښه باندې سخت ټپی شو مور او پلار يې تر ناوخته خبر نه وه خو کله چې ما زديګر کورته را نغلی د هغه نه وروسته يې مور او پلار په لټه کې شول چې وروسته له ډېرو منډو ترړو يې شمشاد د ښار په روغتون کې د بې هو ښی په حا لت کې پيدا کړ په دوو ، دريو ورځوکې دميوند مور ، پلار او دشينخالی مور هم خبرې شوی وی دادی

بر ابر روغتون ته ورغلی ښه وو د شمشاد روغتيا يې حالت د پخوانه ډېر ښه شوی وه .

دشينخالی مور وويل کوم ځای يې ټپی شوی دی د ميوند مور وويل کېڼه پښه يې ټپی ده .

څو اونی شمشاد په روغتون کې وه وروسته له دريو اونيو څخه يې کورته يووړ خو پښه يې

ښه نشوه اخير يې بهر ملک ته يووړ دوه دری مياشتی هلته تر درملنی لاندی وه او چې کله ښه شو ببرته خپل هېواد ته راغلل کله چې شمشاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورته راغی او د شاه پرو زړه صبر شوچې شمشاد اوس ښه دی بیا نو خپل کلی ته لاړه .

کله چې شمشاد له بهر څخه راغی د ښوونځیو کلنی ازمـوینی خلاصـی شوی وی په راتلونکې کال کې ببرته په اتم ټولگی کـې خپلـو درسـوته دوام ورکړ په دی کال کې هم اول لمبر بریلی شو

او په ژمی یې د نهم ټولگی کتا بونه وویل او د لیقت ازموینه یـې ورکـړه بریالی شو او د خپلو پخوانیوهم ټو لگیانو سره یو ځای شو.

شمشاد څو کاله وروسته له دوولسم ټو لگی څخه خلاص شو او د کانکور ازمو ینه یې هم په بری سره تیره کړه او د انجنیری پو هنځی ته بر یا لی شو

شینخالی خپل زوی شمشاد ته وویل دادی بیا هم زما د پلا ر گنی ښې ښانی په تا کې لیدلی کېږی دادی ته د خپل نیکه کبصر خـان غونـدی شوید انجنیری فاکولتی ته بریالی شوی خدای(ج) د وکوي چې تـه هـم لکه خپل نیکه کبصر خان داسې لایقه انجنیر شی او د خپل نیکه نوم را ژوندی کړی .

شمشاد هم هروخت که به په ټولگی کې ناست وه او که به یې لـه ځانـه سره مطالعه کوله او یا یې درس وایه د خپلې مور دی خبرو چـې خـدای وکوي چې ته هم د خپل نیکه په څیر لایقه انجنیرشی په مغزو کې سـره گر ځیدله او را گرځیدله تر څو چې د انجنیری فا کولته یې د لوړو نمـرو په اخیستلو سره پای ته ورسوله.

شمشاد په هغه ښار کې چې یې انا یعنی د شینخالی مور او سـیدله پـه هغه ښار کې د انجنیر په تو گه مقرر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد په هغه ښار کې داسې نقشی جوړې کړی او داسې تعمیرونه یــې جوړ کړل چې ښار بلکل بل ډول شو ښار داسې ښکلی شو لکه پیغله چې دواده په شپه په سینګار ښکلی شوی وی
ډېر سیلا نیان له نورو ښارونه دی ښار ته د سیل د پاره را تلل.
انجنیر شمشاد په ټول ښار او سیمه کې داســې مشــهور شــوچې ټولــو ښاریانو پیژا نده هر ځا ی او هر چېرته چې به دوه کسان سره ناست وه د انجنیر شمشاد صفتونه او تعر یفونه به یې کول او همدا رنګه کله چې بــه د ښاریانو په منځ کې د انجنیر شمشاد صفتونه کېدل د نا ســتو کســانو څخه به ضرور یوه نه یوه ویل انجنیر شمشاد به ولی لا یقه ، پوهه،او ښــه سړی نه وی اخیر د انجنیر کېصر خان لمسی دی .
انجنیر کېصر خان که دغو ټو پکېانو او بد ماشا نو نــه وای شــهید کــړی زموږ ښار به لا پخوا داسې ښکلی شوی وای .
نو څکه هر سوداګر او یا هر هغه چا چې به نوی مغازه ، مارکېټاو یــا هــم کور جوړاوه نقشی به یې انجنیر شمشاد ورته جوړولی نــو ددې ښــار او ددې سیمې ټولو وړو او زړو انجنیر شمشاد پیژانده که یې مخا مخ نــه وه لیدلی خو د نوم سره یېښه اشنا وهاو پیژانده یې .
خو د ورځو نه یوه ورځ انجنیر شمشاد د ښار په منځنی برخه کــې یــوه ودانی ولیدله چې د ښار په منځ کې نیمګړی ولاړه ده ډېــر خــوا ښــینی شوخو ددې ودانی له څنګه یې له یوه دوکانداره و پوښتل، حاجی کاکا دا ودانی د چاده او ولی نیمګړی پاته ده څنګه خاوند یې پیسی نلری او کــه بله کومه کېسه ده ؟
دوکاندار وویل ښه ته انجنیر صیب شمشاد خان یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنیر شمشاد وویل هوکې حا جی کا کا زه انجنیر شمشاد یم.
دوکاندار ورته وویل، انجنیر صیب دا نیمګړی ودانی چې تــه وینــی ددې ماڼی نقشه هر څه ستا د خدای بخښلی نیکه کبصر خان جوړه کړی ، دا نیمګړی ماڼی یې هم جوړه کړی ډېر کلونه د هغه وخت نه را په دی هــوا تیر شول ددې ماڼی نقشه هم ستا د شهید نیکه سره وه هیڅوک په دی نقشه نه پو هیږی چې دا نیمګړی ودانی ودانه کړی .
انجنیر شمشاد چې دا کیسه واوریدله ډېر خوا ښینی شو او تما مــه ورځ په فکرونوکې تیره کړه او ما ښام نا وخته د شینخالی مور د شمشــاد انــا چې شمشاد ته وکتل یو څه خفه او اند ېښمن غوندی ورته ښکاره شونو یې خپل لمسی شمشاد ته وویل شمشاده زویه نن ناوختــه هــم کورتــه راغلی او خفه غوندی ښکاری په خپل مور او پلار پسی خفه شوی یېــاو که دی د خپلو همکارانو سره کومه خبره لاندی باندې کړیده.
شمشاد وویل نه می له چا سره جنګ کړی نه په مور او پلار پســی خفــه شوی یم یواز ی اویوازې می نن په ښار کې یوه نیمګړی ودانی لیدلی نــو دهغې نیمګړی ودانی په لیدو سره یو څه پر یشانه شوی یم.
د شمشاد ان ورته وویل هغه د ښار په منځکې نیمګړی ودانی راته ښــی ،زه خپله چې هغه ووینم راته ژړا راځی د هغې ودانــی نقشــه خــو ســتا شهید نیکه کبصر خان جوړه کړی کله چې دا ودانی نیما یې ته ورســیده ستا نیکه شهید شو او دودانی تر اوسه نیمګړی پاته ده ځکه چې له یوی خوا دی خدای وهلی جګړی چاته وخت ورنکړ، واکدارانو هم څومره ســر پسی ونه ګرځاوهاو له بلی خوا ټول خلک د یوی ګولی ډوډی د پیداکولو پسی ورک او مها جر وه او همدارنګه یو یا څو کســه انجنیــران چــې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ته ددولتی کارنه په مو یسیسو او انجو ګانو کې ښه تنخوا ورکوله په دولتی ادارو کې انجنیر په دم او تعو یزنه پیداکېدهچې نموړی نیمګړی ودانی نقشی مقشی یې سره برابری کړی وای او نور د ښار واکداران یې هم څومره په کېسه کې نه وه ځکه چې دوی هم د خپلو جیبونو د ډکولو او د ډالرو په پیدا کولو پسی یې پښی را لوڅی کړی وی د ښار دابادولو، هېواد او خلکو ته د خدمت په خوا بلا وهلی ووچې قدمونه پورته کړی وای یوازې خپلې شپیاو ورځې یې تیرولی او په خپله ښه پسی ګر ځیدل همدا ادی چا خبره لو ته یې ایښودله او تیریدلد هېواد دراتلونکې په کېسه کې نه وه په هغو کارونو کې چې ډالری ورته پیدا کېدلی هغه کا رونه یې کول نو ددې مانې په جوړولو کې به څه خاوری ورته پیدا شوی وای نو ځکه یې په فکر کې لا نه وه ‌..

اوس چې ته راغلی یې د خپل نیکه په پله پل کېږده دا بهادری ته وکړه .

شمشاد خپل سر یو څه راپورته کړاو خپلې انا ته یې داسې وکتل چې نوزه یې دا دومره وخت نه خبرولم بیا یې د چای پیاله راپورته کړهاو خپلې انا ته یې وویل ښه ته چې ددې نیمګړی ودانی له کېسی څخه خبره وی زه دی ولی نه خبرولم ؟

د شمشاد انا په دی چې ګواکې زما لمسی ته په زړه کې څه ور ونه ګرزینو یې ورته وویل .

شمشاده زویه زه اوس سپین سری شوی یم د شپی چې ډوډی وخورم سهار می بیا په یاد نه وی چې تیره شپه می څه خوړلی وه خیر په هر صورت شمشاد هم د خپلې انا په خبره یو څه پوهه شواو و پو هیدهچې دانا می دا خبره د خولی وه نه د زړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد هغه شپه تر سهاره و یښه تیره کړه او په دی سبا هیڅ خپلې دندی ته لاړی نه کله چې یې انا له کوره د سواد دزده کړی دندی تله نو یې شمشاد ته وویل زویه نن څنګه دندی ته تر اوسه لا نه یې تللی ؟

شمشاد ورته وویل نن می سر یو څه خوږیږی نن دندی ته نه ځم.

کله چې د شمشاد انا له کوره ووتله شمشاد پنسل،خط کش او کاغذ را واخیستل او د خپل نیکه نیمګړی ودانی یې په مغزو کې را وګرزوله او د نقشی په جوړولو یې پیل وکړما زدیګر لا نه وه شوی چې انا یې راغله او شمشاد نقشه جوړه کړی وه ښه دی چې انا خبره کړی په دا بله ورځ هغه ښاروا کمن ته ورغی او د نیمګړی ودانی نقشه یې تر مخ ورته کېښوده هغه وه چې ددولتی لوړو چار واکو څخه امر او د ودانی د مصرف امرونه واخیستل او د ښار د منځ د نیمګړی ودانی په جوړولو پیل وشو څو میاشتی نه وی تیری شوی چې دا نیمګړی ودانی د جوړیدو کار سرته ورسیده ټول ښاریان هک، پک پاته شول دا نیمګړی ودانی چې سرته ورسیده او جوړه شوه داسې ښکلی او ښا یسته ښکاریده چې په ټول ښار او سیمه کې یې ساری نه درلود په ټول ښار کې چوک، چوکه شوه ، اوازی شوی چې د انجنیر کېصر خان نیمګړی ودانی د انجنیر شمشاد لخوا جوړه شوی ده او داسې ښکلی ده چې ددې ودانی د ښکلیتوب خبرې د هر ښاری په ژبه پرتی وی ددې ودانی د پرانیستلو د پاره د ولایت واکمن را غو ښتل شوی ووا و د ودانی ددروازی په دیوال کې یوه ډبرینه لیکله شوی وه او یوه سره ټوټه ور باندې ځړ یدله نو ددې ودانی د پرانیستلو مراسیم یوازې ددې سری ټوټی په ټولولو سره کېده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د ښار واکمن د پرا نیستلو په مراسیمو کې ګډون وکړاو ددې سرې ټوټې په ټو لولوسره یې ولیدل چې په ډېرینه داسې جملې لیکل شوې وې.
ددې ودانې مهند سی او نقشه د شهید انجنیر کبصر خان لخوا تر تیب او دیزاین شوی او دده دلمسی انجنیر شمشاد په واسطه جوړه او ګټې اخیستنې ته چمتو شوه .
بس همدومره.
د پر ا نستلو د مرا سمو نه وروسته د ولایت واکمن لخوا انجنیر شمشاد ته یې یو ستا ینلیک او یو څه نغدی پیسی یې د انعام په ډول ورکړې .
په همدې ورځانجنیر شمشاد ما زدیګر وختی په داسې حال کې چې د خو شحالی څخه په جامو کې نه ځا ییده کورته راغی شاه پرو چې خپل لمسی ولیده حیرانه شوه چې انجنیر شمشاد نن څومره وختی کورته راغی او شمشاد خو ښاو خو ښحاله په ستر ګو ورته ښکاره شو.
نو شاه پرو ورته وویل؟
شمشاده زویه نن خو راته ډېر ښا یسته ، ښکلی او خوښ ښکاری .
شمشاد ببله دی چې خپلې انا شاه پروته څه ووایې او یا خپل بو ټونه وکاږید تلو یزیون خواته ور تیر شو تلو یزیون یې چالانه کړڅو دقیقی لا نه وی تیری شوی چې د تلویزیون د ماښام خبرونه پیل شول نو شمشاد خپلې انا شاه پرو ته وویل راشه غوږ شه چې خبرونه څه وایې ؟
د شمشاد انا شاهپرو وویل زویه د تلو یز یون په خبرو می سر مه خوږ ه وهداسې خبره خو والله که واورو چې پری خوشحاله شوببله د اسی خبرو چې پری خفه ، پریشانه او جګر خونه شو، اوس به بیا په خبرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې زمونږ د هېوادوالو د مړینې او ژوبلې خبرې وی خدای را وستی ده څه وکړو له هری خوا چې وژل کېږی بیا هم همدغه افغانان دی چې یو د یوه په نوم بل د بل په نــوم ســره وژنــی دوی تــه دی خــدای (ج) ســمه لار وروښیی او یا به یې هم مکتب ســو ځــولی وی او یــا بــه یــې روغتــون سوځولی وی او یا به یې هم کوم پل وران کړی وی او یا به یــې د ســړک جوړولو موټران په غنیمت وړی وی یا به یې هم د کوم هېواد وال تریــاک او چرس نیولی وی ولا که داسې خبره واوری چې زړه مو پــری را پورتــه شی.

خو انجنیر شمشاد خپلې انا ته عذر او زاری وکړی او ورته یې وویل همدا نن زما د پاره خبرونه واوره او هغه مازدیګر چې دی راته وویل چې ولــی نن دومره خو شحاله یې پریږده چې ستا ددې خبرې ځواب نن تلویزیون در کړی .

شاه پرو د شمشاد انا هم راغله تلو یزیون ته نژدی کښینا ستله که څــه هم په ستر ګو خو اوس لیږ ضعیفه او درنده شوی وه خو پــه غــوږو کــې اوس هم لا تکړه وه او خپل دوه غوږونه یې د تلو یزیون خبرونو ته څلور کړی وه . کله چې د تلو یزیون خبرونه پیل شول د خبرونو پــه لــړ کــې داسې یو خبر واو ریدل شو، نن د ښار د واکدار لخــوا د ښــار د منځنــی برخی هغه ودانی چې د انجنیر کبصر خان لخوا څو کاله پخــوا نقشــه او دیزاین شوی وه او انجنیر کبصر خان شهید شود هغه د لمســی انجنیــر شمشاد په لاس یې نقشه دیز این جوړه او د ګتې اخیستلو د پاره چمتــو او پرانیستله شوه چې نموړی ټکې د نموړی ودانی د پرانستلو پــه ډېــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم لیکل شوی انجنیر شمشاد ته ددې خدمت په ویاړ یو ستا ینلیــک او یو څه نغدی پیسی هم د انعام په تو ګه ور کړلی شوی.
انجنیر شمشاد هغه ستا ینلیک او نغدی پیسی خپلې انا ته ور وښــودلی ...
شاه پرو د شمشاد انا چې دا ستا ینلیک ولید او دا خبره یې د تلویزیــون له لاری واوریدله ولاړه شوه شمشاد یېد مخ په دواړو خواو ښکل کړ او د خپل بکس څخه یېیوه د سرو زرو ګو تمی را واخیستله او ششمشاد تــه یې وویل دا سوغات زما له خوا و منه .
شمشاد چې د سروزرو ګوتمی ته وکتل نو یې وویل ؟
انا دا ګوتمی خو ښځېنه ګوتمی ده په دی زه څه وکړم دا واخله دا ببېر تــه زما لخوا تا ته سوغات ده قبوله یې کړه .
شاه پرو وویل زویه خیر دی چې ښځېنه ګوتمی ده د ښځې څښتن بــه شی بیا به یې هغې ته ورکړی او دا ګو تمی ډېره تا ریخــی ګــوتمی ده دا ډېره یاد ګاری ګوتمی ده دا لورونی درکوم او دا به له خیره ســره ســاتی هر وخت چې دی واده وکړدا به ستا د کو ژدنی وی او خپلې مورته به یې لا هم نه ورکوي ، څکه تا د خپل نیکه نوم را ژوندی کړدا ګوتمی هم ستا د نیکه انجنیر کبېصرخان د لاس ده چې ماته یې راکړی وه او بیــا یــې د ګوتمی د غلا کېدو چې ټو پکېانو غــلا کــړی وه د انجنیــر کبېصــرخان د شهادت د خپل زوی د شهادت او د قوماندان حضرت خان د میر منــی د ناروغی او بیا د هغې جوړېدل او بیا د ګوتمی د سوغات په توګه یې ســتا مور ته او ستا مور ببېرته ماته راکړه ټوله کبسه یې ټکې پــه ټکــې ورتــه وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد چې د ګوتمی دا کېسه له سره تر پا یه واوریدله نو بېله ځنډه یې ګوتمی واخیستله او په خپل بکس کې یې قلف کړه.
په دی وخت کې د شمشاد انا شاه پرو خپل لمسی شمشاد ته وویـل تـا خپل پلار میوند او خپلې مور شینخالی ته تیلیفون ونه کړچې داسې بری می په برخه شویدی.
شمشاد وویل نه ما ورته تیلیفون نه دی کړی دوی به یې هم په خبرو کې واوری شاه پرو یووار شمشادته مخ راواړاوه او ورته یې وویل ته د مـور او پلار په قدر څه پو هیږی دوی چې خبر شی څومره به خو شـحاله شـی زوی نلری ځکه د مور او پلار په قدر نه پو هیږی .
شاه پرو شمشاد ودی ته و هڅاوه چې خپل مور او پلار ته تیلیفون وکړی کله چې شمشاد خپل پلار تـه تیلیفـون وکړمبـا یـل د شمشـاد مـور شینخالی واخیست او ورته یې وویل د انا سره خبرې وکړی شـاه پـرو د خپلې لور شینخالی سـره د روغ او جـوړ څخـه وروسـته ورتـه وویـل شینخالی لوری میوند دشمشاد پلار چېری دی شـینخالی ورتـه وویـل دادی دلته ناست دی د تلویزیون خبرونـه خـو دلتـه اوس پیـل شـول خبرونه اروی.
شاه پرو ورته وویل ستا سو د زوی شمشاد د بریـالیتوب مبـارکې درتـه وایم هغه د خپل نیکه کېصر خان نوم ژوندی کړ .
په دی وخت کې شینخالی په تیلیفون کې په خپلې مور شـاه پـرو غـږ وکړهغه دی دلته یې هم په تلویزیون کې ښکاره کوي ، مورې هغه دی یو نفر چې ښکلی دریشی یې په ځان کې ده شمشاد زوی ته می یـو کاغـذ ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوموږې مورږ يې هم وينو دا سړی څوک دی چې شمشاد يې په غيږ کـې کلک نيولی دی ؟
د شينخالی مور ورته وويل دا ددې ولايت والی دی چې شمشاد ته ستا ينليک ورکوي نغدی پيسی يې هم ورکړيدی.
په دی وخت کې د تيليفـون غـوږی د شمشـاد پـلار قاضـی ميونـد وا خيستله د خپلې خوا ښی يعنی د شينخالی له موره سـره يـې د روغ او جوړ نه وروسته يې له خپل زوی انجنير شمشاد سره پـه تيليفـون کـې سره په خبرو شول د انجنير شمشاد پلار قاضی ميونـددا لانـدی ټکـې خپل زوی ته وويل.
زويه ددې بريا توده مبارکې درته وايم د تلويزيون په خبرو کې می سـتا دبريا خبر واوريده د ولايت والی او نورو ښاريانو چې ته په غيږ کې نيولی وی او تا ته يې مبارکې در کوله ما د تلويزيون خبرونه پوره واوريدل زمـا شمله دی لوړه کړه زه له ډيری خو ښی په جامو څه په ټوله کوټه کـې لا نه ځاييد لم ستا د برياليتوب سره زما شمله د شمشاد د غره له څـوکې لوړه راته بريښيده ، زويه په تا او ستا غوندی د وطن با غيرته، با همتـه ، صا دقه او ريښتينو ځوانا نو چې د وطن او خاوری په ريښـتنی خـدمت کوي وياړم تا ته او ستا غوندی د نورو ځوانانو د لا زياتو بر يا ليتو بونو په هيله د خدای په امان ستا دعمر د اوږدوالی او خوشحاله ژوند په هيله.
د انجنير شمشاد مور شينخالی د تيليفون غوږی وا خيستله خپـل زوی انجنير شمشاد ته يې دده د بريا او برياليتوب د مبا رکې هيلی ورته څـر ګندی کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه تیره شوه په دی سهار د هېواد پــه ټولــو ورځ پــاڼو کــو د انجنیــر شمشاد نوم او عکسونه چاپ شوی وه .
هلته د سواد دزده کړی په ښوونځی کې د انجنیر شمشادانا شاه پروته د ښوونځی زده کوونکــو، ښــوونکو،دلته پــه زیژنتــون کــې د شــینخالی همکارانواو قاضی میوند ته هم د دفتر همکارانو ، اشنا یانو ان تردی چې د انجنیر شمشاد همدوره او همصنفیانو چې دا ورځپا نې ولیدلی له هری خوا د شمشاد انا شاه پرو ، دشمشاد پلارقاضی میونداو د شمشــاد مــور شینخالی ته تردی چې د هېوادله نورو ښــارونود مبــارکې تلگرامونــه او تیلیفونونه کېدل.
څواونی وروسته قاضی میوندد خپلې مېرمنې شینخالی سره د خپل زوی شمشاداو د شینخالی د مور د لیدلو دپاره ځکه چې انجنیر شمشــاد تــه ددولت لخوا یو کور ورکړل شوی وه د کور د مبارکې دپاره او دده د بریاد مبارکې دپاره ورغلل.
قاضی میونداو شینخالی د خپل زوی شمشاد دبریااو د کور دمبارکې پــه ویاړیوه ښه دریشی د سوغات په ډول شمشاد ته جوړه کړی وه اوخپــل زوی شمشاد ته یې ورکړه .
د دوو ورځو په تیرولو سره خبر راغی چې د شاه پرو مور چې د شینخالی انا کیږی د هغې سختی نا روغی خبر راورسیده شاه پرو، میوند،شنخالی او شمشاد ټول په یوه ځای او ګډه سره
د شاه پرو دمور پو ښتنی ته روان شول.
کله چې دوی د شاه پرو د مور کورته ورسیدل د شاه پرو د مور پــه کــور کې د ښځو او نارینه و داسې ګڼه ګوڼه وه چې د تیریــدو او را تیریــدو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره د پښې ایښودلوځای نه وه ،شاه پرو، شینخالی ،میونداو شمشاد ټول و پو هیدل چې څه خبره ده .

شاه پرو او شینخالی چې د ښځو کوټې ته ننو تلی د شاه پرو پر مور کفن غوړیدلی وه

د شاه پرو او شینخالی له خولی نا څا په چېغیا بغاری ووتلی.

په دی وخت کې د کلی د ملا صیب غږ شو او وه یې ویل هله ژر شی چې مازدیګر نژدی دی

جنازه د مازدیګر له لما نځه نه مخکې باید خاورو ته و سپارله شی هغه و چې څو شیبې لا نه وی تیری شــوی چــې د شــاه پــرو دمــور جنــازه وا خیستله شوه ان تر هدیری پوری د نارینه و ســره یــو ځایشــاه پــرو او شینخالی د خپلې مور جنازه بد رګه کړه .

کله چې جنازه خاورو ته و سپارله شوه کلیوال لــه هــد یــری را غلــل د مازدیګر د لما نځه اذانونه وشول ټولو خلکو او کلیوالو د مــازدیګر د لمــا نځه د ادا کولو نه وروسته خپلو کورونو ته ستا نه شول.

شاه پرو او شینخالی د خپلې مور او انا د غــم پــه ټغر(کمبلــه) لا نــه وی کېنستلی چې په کلی کې چو ک چوکه شوه چې هله د کلی ښوو نځــی ته یې اور اچولی د کلی سپین ږیری او ځوانان په منډه ، منډه د کلــی د ښوو نځی خواته لاړل کله چې کلیو ال ښوو نځی ته ورسیدل ګوری چې ښوونځی په تورو لو ګیو پټ دی د ښوونځی خد متګار هم په وینــو کــې تک سور پروت دی ښوونځی ته نژدی د ټو پکو ډز هار دی ، ملی پولیس سا حی ته ننوتی وو د ملی پو لیسو یو څو سربازان د ښــوونځی داور پــه وژلو بو خت وو او ځینی یې له مخا لفینو سره په توده جګړه لګیا وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پو لیسو امبو لانس راغی او د ښوونځی خد متګار چې ټپی وهغه یې روغتون ته ولیږ داوه

د ما ښام تیاره لا نه وه خپره شوی چې د ښوونځی اور هم د پولیسو او کلیوالو په مر سته مړ شو او جنګ هم ارام شود مخالیفینو څخه دوه کسه وژل شوی وو او دری کسه یې ژوندی دپولیسو لاسته ور غلل او نور مخا لفین په تیښته بر یالی شوی و.

دری کسه مخا لیفین چې ژوندی نیول شوی وه پولیسو د تحقیق او پلټنی د پاره له ځانه سره وړی وو.

د ښوونځی خد متګار په روغتون کې کله چې دده له ورانه څخه یې کارتوس و کېښ او وینه یې ودریده وروسته له څو سا عتونو په هوښ راغی تر دی وخته پوری د پو لیسو د پلټنی کار کوونکې ورته ناست وه کله چې ټپی شوی د ښوونځی خدمتګار په هوښ راغی پو ښتنی او در ویزنی ورنه پیل شوی .

د ښوونځی خدمتګار د پوښتنو په ځواب کې داسې وویل ؟

د ا ټو پکبان پوره لس کسه د ښوونځی انګړ ته را ننوتل په اول کې یې زه د ټو پکو په قنداغونو ووهلم خو کله چې ما قر انکریم ورته را واخیست قران می ورته ونیو دوی هغه ټوټه ټوټه کړ

بل قران شریف ورته راواخیست هغه یې هم ټوټه کړاو پر ما یې د ټوپک ډز وکړ اول یې د ښوونځی کتا بتون ته اور واچاوه او نور نو زه هم په ځان نه یم پوه شوی او بې هوشه شوی وم او دادی چې اوس په هوښ راغلم او تاسوته می خپل د ستر ګو لیدلی حال ووایه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې د پولیسو د جنايې امر ورتــه وويــل هغــه کســان چــې ښوونځی ته يې اور واچاوه او قرانکريم يې خيری،خيری کړهغــه کســان چې اوس ووينی پيژنی يې او که نه ؟
د ښوونځي خدمتګار وويل هو ولی يې نه پيژنم د هغو ځناورانو هغــه بــد مخونه می تر اوسه په ستر ګو کې ګرځی او را ګرځی ، د پوليسو جنــايې امر دښوونځی خدمتګار په خپل موټر کې خپل دفتر ته يووړ چې په دی وخت کې شپه هم ډېره تيره شوی وه او چرګانو د سهار باکونه و ووهل.
د پوليسو جنايې امر چې دفتر ته ننوت د ښوونځی خدمتګار په چــوکې کېنوست د جنايې امر خپل عسکر ته وويل ورشی هغه جګړه ماران چې مو نيولی دری سره راولی .
څو دقيقی لا نه وی تيری شوی چې دری کسه د جنايې د امر پــه دفتــر ننوتل لاسونه يې ولچک او عسکر يې شاته وو عسکر ددروازی څخه غږ وکړ د جنايې امر صيب دادی رامی وستل.
کله چې دوی په دروازه ننوتل د ښوونځی د خــد متګــار ســترګی پــری ومښتلی نو بله دی چې د جنايې امــر ورڅخــه و پــو ښــتی د ښــوونځی خدمتګار وويل .
امر صيب هودغه ځناوران وه چې قرانکريم يې ټوټی، ټوټی کــړ همــدغو دريو واړو د قرانکريم پاڼی وشکولی او باد.. باد يــې کــړی هــو همدغــه لېونيان وه.
څوکسه نور هم ورسره ووزه يې ښه پيژنم ددغــو ليونــو پــر مــاهم ډزی وکړی، د ښوونځی خدمتګار کو ښښ وکړ چې ولاړ شی او دوی ووهی خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښنو يې ياری ورسره ونکړه بېرته کېنوست، د جنا يې امـر ورتــه ووېـل وروره بې غمه اوسه دا چې دوی قرانکريم ته په سپکه
ستر ګه کتلې او ته يې ټپی کړی يې او ښونځی ته يې اور اچــولی ددوی سزا ډېره سخته ده هغه ددوی نور ملګری هم يا په سزا رسيدلی او يا به هم ورسيږی.
د جنايې امر په څو ساعتو کې ددوی د تحقيق او پلټنې جريان بشــپړ او دوی يې له دوسيو سره لاس تړلی د هېواد مرکز ته وليږدول.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

اوس نو شاه پرو ، شينخالی، ميونداو شمشاد همدا نن څلورمــه شــپه ده چې د شاه پرو د پلار په کورکې د شاه پرو د پلار سره د غــم پــه کمبلــه ناست دی په همدغه شپه قاضی ميوند او انجنير شمشاد دواړو ووېل چې سبا به له خيره سره ټول ځو ځکه چې رخصتی مو په خلا صيدوده او موږ څلور واړه دولتی دندی لرو نه چې زموږ په دنده کې کوم وروســته پــاتی والی راشی دوی دا کېسی سره کولی چې سبا ځو او د شاه پرو پلار ورته وايې چې يوه شپه لا بله هم له موږ سره تيره کړی په دی خبرو اترو سره پوخت وه چې شپه تر نيمايې تيره شوی وه دوی نو نور د خــوب د پــاره تياری نيوله چې ببده شی چې په دی وخت کې د کــلا در وازه پــه ډېــر خرپ و ټکېدله ، شمشاد او ميوند يوه او بل ته سره وکتل او وه يې ويــل خدايه خير پيښ کړی دوی دواړه له جګړه مارانو څخه په ويــره کــې وو چې د شاه پرو پلار ددوی په زړونو پوهه شو نو د شاه پرو پلار ووېــل وار خطا کېږی مه هيڅ خبره نده اوس اوس ددې سيمې امنيتی وضع ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټو پکېبان او جګړه ماران نشته دا خبره یې یوازې ددوی د ډا ډینی د پاره وکوله ولی وضعیت هیڅ ښه نه وه ځکه یوه ورځ دوه مخکې یې ښوونځی هم سوځلې وه .

په دی وخت کې شینخالی وویل ولی قوماندان حضرت خان ؟

د شاه پرو پلار وویل هغه اوس قوماندان نه دی هغه اوس قا چاقبری کوي چرس، تریاک، او هیرویین یوی او بلی خواتــه وړی او راوړی ، هغــه اوس هغه د پخوا څخه سل واره پیسه داره شوی دی ، چې په دی وخــت کــې بیا در وازه ځو واری کلکه ، کلکه و ټکېدله د شاه پرو پلار ورغی او د کلا له منځه یې ورباندې غږ کړ.څوک یاستی دا خپل غم ته مو هم نه پیــږدی چې خپل غم سوړ کړو ،ددروازی د باندې لخوا غږ وربانديې وشو، خپل یو خپل.

د خدای د پاره دروازه راته خلاصه کړی چې تباه شولو تباه .

دشاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه او د راغلو کسانود هر یوه مخ تــه یــې ځراغ ونیوو پوهیده چې د قوماندان حضــرت خــان کســان دی ،خــو د قوماندان حضرت خان کسانو ورته وویل هله کورته ننوزه چــې حضــرت خان په ګو لیو سوری، سوری شوی ، د شاه پرو پلار ددوی ونځ ته وکتــل ګوری چې حضرت خان په وینو کې لژنده او تک سور پروت دی ، د شــاه پرو پلار وویل زه څه کولای شم ؟

د حضرت خان ټو پکېانو ورته وویل ته هیڅ نشی کولای موږ خبر یو چې شینخالی دلته ده که هغه څه وکوي .، د شاه پــرو پــلار دوی تــه اجــازه ورکړه چې کلا ته ننوزی د کلا په منځ کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپی حضرت خان کېښوده ، د شاه پرو پلار پر خپلې لمسی شینخالی غږ وکړ او ورته یې وویل شینخالی زویه قوماندان حضرت خان سخت ټپــی شوی دی څه کو مک ورسره کولای شی.
شینخالی هم ډېر ژر جامی بدلی کړی د داکتری چې کوم سامان یې لــه ځانه سره راوړی وه هغه یې راواخیستل په حضرت خــان و ګــر ځیــده ، ټپونه یې وکتل که څه هم د شینخالی مسلک د ولادی او نسایې څانګــه وه او دا ناروغ جراحی داکتر ته اړ تیا درلودهخو شینخالی ولیــدل چــې ګولی (کارتوس) د حضرت خان په بدن کې بند پاتی دی ډېر ژر یې د کار توسو ګولی د حضرت خان له لاسه او ورنو څخه و کښلی ټپونه یې ورتــه وګنډل او د وینو د ضا یع کېدو مخنیوی یې وکړ ، یو څه دوا یې وربانډې وکړه نور یې ناروغ د کلا په منځ کې پر چپرکــټ پریښــود او د حضــرت خان ټو پکېانو ته یې وویل پام چې ونه ښوری ځکه چې ټپونه یــې تــازه دی که کوم مشکل وه وماته ووایاستی .
د حضرت خان ټو پکېانو چې شنخالی ولیدله ددې غیرت ، همــت اوددې زړه سواندی زړه ته وکتل ګوته یې په غاښ نیولی وی او د شینخالی شنه خال ته چې به یې وکتل له ډېره شرمه به یې کښته کتل ځکه همدغه ټو پکېان وو چې د شینخالی پلار انجنیر کېصر خان او ددې کو چنــی ورور شمشاد یې شهیدان کړی وه .
کله چې شینخالی کوټی ته ننوتله شاه پرو د شینخالی مور خپلــې لــور شینخالی ته وویل همد غه قوماندان حضــرت خــان او دده همدغــه ټــو پکېان وه چې ستا پلار او ستا ورور یې شهیدان کړل همدغه دی وخــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د خپل پلار او ورور غچ به دی ورنه اخیست بېله هغه ددولت پــه تــور تورن دی.

شینخالی وویل ، موري دا د خدای بنده دی ، یو انسان دی او بیا یو بشــر دی زما دنده یوه پاکه او سپیڅلی دنده ده زه بایــد د یــوه انســان ژونــد وژغورم نه چې ژوند ورځېنی واخلم داچې دولت، حکومت، او خلکو تــه تورن دی دا د دولت دنده ده چې محکمی ته یې کش کړی .

په دی وخت کې د سهار اذانونه وشول ټول اودسوته لاړل شینخالی هــم اودس تازه کړ څلور رکعته لمونځ یې ادا کړ بیانو د ناروغ خواته راغلــه د ټپی حضرت خان سر او پښو ته دده ټوپکیان ناست وه شینخالی د ناروغ فشار وکوت ټپو نه یې ورته وکتل نو یې ناستو کسانو ته ډاډ ورکــړ چــې ناروغ مو ښه دی او ښه کېږی .

د حضرت خان ټو پکیانو خپل سرونه لوڅ کړل او شینخالی تــه لاس پــه دوعا شول.

شینخالی ورته وویل فرق نلری دا زمادنده ده چې د ناروغانو پا لنه وکړم که هغه هر څوک وی

په دی وخت کې شینخالی له نا ستو سړو له یوه څخه و پــو ښــتل چــې قوماندان حضرت خان څنګه او چېری ټپی شو؟

د حضرت خان له ټو پکیانو څخه یوه داسې وویل ، مورې په څو موټرو کې ، چرس، تریاک ،هیر و یین، قاچاق بار کړی وو چې ټــول تقریبــا پــنځلس ټونه کېدل د ښار نه لیری په یوه غرنی سیمه کې روان وو چې دولت تــه راپور رسیدلی و او زموږ لاره یې نیولی وه ما ښام نا وخته مــوږ وربانــدې ورغلو هغه وه چې ددولتی قواو په منځکې و لویدلو ډزی پیل شوی زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو کسان یې ژوندی ونیول ، ځو کسان مو مړه شول ،چرس، تریـاک، او هیرو یېن ټول ددولت لاسته ورغله موټری او قاچاق یې ټولــه لــه ځانــه سره یووړل او قوماندان حضرت خان چې دا مالونه هم ټول دده وه او موږ ورسره ګرځو ، دادی وینی یې چې حضرت خان ټپی شو تر ځو مو تا تــه راورساوه تا او ستا زوی شمشادته دی خدای خیردرکړی چې زموږ ســره مو کومک وکړ، په دی وخت کې قوامندان حضرت خان ســترګی رونــی کړی شینخالی ته یې وکتل وی لیدل او پو هه شو چې د شاه پرو د پــلار په کلا کښی په چپرکټ پروت دی خپلو لاسونو او پښوته یې وکتل چــې پلستر دی او په کټ پوری یې کلک تړلی دی و پو هیده چې شینخالی له مرګه ژغورلی دی ځنګه چې ځو کاله پخوا یې دده میر من هم شینخالی له مر ګه ژغورلی وه په دی وخت کې شینخالی دده له ټوپکیانو سره پــه خبرو اخته وه او شینخالی د حضرت خــان ټوپکیــانو تــه وایــې دا زمــا اسلامی ، دینی ، او افغانی دنده ده تر ځو چې زمــا تــوان ورســیږی زه د ناروغانو سره مرسته او کومک وکوم که د دونیا له هر ګوټ څخه وی او یا د نړی په هر ګوټ کې وی ځکه چې زه یوه ډاکتره یم او زه دا خپله دنده بولم چې د ناروغانو مرستی ته ور و دانګم او هر ناروغ ته د خپل تــوان ، قدرت او پوهی په اندازه ور سره مرسته وکړم که هر ځوک وی ولــو کــه زما دوښمن هم وی او که زما ډیر خوږ دوســت هــم وی ، دا زه اوس ښــه پوهیږم چې حضرت خان د دولت ، قانون ، اسلامی شــریعت او دســیمې خلکوته یو تورن سړی دی مګر نه زه خپله دنده لــرم چــې بایــد دده د ناروغی پالنه وکړم دا چې ددولت او قانون منګلو ته ورشی هغه بیا ددوی کار دی چې د قانون سره سم چلند ور سره کړی او که څنګــه زه خپلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ډاکتره یم او خپله انسانی دنده سرته رسوم ځکه ټول مخلو قــات د خدای بنده ګان او زه خدای د خپل بنده ګانو د پاره لویه کــړی یــم او د خپلو بنده ګانو د پالنی د پاره یې دا د داکتری علم را زده کړی او ښوولی دی .

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې د شینخالی هیڅ ورته پــام نه وه د شینخالی دا ټولی خبرې یې یوه، یوه اوریدلی او په سوچونو کــې ډوب تللی وو او د ځان سره یې ویل دی کم عمره انجلی ته ګوره څنګــه خبرې کوي ټولی خبرې لکه چې د خدای تعلا کلام له قرانکــریم څخــه کوي او په زړه کې له ځانه سره وایې پوهه ، زده کړه څومره ښه متا ع ده څومره ښه ده ، موږ خو چې له موره پیدا شوی یو یــوازې ټوپــک ،غــلا ، سړی وژنه ، قاچاق، مکتبونه

سو ځول ،روغتونونه سوځول ، سړک خرابول او نور ټول بــد بــد کارونــه داسې راته ښکاری لکه چې جنت د همدغو په ورانولو کې وی .

کاشکې موږ هم مکتب ویلای وای ، کاشکې مدرسه مو ویلی وای او یا مو هم په خپلو اولادونو زده کړی کړی وای ، ګوره دا انجلــی دا ښــځه ده دا یوه مور ده دا په هر څه پو هیږی دخدای په لاره په حقه او نــا حقــه لاره په ښه او بد پو هیږی موږ چې نارینه یو ، موږ چې پلرونه یــو مــوږ چــې مشران یو دخدای لاره مو پری ایښی ده حلال مــو پــری ایښــی دی پــه حرامو پسی سرګردانه یو ، د پیسو د پیداکولو خو نوری حلالی لاری هــم ډېری دی موږ خو هغه پری ایښی او په حرامو باندې مو سرونه ســپین او اولادونه مو هم په حرامو لوی او روږدی کــړل خــدای خبــر چــې زمــوږ اولادونه به حلالی وی او که به حرامیان وی حتمی که د ملایانو خبروتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځير شو هر څوک چې په حرامو لوی شــی حرامــی دی ، او بیــا دی تــه وګوره چې مور هغه د پخوا پښتنو خبرې چې ویلی یــې دی (دبــدو پــر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی) مور خو هغه هم نه دی کړی هر وخت مو د ښو په مقا بل کې بد کړی .

دی شینخالی ته ګوره دا یوه ښځه ده دا یوه میرمن ده او دا هم مور وایو چې د ښځې عقل

نا قص دی که د ښځو عقل نا قص وای نو همدا اوس ، اوس زمــا ژونــد د شینخالی په لاس کې دی هغه هر څه کولای شی چې همدا اوس د خپــل پلار او ورور غچ له مانه واخلی ؟

مګر نه دا هو ښیاره ده ، دا زړه سوانده ده دی ته دی خدای (ج) رســول (ص) او قران لار او لیکه معلوم دی او هم د پښتنو دا متل چې د بدو پــر ځای ښه کول د هو ښیارانو کار دی .

دا ټولی خبرې د قوماندان حضرت خان په مغزو کې سره دی خــوا او هــا خواته تا ویدلی او راتاویدلی چې په دی وخت کې قوماندان حضرت خان پر شینخالی غږ وکړ .

شینخالی لوری؟

شینخالی قوماندان حضرت خان ته وکتل او ورته یې وویل.

قوماندان صیب حضرت خانه هیله لرم چې ماته لور ونه وایې او زه ببلــه کومی طمی او هیلی ستا د ناروغی علاج کوم.

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان شر منده غوندی شو او شینخالی ته یې پورته نشوای کتلای نو په پټو ستر ګــویې لــه شــینخالی څخــه و پوښتل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ولی داسې راته وایې ته زما دلور په ځای یې او بل دا چې زما لور له ما سره وا لا که دومره ښه کړی وی او یا یې وکړی لکه تا چې راسره وکړه ؟

شینخالی وویل زه دداسې سړی وژونکو ، بې رحمه ، قاچاقبرانو لور نه یم دا زه چې له تا سره کښته پورته کېږم او درملنه دربانـدې کـوم دا زما انسانی دنده ده او ته هم یو انسان یې او بیا د خدای (ج) بنده یی د هغـه ذات بنده ییچې زه هم د هغه ذات بنده یماو دا بار هغه لوی څښتن تعـلا زما په اوږو ایښی دی چې زه او ته او ټوله نړی هغه پیداکړی.

کله چې شینخالی قوماندان حضرت خان ته دا خبرې کولی او قومانـدان حضرت خان هم له ډېره شرمه ستر ګی پټی نیولی وی د شینخالی مـور شاه پرو هم ولاړه وه .

شاه پرو چې قوماندان حضرت خان ته وکتل نو یې په زړه کې وویل چې؟

خال به یې د پلار او ورور له وینو ورته کېږدم

چې ټول هېواد کې ټوپکېان و شرموینه

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان په پټو سترګو شینخالی تـه پـه ډېره نیولی ساه او نفس

په ورو یې شینخالی ته وویل .

شینخالی بس کړه همدا یوی خبرې دی نور زه ډېر و شرمولم زه ډېر مـلا مت یم زه په دا خپلو کارونو او بیا چې می ستا پلار او ورور شهیدان کړی ډېر پیښمانه یم .

زه د خدای(ج)، رسول او خلکوته ډېر شرمنده یم نور می تو بـه ده کـه خدای(ج)را سره مرسته وکړی او له دی واری جوړ شم بیا به یـې درتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښيم چې زه څه کوم ا نشا ا لله بيابه په خپل اولاد حـرام ونــه خــورم او ورانی، قتل ، وژنه او قاچاق به نه کوم ، ستا دا خبرې چې راته ودی کــړی او راته دی وویل چې زه ستا او ستا په شان داړه مارانو لور نه یــم او لــور راته مه وایه باور وکړه چې دی خبرې پر ما دومره اثر وکړ لکه ډک ټوپک چې دی زما پر زړه تش کړی وی او داهم درته وایم چې زما دا پر هارونــه چې د ټوپکو په کارتوسو شوی دی دا به جوړ شی مګر دا ســتا دا دیــوی خبرې پر هار تر څو چې ژوندی یم روغ به نشی .

په دی وخت کې د شینخالی مېره قاضی میوند خپلې خواښی شاه پرو ته غږ کړ مورې نا وخته ده ورځ تیریږی ځی چې ځو خو د شاه پرو پر ځــای شینخالی ورته وویل نن نه ځو سبا به لاړ شو نن ورځ هــم ددې نــاروغ د پاره پاته کېږو تر ما ښام پوری به ورته وګورو که څه هم وضع یې ښه ده خو بیا هم احتیاط په کار دی .

قوماندان حضرت خان په کټ کې پروت دی د شینخالی دا خبــرې چــې یې واوریدلی چې همدا نن ددې ناروغ د پاره باید پا ته شو په زړه کې یې نوری خبرې پیدا شوی او سو چونه وهی او په زړه کې وایې ؟

اخ؟ زه نه پو هیدلم کا شکې می په خپلو لورانو او زامنومی مکتب ویلای وای مورې خو یې غلط کړی وو او راته ویل به یې چې څوک مکتب ووایــې هغه کافر کېږی ته وګوره چې شینخالی مکتــب ویلــی دی څــومره زړه سوانده او مهر بانه ده ددې څخه پاکه او سپیڅلی مسلما نی خو ما ولاکه په ډېرو، ډېرو خلکو کې لیدلی وی .

په دی وخت کې د قوماندان حضرت خان یو ټوپکې راغی او د شینخالی تر مخ ودریده او ورته یې وویل ډاکټر صیب دادی دوا می راوړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ددوا پا کټ خلاص کړ دوا یې کښته پورته کړه او وه یې ویل هوکې همدا دوا ده

پیچکاری ګانی یې ورته ولګولی او د نورو ګولیو او شربتو د خوراک ډول او طریقه یې وروښودله.

شپه تیره شوه سهار وختی شینخالی راغله او په ټپی حضرت خان و ګر ځیدله د وینی فشار یې وکوت او د قوماندان حضرت خان له ټو پکې ښخه یې و پو ښتل ښنګه د شپی خو ناروغ په تکلیف نه وه ؟هغه ورته وویل نه ډاکټر صیب د شپی ډېر ارام وه که په تکلیف وای حتمی او ضروری به مو زحمت درکړی وای او تا ته به مو ویلی وای خدای پاک دی تاته په دی دونیا او هغه دونیا اجرونه او ثوابونه در کړی .

نوره شینخالی ورځېنی رهی شوله د اوداسه او لما نځه نه وروسته یېد خپل نیکه ښخه ټولو رخصت وا خیست غو ښتل یې چې له کلا ووزی قوماندان حضرت خان ورته غږ کړ ؟

شینخالی ځی دا یو څه پیسی در سره واخله ستا او ستا د مور قاضی صیب میوند او ستا د زوی انجنیر شمشاد د موټر کرایه ده څومره نه دی خو ته یې په ډېر څه ومنه .

شینخالی ورته نژدی شوه د جوړ تیا ډاډ یې ورکړ چې ا نشا ا الله جوړ ېږی پر هیز کوه وروسته له لسو پنځلسو ورځو په خپلو پښو کو ښښ کوه چې ډېر و ګر ځی د لاسو او پښو ګوتو ته دی حرکت ورکوه او پیسی دی زه نه غواړم په دغو پیسو ځان ته دوا واخله او بل دا چې دا حرامی پیسی دی او زه حرامی پیسی نه اخلم او که یې ته دا پیسی زما د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت په پاداش کې راکوي نو دا درملنه زما یوه انسانی او مسـلما نـی دنده ده کوم احسان او منت نه دربانديږ باروم.
شینخالی، شاه پرو ،قاضی میوند،او انجنیر شمشاد یو ځای لـه کـوره را ووتل شپه یې د خپل زوی انجنیر شمشاد په کور کې تیـره کـړه او پـه دابله ورځ شینخالی د خپل مېړه قاضی میوند سره یو ځای د خپلې مـور شاه پرو او خپل زوی شمشاد سره مخه ښه وکړه او دخپل کـور او ښـار پخوا رارهی شول.
په دی ورځ چې قاضی میوند او شینخالی هر یو خپلـو دنـدو تـه لاړل د خپلو همکارانو له خوا ورته توده سترِی مشی وشوه .
خو کله چې قاضی میوند د خپلو همکارانو سره روغ او جوړ وکړ وروسته د میوند همکارانو ورته وویل ؟
قاضی صیب میوند خانه تا ته د نوی او لوړی دندی د سپارلو مبا رکې وایو قاضی میوند لیږ وارخطا غوندی شوخو یوه همکـار یـې یـو مکتـوب را واخیست او مکتوب یې داسې ورته ولوست، ددولت د لوړ مقـام لخـوا د محترم قاضی صیب میوند نوی مقرری چې د قضا د لوړ مقام په وړا نـدیز او د دولت د لوړ مقام لخوا تا یېد او منظوری چې قاضی میوند یو صـادق دینداره او په وطن مین او دده د ښو کارونوپه نتیجه کې ده تـه دا مقـام منظور دی.
قاضی میوند هم مکتوب را وا خیست او په نوی دنده یې پیـل وکـړ ځـو اونی لا نه وی تیری شوی چې قاشی میوند ته یوه دوسـیه راغلـه چـې قاضی میوند ددوسی پاڼی راواړولی و پو هیده چـې دا دوسـیه همغـه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو کسانو دوسیه ده چې د مکتب خد متګار یې په ګولیو و یشــتلی وه او څو ټوکه قران کریمونه یې څیرلی او په سپکه ستر ګه یې ورته کتلی .
قاضی میوند څو اونی دا دوسیه ښه تر غور او څیړنی لاندی نیولی وه تــر څو یې یوه فیصله و لیکله او د قضا لوړ مقام ته یې پیشنهادکړه.
د قضا لوړ مقام چې دوسیه وکتله او د قاضی میوند فیصله یې ولیدلــه د قضا لوړ مقام هم د قاضی میوند پر یکړه تا ییډ کړه او بېرته یــې دوســیه قاضی میوند ته راغله .
قاضی میوند هم تورن کسان او نور خبر نګاران او نــور مینــه وال د پــر یکړی د اعلان په خاطر د محکمی تا لار ته را و غو ښتل پــه هغــه ورځ د محکمی په تا لار کې د خبر نګارانو او
د ښا ریانو څخه ځای نه پیدا کېده چې تا لار ته ننــوزی تــا لار د خلکــو څخه ډک وه ان تر دی چې خلک ددې تورنو کسانو د محکو مولو د پــاره د محکمی د تا لار نه د باندې و لاړ وو او د محکمی د تا لار په څلورو کــو نجونو کې او د محکمی د باندې لاد و سپیکرونه درول شوی وو.
قاضی میوند د محکمی د تا لار د میز شاته لاړ په داسې حال کې چــې د قضا جامی یې په ځان کې وی ودریده او د محکمی پریکــړه یــې داســې واوروله .
دوستانو ، وطنوالو، اود اسلام په دین مینو مسلمانو وروڼو، دادری کسان چې د ښوونځی خد متګار یې ټپی کړی ، ښوونځی ته یــې اور اچــولی او قرانکریم ته یې په سپکه سترګه کتلی ، او د ښوونځی خد متګار دوی ته ابرا ورکړی او ددوی ګناه یې بخښلی او دولت هم د ښوونځی د سوځیدلو له ګناه تیر شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دوی ته یوازې په دی خاطر چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی او د قرانکریم څو ټوکه یې څیریلی او ټو ته کړی دوی هر یو .

١. غلام ربانی د غلام نبې زوی په شل کاله قید.
٢. سیف الله دحاجی نو را لله زوی په شل کاله قید.
٣. عطا محمد د عبد الر شید زوی په اتلس کاله قیدمحکوم شول.

د محکمی ددې پر یکړی په اعلانولو سره په تا لار کې نا ستو کسا نو او د محکمی د باندې ولاړو خلکو په یوه اواز سره وویل تل دوی اسلام ژوندی د وی قاضی میوند.

محا کمه شوی دری کسان پو لیسو زندان ته ولیږدول نور نو په تالار کې داسې زوږ جوړ شو او د محکمی د باندې خلکو هڅه کوله چې د محکمی تا لار ته ننوزی او د قاضی میوند
غاړی ته د ګلونو هارونه ور واچوی.

د محکمی په تلار کې په قاضی میوند باندې د ګلانو د ګیډیو او ژوندی دی وی قاضی میوند دا ناری سوری وهلی کېدلی.

د شپی د رادیو او تلو یزیون لخوا د محکمی پی یکړه د هغو دریو کسانو په باره کې چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی اعلان شوی .

ټول هېوادوال خوښ او خوشحاله شول شپه تیره شوه په سهار یې ډېر عا لمان ، سپین ږیری او ښاریان د قاضی میوند دفتر ته ورغللاو دده دا پر یکړه یې ډېره ښه دین ته خدمت او قرانکریم ته په در نښت کتل یې و بلله او قاضی میوند څخه په مننی سره یې سو غاتونه او تحفی یې هم د ګلانو د ګیډیو په ورکولوسره یې وستا یه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عالمان، ملا یان او د ښار سپین ږیری ددولت لـوړ مقـام تـه لاړل او ددولت له لوړ مقام څخه ییقاضی میوند ته د ښه قضـاوت او صـادق خد متګار په ویاړ یې دهغه ستا ینه و غوښتله .

ددولت لوړ مقام ، ملایانو ،عالمانو او د ښار سـپین ږیـرو تـه وعـده ورکړه چې قاضی میوند به ددولت لخوا و ستا یل شی.

په څو ورځو کې ددولت دلوړ مقام لخوا وزیرانـو تـه فرمـان ولیـږل شوچې وزارتونه د یو یو تن چې ښه خدمت یې کړی وی ددولت لـوړ مقام ته دی ور په ګوته شی او د یوی اونی په اوږدو کې د دولت مقام ته راوستل شی .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

همدا نن هغـه ورځ وه چـې زمـوږ هېـواد ا سـتقلا ل ګټلـی وواو د استقلال د ورځې په ویاړ د هېواد نامتو او د ښو خـدمتونو پـه ویـاړ مډالونه ویشل کېدل دلته د هېواد ریس جمهور او نور د وطن دلاری دازادی نا متو غازیان هم را غونډ شوی وو .

او هغه کسان چې د وزارتونو لخوا د مډالونو د اخیستلو د پاره را غـو ښتل شوی وه

راغلی وه هغه وخت شینخالی او قاضی میوند هم راغلـی وو ګـوری چې انجنیر شمشاداو شاه پرو هم دغه وخت له مو ټر څخه راکښـته شول او ددې محفل په لوری روان دی چې شـینخالی یـو وار خپـل مېړه قاضی میوند ته وویل هغه دی زما مـور شـاه پـرو او زمـا زوی شمشاد هم را غلل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دولت ر یس په ډېرو ښو مراسمو یعنی عسکری مرا سمو د تقد یمولو نه وروسته چېر ته چې د مډالونو د ویشلو د پاره جوړ شوی و راغی .

ددولت ریس وروسته له یوی لنډی وینا څخه وویل هغه څوک چې په دی نن ورځ چې زموږ د هېواد د استقلال او ازادی ورځ ده تاسو ټولو ته ددې ورځې او مخکې له دی چې مډالونه درته وویشم ددې مډالونو د اخیستلو په منا سبت خپله د زړه له کومی مبارکې درته وایم ، خدای(ج) د وکوي چې تاسو نور هم په خپلو کارونو کې بری وومی او زموږ نور هېواد وال هم داسې خدمت وکوي لکه دا تاسو چې کړی او وه یې ویل د مډالونو په ویش پیل کوو.

د مډالونو د ویش په لړی کې ؟

شینخالی د کبېصر خان لور ته د ښه خدمت په ویاړ د ملالی مډال.

قاضی میوند ته د هېواد دښه قاضی او په دین مین قاضی.

شاه پروته د هېواد د ښی شوونکې مډال او انجنیر شمشاد د قاضی میوند زوی ته دهېواد دابادی په خاطر د سید جما الدین مډال ورکول شول.

دا مډالونه خپله ددولت ریس جمهور په لاس ددوی په اوږو ور وتړو مبل شول .

نور نو دوی څلورو واړو د یوه اوبل په غاړو کې د ګلونو قطارونه واچول او د غرمی ډوډی ټولو د هېواد ریس جمهور ، د کا بېنی د غړو او دهېواد د نا متو غازیانو سره وخوړله او بیا څلور سره ، شاه پرو، شینخالی، میوند او شمشاد ټول یو ځای د شمشاد د پلار قاضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند کورته لاړل هغه شپه هم ددوی په کورکې ادی چا خبره خړی خوښی وی .
شپه ډېره تیره شوی وه د سهار د لما نځه داذان وخترا نژدی شوی و چې شینخالی نا روغه شوه شاه پرو او شمشاد د شـینخالی سـره ز یژنتون ته لاړل دسهار اوه بجی لا نه وی شوی چې د شینخالی لـور پیدا شوه لوړ مازدیگر وه چې څلور واړه یعنی شینخالی ،شاه پـرو ، شمشاد، او د شمشاد کوچنی خور چې همدا نن پیداشوی وه کورتـه را غلل،شاه پرو وشینخالی ته وویل لوری ماته دی هیڅ نه وه ویلـی چې ستا د کوچنی موده دومره نژدی ده دا زما راتګ خو دلتـه یـو ه بې خبرې وه دا که دولت نه وای راغو ښتی زه دی نه خبرولم؟
نه مورې هغه خبره نه وه تا ته می زحمـت نـه درکـاوه اوس خـو زه خپله په همدی روغتون کې کار کوم همکا رانو می راته ویلی وه چې مور ته دی زحمت مه ورکوه سپین ساری ده په عذا بېږی نـو ځکـه می ته خبره نکړی دادی ښه شو چې هم ته راغلی او هم زما ناروغی ښه شوه په ټولو کارو یو خدای ښه پو هیږی دادی په سم وخت کـې خدای راورسولی دخدای تر خدایې جار شم څنګه مـور اولاد تـه او اولا د مور ته رسوی ،قاضی میوند وویل مورې درته ملا متـه ده اوس خپله ملا متی نه منی خدای شاهد دی چې خوواری می ورته وویـل چې د کوچنی د پیدا کېدو شپی نژدی دی مور دی خبره کړه خو دی نه منله ؟
وی میونده زویه ته هم ملا مت یې شینخالی چې نه خبرولم خیر دی تا به یوواری د تیلیفون

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنګ وهلی وای ، قاضی میوند و پوهیده چې ملامت خو یــم نــو یــې
وویل مورې تیر په هیر بیا به داسې نه کېږی .
په دریمه ورځ د شینخالی مور د جومات ملا راوست او د شینخالی د
لور په غوږ کې یې اذانوکړ په همد غه ورځ قاضی میوند، شــینخالی ،
شمشاد او شاه پرو ټول په کو چنی انجلی د نوم ایښودلو او په غــوږ
کې یې داذان کولو د پاره په کور کې وو.
ملا صیب وروسته تر دی چې د کو چنی ما شومی په غــوږ کــې یــې
اذان وکړ او د نوم اسښودلو د پاره یې څه ویل ، انجنیر شمشاد وویل
ملا صیب که ،ستا،زما د پلار، زما د مور او زما د انا خو ښه وی زما په
خور زه خپله نوم کېږ دم ټولو ورسره ومنله .
شمشاد وویل زما ددې کوچنی خور نوم ملالی ده ملالی .
ټولو په ډېره خوښی په داسې حال کې چې د ټولو خولی له خنــدا او
خوشحالی ډکې وی په یوه غږ سره یې وویل مبارک، مبارک خنګــه
زموږ د زړه نوم دی وربانديې کېښود.
قاضی میوند، شینخالی ،او شاه پرو په یوه وار خبــرې پیــل کــړی او
هر یوه او هری یوی وویل که مو ماته ویلی وای ما به هم همــدا نــوم
وربانديې ایښی وای.
شینخالی وویل باور وکړی چې دری څلور ورځې مخکې می چې کله
د میوند د ملالی مډال تر لاسه کاوه زما په زړه کې همدا تیــره شــوه
چې که خدای لور راکړه نوم به یې ملالی وی.
هغه وو چې ټول خوښ او خوشحاله سره کښنا ســتل او د جومــات
ملاصیب ته یې یو ښه دستمال چې نغدی پیسی او څه خــواږه هــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې وه ورکړل ملا صيب دوی ته دوعا وکړه او دوی ته يـې د ښـه ژوندهيله له لوی خدای(ج)څخه وکړه .

وروسته له څو شپو او ورځو شاه پـرو او شمشـادورځېنی رخصـت شولو او خپل ښارته لاړل کله چې انجنير شمشاد او شاه پـرو خپـل کورته ورسيدل په هغه ورځ نه په دا بله ورځ

چې نژدی ګاونډيان او د دوی همکاران خبر شول چې دوی مډالونـه اخيستی دی د همکارانو او ګاونډيانو لخوا نر او ښځې ډلی،ډلی دوی ته د مبارکې د پاره راتله او د ګلو ګيډی يې دوی ته راوړلی .

ددوی عکسـونه د سـيمې د تلويزيـون، ورځپـاڼو او نـورو رسـنيو لخواچاپاو خپاره شول.

دادی وروسته له څو ورځو قوماندان حضرت خان خبر شـوی وه او د ښه سوغات سره په مـازديګر ی کـې د انجنيـر شمشـاد دروازه و ټکبدله ګوری چې قوماندان حضرت خان سره د څو کسانو د انجنير شمشاد په دروازه کې ولاړ دی وروسـته لـه روغبـړ څخـه انجنيـر شمشاد دوی ته بلنه ورکړه او خپل کورته يې ننه ايستل .

کله چې قوماندان حضرت خان په کو ټه کې کېنوست نو يې انجنيـر شمشاد ته وويل ، ښه شو چې په خير راغلا ستی زمـا عـذر قبـول کړی ځکه چې همدا پرون خبر شوم چې تاسو ، ستا پلار ،ستا مور او ستا انا د ښو خدمتونو په وياړ بهادری اخيستی دی که وختـه خبـر شوی وای باور وکړی چې وختی به درته راغلی وای زه خو ستا سـو منت باره يم زه خو تاسو ټولو ته ډېر شرمنده يم رښتيا درته ووايـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مي هم يو زړه سل زړونه کړل چې تاسو تــه د مبــارکې د پــاره راغلم چې زموږ مبارکې ومنی ما ویل چې ما خو کوم ښه درسره ندی کړی نه لکه چې د شينخالی هغه خبره چې يې راته وويل چـــې ماته لور مه وايه اوس هم ببر يدلم چې خدای مکړه تا سو مـا خپـل کورته در پری نږدی زما او زما د ملګرو مبارکې ونه منی بيا به څنګه کوو ، ستا دی کور ودان غله دی ډېره چې موږ د په خپل کور کې پـر ی ښودولو او زموږ دا نلولی قدمونه دی ومنل او مــوږ هــم دغــه يــو کوچنی سوغات تا سوته د مبارکې په نوم راوړی خدای(ج)د وکــوي چې قبول او منظور يې کړی بيا يې هغه بکس چې ددوی د پاره يــې جامی،او د لما نځه جای نما زونه راوړی ود انجنير شمشاد تر مخ يې کېښودل او وه يې ويل دا حلال دی حرام مي ندی راوړی ،

ا نجنير شمشاد هم ددوی مبارکې ومنله او ددوی څخــه يــې مننــه وکړه دوی ته يې چای راوړی ، او پخپله راغی خپلې انا شاه پــرو تــه يې وويل چې قوماندان حضرت خان راغلی او څه سوغاتونه يې هــم موږ ته د مډالونود مبارکې د پاره راوړی دی .

شاه پرو وويل زويه هله ژر شه حکومت پری خبر کړه داسې وژونکې داړه مار او قاچاق بردی دولت ته يې په لاس ورکړه ، انجينير شمشاد وويل انا هغه اوس تو به کړی او وايې د هغې ورځې نه چې زمـا مــور څه ورته ويلی دی هغه هم په خپل قول ولاړ دی اوس هغه کارونه نه کوي او که يې بيا کوي دا زموږ د پښتو رسم ندی چې دوښمن د چـا کورته ورشی هم قدر او هم يې عزت کوي نه دا چې په خپل کور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتقام ور ځینی واخلی خیر په هر صورت نور نو د انجنیر شمشــادانا وویل زویکه څنګه چې ته پو هیږی هغسی وکړه.
انجنیر شمشاد خپلې انا ته سودا راوړه تر څو ما ښام تــه څــه برابــر کړی او په خپله راغی د میلمنو سره په خبرو اترو بوخت شوماښــام نژدی ووچې قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور نو موږتــه رخصت راکړه چې لاړ شو.
انجنیر شمشاد وویل څه کوي چېرته ځی په دی ما ښام خو څوک له هدیری څخه لا نه ځی دا خو بیا ښار دی او بل دا چــې دا مــو خپــل کوردی موږ د هر څه بندوبست نیولی شپه تیره کړی سهار وختی به رخصت درکړو ، خو قوماندان حضرت خان چې هر څه بــانی وکــړی خو انجنیر شمشاد ورته وویل ډېرو ویلو ته حا جت نشته همــدا نــن شپه زما میلمانه یاستی .
انجنیر شمشاد او میلمنو چې ډوډی وخړله او چای راوړلی شوی تــر هغه وخته پوری هغه بکس چې قومانــدان حضــرت خــان دوی تــه سوغات پکښی راوړی وپه هغه خپل ځای ایښودل شوی وتر اوسه لا هما هغسی ایښی وه.
خو د چای خوړلو په وخت کې قوماندان حضرت خان لیږ اشتبا هــی غوندی شواو انجنیر شمشاد ته یې وویل انجنیر صــیب هغــه بکــس راواخله چې زه د تاسو سوغاتونه درته وښیمتاسو خو تر اوسه هــیڅ لا خلا ص کړی ندی بېغمه اوسه دهغه پخوانیو بدو کارو څخه می تــو به کښلی ماین ماین پکښی نشته د زړه له اخلاصه می درته سوغات راوړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنير شمشاد ليږ مو سکا غوندی شواو وی ويل نه قوماندان صيبدا خبرې نشتهزه اوس پر تاسو پوره ډاډ لرم.
انجنير شمشاد بکس را واخيست او قوماندان هغه خلاص کړ او د هر يوه سوغات يې ورته وښوده او بېرته يې په بکس کې ورته کېښودل انجنير شمشاد ددې د پاره چې ګواکې د تاسو سوغات موږ قبول کړ بکس يې خپلې انا ته وروړ،انجنير شمشاد او قوماندان حضرت خان يو څه ټوکې ټکالی سره وکولی او وروسته بيا بېده شول.
سهار د اوداسه،لما نځه او چای خوړلو نه وروسته قوماندان حضـرت خان انجنير شمشاد ته وويل اوس لا سهار ده هوا سړه ده که موږ ته رخصت راکړی خوښ به شو؟
د رخصتيدو په وخت کې قوماندان حضرت خان انجنير شمشاد تــه بلنه ورکړه چې د جمعی په شپه د خپلې انا سره زموږ کورته ميلمانه ياستی راشی خو انجنير شمشاد ډېر بها نــی او پلمــی وکــولی چــې کارونه ډېردی موږ تر اوسه لا ستړی يو بيا به په قراره ســره ووينــو فرق نلری ستا ملمستيا موږ ته ورسيده دا چې زحمت دی وکېښــاو دلته مبارکې ته راغلی دا هر څه دی ، خــو د خــدای پــه امــانی نــه وروسته کله چې قوماندان حضرت خان يو څو قدمــه واخيســتل او موټر ته پورته کېده انجنير شمشاد ته يې مخ راواړاوه او ورتــه يــې وويل ښه تاسو چې زما کورته نه راځی او ملمستيا می نه خوری څــو ورځې وروسته زه راځم او درسره يو پټ کار لرم ، انجنيــر شمشــاد لاس په نامه ورته ونيو او ورته يې وويل هر کله راشی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې قوماندان حضرت خان او د هغه د ملګرو موټر حرکـت وکـړ انجنیر شمشاد خپل پـلار او مورتــه تیلیفــون وکــړ او د قومانــدان حضرت خان تبر یکښې دوی ته وړاندی کړه او د سوغاتونو په بـاره کې یې هم ورته وویل چې د تاسو دپاره یې هم سوغاتونه راوړی هر څوک چې د تاسو خواته درتله بیا به یی در ولیږو.

پوره دوه ورځې لا نوی تیری شوی چې قوماندان حضرت خان یوازې او تنها د انجنیر شمشاد کورته راغی او انجنیر شمشاد ته یې وویـل ،انجنیر صیب ته خو پوهیږی او خبر یې چې ماخو د ټولو بـدو کـارو څخه توبه کړی او غواړم چې ارام او ښه ژوند وکوم او په دی هم پـو هیږی چې زه قوماندان وم او بیا قاچاقبر وم او یو څه درنده او سپکه وسله را سره شته که دا مرسته راسره وکوي چې یـو چاتــه مــی ور وپیژنی او دا سلاح ګانی دولت ته تسلیم کړم .

انجنیر شمشاد ورته وویل راځه کورته ننــوزو یــو چــای وخــورو دا خبرې د منډی نه دی او ستا دا تصمیم او پر یکړه ښه تصـمیمدی د خیر او نیکښپریکړه ده.

قوماندان حضرت خان وویل،نه انجنیر صیب ددې سلاح له غمه مــی خلاص کړه باور دی وشه چې دومره بد می له دی سلاح ګانو راغلــی چې حسابونه یې په کتا بو کې لا نه

ځا یږی په خاصه توګه له هغې ورځې را په دی خوا چې د قومانــدان جلال د کور په زیر خانه کې ساتل شویو سلاح ګانو او بمونو انفجــار وکړټوله کورنی یی تباه او بر باد شولهنو ځکه می دا سلاح ګانی تــر نظره بدی راغلی باور وکوه د هغې ورځې نه را پــه دی خــوادومره لا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړها نده یم لکه چې لړم می په کالیو کې ننوتی وی ، نو ځکه وایم چې له خدایه به کېږی له تا به کېږی له دی لړم څخه می خلاص کړه.
انجنیر شمشاد ورته وویل په دی دو ورځو کې خبر درکوم.

ه ه   ه ه

ه ه   ه ه

هغه وه چې انجنیر شمشاد د هغې سیمې له والی او د پـو لیســو لــه قوماندان سره ولیدل هغـوی ورســره ومنلــه پــه دوهمــه ورځ یــې قوماندان حضرت خان ته خبر ورکړچې مورږ درځوسلاح ګانی او نـور مهمات راوړو ، دسیمې والی د پولیسو قوماندان او انجنیـر شمشــاد سره له امنیتی کسانو او څو مــوټرو او یــو څــه نغـدو پیســو ســره قوماندان حضرت خان ته ور غلل قوماندان حضرت خان خپله ټولــه درنده او سپکه وسله د پو لیسوقوماندان ته و سپارله .
د پولیسو قوماندان چې سلاح او مهمات ولیدل ولایت ته یې مخابره وکړه چې نوری ډېری موټری د قومانــدان حضــرت خــان کلــی تــه راولیږی ځکه چې سلاح او مهمات ډېردی په دی دریو موټرو کې نــه ځا یږی هغه وه چې لس موټری نوری ورغلی او ټولی سلاح ګــانی او نور مهمات چې پوره دیارلس موټری پــری ډکــې شــوی موټرونــو د ولایت په خوا حرکت وکړ او د پولیسو قوماندان هغه پیسی چــې لــه ځانه سره یې راوړی وی قوماندان حضرت خان ته یې د ښه نیــت او غوره کار په خاطر ورکړی،خو قوماندان حضرت خان هغه پیسی نــه اخیستلی خو د قوماندان او د انجنیر شمشــاد پــه ډېــر ټینګــاریې پیسی واخیستلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو کله چې انجنیر شمشاد او د پولیسو قوماندان د حضرت خان څخه رخصت شولو او انجنیر شمشاد موټر ته پورته کېده قوماندان حضرت خان په شمشاد غږ وکړ او ورته یې وویل ، انجنیر صیب څو ورځې وروسته درځم کار در سره لرم .

انجنیر شمشاد په داسې حال کې چې یوه پښه یې د موټر په پایدان کې ایښی وه بېرته ځمکې ته را کښته کړه او ورته یې وویل قوماندان صیب زه هر وخت ستا چو پړ ته اماده او تیار یم نور نو موټر ته پورته شواو حرکت یې وکړ .

پوره دری ورځې تیری شوی چې قوماندان حضرت خان د انجنیر شمشاد کورته راغی انجنیر شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په غیږ روغبړ وکې ډېر قدر او عزت یې ورځېنی وکړ قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب په کور کې انا ته دی وایه چې زحمت ونه کاږی تر اوسه لا وختی ده شپه کورته رسوم شپه تا سو ته زحمت نه درکوم زه یوه خبره له تا سره لرم نور ځم. انجنیر شمشاد وویل قوماندان صیب نن شپه خو دی هیڅ نه پر یږدم نن ته زما خاص میلمه یې نن چېری ځی حتمی نن زما سره یې هغه ورځ چې موږ د سلاح د راوړلو د پاره درغلی و زړه می وچې تا له ځانه سره راولم له تا څخه مننه وکړم او ستا دا د ښه احساس درناوی وکړم او تا د ګلو په ګیډیو و ستایم باور ولره چې هغه ورځ چې د تاسو خواته درتلوبلکل می له یاده ووتل چې له ښاره د ګلونو ګیډی له ځانه سره تا ته راوړم او د هغې ورځې په مراسمو کې خو ښه داوه چې تا ته می په غاړه کې ګلونه در اچولی وای خو هغه کار چې ونشو نو د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې ملا متی خو باید درکړم نو ځکه درته وایم چې نن شپه به لـه ماسره یې ، کورته تیلیفون وکړه اوس خو هغه د چا خبـره دا شـیطا نکان ډېر شویدی په څو ثانیو کې خبر ورکولای شی او ورتـه ووایـه چې زه نن د انجنیر شمشاد سره یم چې په کور کې کـوم تشـویش ونکړی، اوهغه ورځ هغه د سلاح راوړلو په ورځ که ربښتیا درته ووایم په کور کې می انا ویلی هم وه چې قوماندان حضرت خان می میلمـه دی د شپې د پاره یو ښه پاخه د خوړلو د پاره تیار کړه زما انا بېچاره ګی ډېر ښه خواړه،خواږه او خوندور شیان پخ کړی و ،خـو پـه هغـه ورځهغه د کلی سپن ږیری

ځوانان او ماشومان چې می ولیدل ځکه می درته ونه ویل چـې زمـا میلمه یې ما ویل ستا سو کورنی او کلیوال ونه وایې چـې قومانـدان حضرت خان ټوله سلاح هم دولت ته ورکړه او خپله حضرت خان یې هم له ځانه سره یو وړماویل دوی ونه وایې چې قوماندان صیب بندی کوي نو ځکه می تا ته ونه ویل چې زما میلمه یې ، اول که می تا تـه ویلی وای چې زما سره لاړ شه میلمه می یې خو ولا چې اول ستا پـه زړه کې هم دا خبره در تیره شوی وای ؟

قوماندان حضرت خان وخندل او ورته یې وویل ، یاره انجنیر صـیب زما دزړه خبره دی راته وکړه زه بېله هغه داسې وارخطاوم چې توبـه او که دی دا خبره هم راته کړی وای باور دی وشه چـې دزړه تکـان راته پیدا کېده او ځای پر ځای به مړ شوی وای خو ستا دپردی خبره هم کور ودان شی چې په هغه ورځ دی ماته د ملمستیا نه دی ویلـی او که دی راته ویلی وای نو باور ولره چې له بېری به اوس هـم سـتا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته نه وای راغلیځکه مورږ او بیا خصو صا زه خوداسې یوسړی یم لکه هغه پښتنا نه چې وایې(غل په غره کې نه ځایږی)
که څه هم اوس خو ما توبه کښلی ده د ټولو بدو اونارواکارو څخه می لاس اخیستی ده او اوس غوارمچې پر غره کې څه چې په هواره کېځان ته ځای پیداکړم او په هواره ځمکه ځای شم.
انجنیر شمشاد وویل قوماندان صیب کور دی ودان زوی دی لوی ددې سلاح ګانو په تسلیمولو سره دی دومره ښه کار وکړ چې د ښه والی څخه یې په کتا بو کې لا ځای نه پیداکیږی ځان دی هم له دی بلا ګانو خلا ص کړ د سیمې خلک دی هم له لوی غم څخه وژغورل او بل وګوره چې زما شمله لا څومره لوړه شوه ، دلته والی صیب ،قوما ندان صیب دغو ټولو زه وبېرولم او راته ویل یې چې دا د قوماندان حضرت خان کوم نوی
چل ول ندی غواړی چې په دی تو ګه خپل تریاک ،چرس ، هیرو یین او هغه کسان چې له ده سره یې قاچاق وړل او زموږ سره بند یان دی د هغو په مقابل کې کومه د برمتی خبره نه وی ، خو ما ډېر جرات وکړ او بل داچې ما پر تا باندې باور درلود چې ته په صادقانه ډول سلاح ګانی تسلیموی ، که رښتیا درته ووایم په هغه ورځ چې د تا سو له کوره موږ بېر ته را وګرځیدلو او زما دا خبره چې قوماندان حضرت خان نوره توبه کړی او اوس یې ښو کارونو ته مخه کړی ټولو د امنییله قوماندانه نیولی ، افسرانو ، سربازانو او د سلاح د ټولولو کار کونکو ماته ګوته په غاښ نیولی وی او راته ویل یې چې په دی جګړه مار ، قاچاق بر دی څنګه باور پیدا کړ او بیا خپله دا قوماندان څنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاضر شو چې ټوله سلاح دولت ته و سپاری دا خو ډېر بد جګړه مار او قاچاق وړونکې وو حتی تر دی پوری چې دوی ویل چې دا د نــړی والی ما فیا سره ترلی قوماندان دی او د ما فیا ډېر بــاوری کــس دی یاره قوماندان صیب تا خپل ځان ،سیمه او ټول خلک له غمه خلاص کړل خو شمله دی زما لوړه کړه تا ته دی خدای (ج) تر دی تیرو ګنا هونو، خطاګانو در تیر شی او خدای(ج) دی جنت در کړی.

قوماندان حضرت خان وویل؟

انجنیر صیب دا خبرې دی دلته پاته وی زما دســلاح پــه تســلیمولو سره د کلی او سیمې خلک هم حیران کړی او وایې چــې قومانــدان حضرت خان خو ډېر خلک وژلی او ډېر ی غلا ګانی یې کړی او اوس یې سلاح هم دولت ته تسلیم کړه اوس یې والله کــه څــوک ژونــدی پریږدی خو دوی زما په پلانونو او کارونو ندی خبر داسې کارونه بــه وکړم مګر د خیر کارونه داسې د خیر کارونه چې هغه زما بد کارونــه ټول خلک هیر کړی او په خوا به دوی زما د بدو کاروپه مقابــل کــې رانه په ویره او لړزه کې وه او چا له یوی خبرې دوه راسره نــه کــولی اوس به زما د ښو کارو پــه مقابــل کــې یــوه خبــره لا ونکــوي ، اول خدای(ج) او دوهم که ته انجنیر صیب راسره مرسته وکړی .

انجنیر شمشاد وویل ،قوماندان صیب زه هر وخت تاته د خیر په کار کې حاضر یم.

قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب زما زړه دی چــې اول خــو خپله هغه جومات چې ما سوځولی دی جوړ کړم ، یو ښوونځی جــوړ کړمچې تر دوولسم ټولګی پوری هلکــان او انجــونی ســبق پکښــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووای دا بس دی چې مور، نا پوه او بسواده لویان شولو زمونږ اولادونــه او د سیمې د خلکو اولادونه بې تعلیمه پاتی نشی او ټول ستا د مــور شینخالی په شان ډاکتراناو ستا په ډول انجنران شی ، یــو روغتــون جوړوم یو داوبو بند ،او یو ښوونځی چې سپین ږیری په عمــر پخــی ښځې ، پیغلی.او ځوانان د سواد زده کړی وکوي .

دا مرسته ته راسره وکوه چې امر ممر یې راته واخلی نور د جو مــات ځمکه خپله د خلکو ځمکه ده او نور د ښوونځیواو روغتون ځمکه او نورو او هم یو د اوبو بند جوړومچې زمونږ کر وندګر و ته خپله ماته او زمونږ ځمکوته یې اوبه راشی او ځمکې مو ابــادی شــی هــر څــومره مصرف چې کېږی هغه یې زما په غاړه.

انجنیر شمشاد وویل .

قوماندان صیب حضرت خانه دا خو داسې ښا یسته پلان او نیک کار دی چې ددولت له لوړو مقامونو نه نیولی د کلی او ســیمې تــر یــوه کوچنی ماشوم پوری به ټول درنه خــوښ او خوشــحاله شــی کــه د سیمې خلک اوس خوښ نشی او څه خفه غوندی شــی چــې زمــوږ ماشومان اوس مکتبیان کېږی خو چې کله ددوی اولادونه ډاکتــران شی ، ښونکې او انجنران شی بیا به نو دوعاګانی درته کوي تر نیمــو شپو قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشــاد پــه دی خبــرو ســره لګیاه وو .

وروسته انجنیر شمشاد ورته وویل ، کوم کارونه چې ددې سیمې په والی ، د پو هنی په ودیر ،ښاروالی او د صحت وزارت پــه نمــا ینــده پوری اړه لری دابه زه در سره مرسته وکړم او په دفترونو به درســره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګرزم ، او کوم کارونه چې په اړوند وزارتو پورې اړه لري زه به لیـــک هم درکړم او په تیلیفون به له خپل پلار قاضي میوند او خپلــې مــور شینخالی سره هم خبرې وکړم د هغو کارونو به دوی هلتــه در ســره مرسته وکړي .

شپه تیره شوه سهار دچای څښلو نه وروسته قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشاد اول وار د والی دفتر ته لاړل بیا نورو اړوند څانګوته په یوه اونی کې په ولایت کــې کارونــه خــلاص شــول او قومانــدان حضرت خان له خپلو درخو استیواو وړانیزونو سره چې والی او نــورو اړوند څانګو ورسره هو کې کړی و د هېواد دمر کز پخوا روان شو .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې د هېواد مرکز ته ورسیده د موټرو په تم ځــای کــې قاضــی میوندورته ولاړ و او قوماندان حضرت خان د قاضی میوند ســره پــه موټر کې کېنو ست او قاضی میوند د خپل میلمه قوماندان حضــرت خان سره خپل کورته لاړ، د چای او ډوډی خوړلو نه وروسته قاضــی میوند قوماندان حضرت خان ته مخ مخ راواړاوه او ورته یې وویل زما زوی انجنیر شمشاد چې ته دوه ښونځی یو جومات ، یو روغتــون،او یو داوبو بند جوړوی نمونه دی هم وربانددې ایښی چې ښونځی د چــا په نوم ، روغتون په کوم نوم دی او نور نور .

قوماندان حضرت خان وویل ؟ قاضی صیب باور دی وشه چې ان پــه خپل ولایت کې له والی نیولی بیا تر ستا قاضیانو پورې ټولــو همــدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خبره کوله خو زما شرط همدا دی چې په دغو ټولو به نمونــه زه خپله ور باندې ږدم ولی اوس نه یوازې په هغه ورځچې دا ټول ګټــې اخیستنی ته چمتو شی.
قاضی میوند وویل ؟ قوماندان صیب حضرت خانه باور ولره ستا څخه دومره خوشحاله شوی یم چې هیڅ حد او اندازه نلری یو خو دا چــې مورږ ته د مډالو اخیستلو مبارکې او سوغاتونه رالیږلیواو بــل پــه دی چې ټوله اسلحه دی دولت ته تسلیم کړه او اوس دی بیــا د خیــر او ثواب دا کارونه پیل کړی د ښونځی ،روغتون ، بنــد جــوړول تــر دی چې د سواد د زده کړی ښونځی هم جوړوی ، هغه پخوا دشر، مــرګ ژوبلی او د هیرو ینو د قاچاق کار ته د ګوره او اوس ددې خیر او فلاح کارونو ته حتمی د خدای توبه قبوله کړی اویا ملا یکوپه غورږ کې څه درته ویلی دی.
قوماندان حضرت خان وویل که بــاور د کیــږی او کــه نــه کیــږی او ریښتیا درته وایم دا ستا میرمن شینخالی د انجنیر صیب مور درتــه ښیم دا پر ښته ده پرښته او که پرښته نه وی نو خدای(ج) همد غــه ماته پرښته ګر ځولی او ماته یې د پرښتی په جامه کــې را لیږلــی او همدغه شینخالی وه او ددې ښه سلوک چې نور نو زه یې له بدو کارو ،غلا، سړی وژنی،او د حرامو خوړلو څخــه را و ګــر ځــولم دا خــدای (ج)ماته یوه پرښته کړه په ښو او بدو یې پوهــه کــړم، دادی خــدای نوره هم تکړه کړی او خدای د ددې ژوند نورهم اوږد کړی خــدای د زما عمر هم دی ته ورکړی هغه خو یــو زړه ســوی لــری د ناروغــانو درملنه به وکړی زه او زما په ډول سړی و ژونکې ، قا تــلان او ســړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژونکې بېله دی چې د خلکو ژوندواخلی ، د خلکو مالونه چور او تـا لان کړی نور به څه وکړی خدای د اول ماته او بیا نورو زما پـه شـان خلکوته سمه لاره و ښیی.

شپه تیره شوه سهار قاضی میوند او قوماندان حضـرت خـان دواړه هغو اړوندوزارتونو ته لاړل چېرته چې ددوی کار ور پوری اړه درلوده ، په دی اوله ورځ ډېر کارونه خلاص شول او ما ښام نا وختـه کورتـه راغلل د ماښام ډوډی یې وخوړله قاضی میوند لاړ چـای یـې راوړی چې په دی وخت کې د قاضی میوند کو چنی لور ملالی کـوټې تـه را ننو تله قوماندان حضرت خان چې انجلی ته وکتل انجلی یې تر لاس ونیوه او قاضی میوندته یې وویل دا د کوچنی لور ده؟

قاضی میوند وویل همدا یوه لور لرم او هغه یـو زوی شمشـاد درتـه ښیم دا لور می هم

انشا الله اوس دوکلوته رسیږی .

قوماندان حضرت خان وویل ما شا الله ټنډه خـو یـې د خپلـې مـور شینخالی غوندی ده دا به هم لکه خپله مور انشـا الله ډاکټـره شـی ډاکټره، قاضی صیب څنګه به شی او که به لکه د خپل ورور شمشاد غوندی انجنیره شی.

قاضی میوند وویل یاره قوماندان صیب زه چې فکر کوم نه په ډاکټره شی نه به قاضی شی او نه به هم انجنیره شی داسې راتـه بـر یښـی چې دا به یوه هنر منده شی هنر منده ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تما مه ورځ يې يا راديو ته غوږ نيولی وی يا تلو يزيون ته نا ستـه وی او يا د موسيقی له وسا يلو سره سا تيری کوي نو ځکه وايم چې هنر منده به شی.

قوماندان حضرت خان وويل هنر مند لا څه ته وايې دا تاسی د ښــار خلک خو داسې خبرې کوي چې زموږ ښخه مودا خپله ژبه لا هيــره کړه .

قاضی ميوند وويل قوماندان صيب هنــر منــد هغــه تــه وايــې چــې سندری وايې ،ارمونيه غږوی، رباب وهی،ودی ته هنر مند وايې هنــر مند.

ښه قاضی صيب خو سم دم ووايه چې ډمه کبږی هنر مند لا څه دی موږ هغو ته چې سندری وايې، ډولک وهی ، ارمونيه غږوی او يا رباب وهی ورته ډم وايو ډم.

قاضی ميوند وويل ؟

نه قوماندان صيب اواز ويل او نور د مو سيقی الا تو غږول دا يــو ډول هنر دی ،مسلک دی او بيا د هر چا خپله خوښه چې هر ډول مسلک ځان ته خوښوی او بيا د هنر مندانو د روزنی د پاره هم مکتبونه شته همداسې فا کولتی لری او نور قوماندان صيب ته خپله ووايه چې مير من پروين، مهوش، نغمه،هما،ناشناس،استاد سراهنگ،بيلتون ،خــان قره باغياو داسې نور هنر مندان څومره يې د هيواد خلک هغــه خــو ښوی هر چيرته په راديو تلو يزيون او ټيپونو کې ددوی سندری نــه اروی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان په خنداکې وویل قاضی صیب دا څنګه دی اول د ښځینه هنرمندانو نومونه وا خیستل او بیا د نارینه هنر مندانو نومونه دا تاسو چې وایاستی چې د ښځو او نا رینه و حقوق مساوی دی نو باید اول د نارینه و بیا د ښځو نوم د اخیستس وای تا ټول اول د ښځو هنر مندانو نمونه واخیستل بیا د نارینه هنر مندانو نمو نه د نارینه و حقوق د تر پښو لاندی کړل.

قاضی میوند که څه هم د قوماندان دی پو ښتنی حیران کړ نو یې ژر ورته وویل نه قوماندان صیب خبره خو داده چې اول خو په هر څه کې د ښځو حق دی او بل دا چې همدا اوس زموږ په کور کې دوی ښځې دی چې یوه شینخالی ده او بله هم ملالی ، ملالی خو هم راتلونکې مور ده او زه یو نارینه په دی کور کې یم بیاهم رایه دوی را نه وړی چې دوی دوه دی او زه یو نو ځکه می د ښځینه هنر مندانو نمونه اول یاد کړل .

قوماندان حضرت خان په کړس،کړس وخندل او وه یې ویل زه هم دلته ناست یم ما لکه چې په نا رینه و کې نه شمیری او که د مساوات خبره وی نو باید دیوی ښځینه هنر مندی او بیا د یوه نا رینه هنر مند نوم د ا خیسلای وای ، رښتیا دا زما غوندی نا رینه خو و لا که یا په ښځو کې حسا بیږی او نه په نارینه و کې دا زموږ د قا تلانو نمونه باید په ځنا ورانو کې حساب شی په ځناورانو کې.

قاضی میوند ددې د پاره چې خبره خو ځینی تللی وه هغه یو متل دی چې وایې تر ورخ تیری اوبه بېرته نه را ګرزی نو د قوماندان حضرت خان د ډاډینی د پاره چې خفه نشی نو یې ورته وویل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب خدای د نکړی چې په ځناورا نو کـې حسـاب شـی خبره ما د خپل کور درته کوله چې یعنی همـدا اوس چـې زمـوږ د کورنی غړی چې حا ضر دی ښځې اکثر یت دی ځکه مـی دا خبـره ادی چا خبره تر خبرې پوری درته وکړه او بل دا چـې د نمونـو پـه یادولو کې می کمی او زیاتی ندی کړی څلـو ر مـی د ښـځېنه هنـر مندانواو څلور می د نارینه هنر مندانو نمونه یاد کړل.

قوماندان حضرت خان وویل قاضی صـیب خبـره دی بېرتـه سـره وګنډله او لاره دی ورته جوړه کړه خو یاره قاضی صیبه تـه دا راتـه ووایه چې قاضی د ملا پلار ده او که ملا د قاضی پلار ده او که قاضـی او ملا سره ورونه دی ، په خدای چې ددې زمانی قاضیان او ملا یـان دواړه داسې دی چې سپین به درته تور او تور به درته سپین کړی او هیڅ به ورباندې پوهه هم نشی داخبره می دا ستا د پورته څواب پـه باره کې هم ده او د څو کلونو او اوسنیو کلونو خبره هم ده .

دا څو کاله مخکې چې دروس سره مو جګړه وه په هغه وخت کې هم کوم دښونځی هلک ،ښونکې چې به مو ونیول ملا یـانو بـه ویـل دا مکتب وایې دا کافر دی او د مرګ سزا به یې ورته ورکړه . خـو هغـه قوماندان چې لس او یا شل کاله پخوا یې همدا ښونځی ویلی وه او په همدی ښونځی کې یې د ښونکې دنـده درلـوده او نـن د قومانـدان صیب سره یو ځای

لو ټماری،غلا سړی وژنه کوله هغـه پـاک مسـلمان و.اوس تـا هغـه پخوانی کړه وړه را په یاد کړل بس ده نور به د ټوکو او ټکـالو څخـه تیر شودولت پو هیـږی د ښـځو حقـوق یـې پـوهیږی قومانـدانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیږی او د بشر حقوق څنګه چې یې جوړوی هغسی دی یې جوړه کړی خوته انجنیر صیب ته یو تیلیفون وکړه چې زه ورسره کار لرم .
قاضی میوند د جیب څخه مبا یل را وایست غو ښتل یې چې زنګ ووهی قوماندان حضرت خان وویل قاضی صیب واخله دا زما مبا یـل واخله د خپل مبا ییل څخه زنګ وه وهه ګوره چې ستا مبا ییـل بـه کارت لری او کنه او بیا تاسو څه لری یوازې یوه تنخوا لری چې هغـه هم دوه یا دری میاشتی وروسته درکوله کیږی خدای خبر چې دا څو شپی زه دلته یم تاسو دا خوراک مراک له کومی خوا په قرض او پـور راوړی او که څنګه.
قاضی میوند وویل نه قوماندان صیب داسې هم نده لکه دا تـه چـې وایې شکر دی زه هم تنخوا لرم او شینخالی هم تنخوا اخلـی ددواړو په تنخوا مو ښه ګذاره کیږی .
په دی وخت کې قاضی میوند د مبا ییل شماری ووهلی وروسته لـه روغبړ څخه یې وویل دادی قوماندان صیب حضـرت خـان درسـره خبرې کوي انجنیر شمشاد وویل زه پو هه شوم چې قوماندان صیب له تاسو سره دی ما یې د مبا ییل شمیره و پیژ ندله.
انچنیر شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په خبرو بوخت شـواو قوماندان حضرت خان ورته وویل انجنیر صیب کارونه انشا الله په دا څو ورځوکې خلا صیږی تر څو چې زه درځم نقشی مقشییې جـوړې کړه فکر د ونیسه چې د روغتون او ښونځی ددواړو نقشـی دوه ،دوه پو ړیزه وی نور یې په تیلیفون کې دیوه او بل سرهخدای په اما نـی وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره یوه اونی قوماندان حضرت خان د قاضی میوند په کور کې وه او د ورځې لخوا په اړوند وزارتونو کې د کــارونو د خــلا صــولو د پــاره کښته پورته ګر ځیدل.

دادی وروسته له څو شپو او څو ورځو قوماندان حضرت خان کورتــه راغی دوه ورځې یې په کور کې لا نه وی تیــری کــړی چــې انجنیــر شمشاد ته ورغی او خپله ټوله کبسه یې انجنیر شمشاد ته وکــړه او انجنیر شمشاد ته یې وویل یاره انجنیر صیب ستا مور او پلار ته دی خدای خیر ورکړی زما کارونه یې داسې په چټکې سره خلاص کــړل که دوی نه وای ولا که می په یوه کال کې خلاص کړی وای ډېر خلک راغلی وه چې ډېر یې سوداګران وهغو ښتل یې چې په خپله ســیمه کې روغتون یا ښوونځی جوړ کړی میا شتی ،میاشتی یې تیری کړی وی د کارونو سر او بر یې نه وه معلومهری وزارت خانی او دفتــر تــه چې به ورغلی په خدای باور وکړه او په ما ګنهګار یې مکــوه د یــوه کوچنی کار د خلا صولو د پاره به یې د ما مو رینو او کارمندانو ســتر ګی ستا د جیب په خوا کړی وی ما ویل چې موږ وړی یواو د ډوډی د پیداکولو د پاره په تورو شپو کې ګرزو راګرزو دادولت مامورین خــو ولالکه وړی لیوان په رونا ورځ یې چور او تــا لان جــوړ کــړی ووکــه داسې حال وی والله چې خلک د خپلو کومکونو څخه تیر او پښیمانه شی.

انجنیر شمشاد ورته وویــل قومانــدان صــیب پیــداکېړی هــر ډول انسانان خدای پیداکړی چې ځنګله ته ورشی هلتــه هــم ډول،ډول ونی او بوټی شته د یوه لاس ګوتی لا یو ډول ندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب دادی نقشی وه یې ګوره خو ښیرږی دی او کنه .
قوماندان حضرت خان چې نقشی سره واړولی راواړولی هیڅ نــه پــو
هیده انجنیر شمشاد ورته وویل صیب دا نقشه د ښــونځی ده دایــې
اول پوړ، دایې دوهم پوړ، دا ټولګی ده دا څــه او داڅــه د قومانــدان
حضرت خان خو په هیڅ سر نه خلا صیده نو یې ورته وویل انجنیــر
صیب زه خو ولا که په هیڅ پو هیږم او که پو هیدای تا ته به مــی نــه
ویلای یوازې دومره درته وایم چې ښه نقشه وی ،ودانی یې ښــکلی
وی او ډېری خونی ولری چې د سیمې ټول هلکان پکښی ځای شی ،
روغتون هم ښه ښکلی جوړ کــړه وړکتــون او نــوری ټــولی ودانــی
ښایسته او ښکلی جوړې کړی نور زه نه پو هیږم ټول کارونه یې هــم
ستا پر غاړه دی خو هر کله چې راځی راشه ځمکه او ځای یې درتــه
وښیم یو څه پیسی به هم درکړم زه نو بیا له خیــره ســره بېــت الله
شریفی ته د حج او توبې کولو د پاره ځم کله چې راغلم بیا به نــوری
پیسی هم درکړم خو ته یوازې دومره راته ووایه چې په څومره وخت
کې دا جو ړیږی او تر هغه چې زه له حج څخه راځم څــومره پیســی
بس دی داسې نشی چې د پیسو دکموالی له کبله کار ودریــږی هــو
انجنیر صیب یوی خبرې ته دی پام وی په نورو کارونو د زه کار نلرم
او نه ورباندې پوهیږم خو داخبره می ښه واوره چــې دهــری ودانــی
ددروازی ښی لاسته په دیوال کې دومره ځــای چــې بیــا دودانــی د
پرانیستلو نیټه او دودانی نوم یعنــی ښــونځی،روغتون د مرمــر پــه
ډبرینه ولیکو او هلته یې پکښی و درووو (ولګوو).

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ ورسته انجنیر شمشاد سره د څو نورو انجنیرانواو د ولایت د لوړو مقاماتو د قوماندان حضرت خان کلی ته ورغلل قوماندان حضرت خان ، جومات،د بند ځای د ښونځی ځای ، دروغتون،کلنیک ځای او د سواد د زده کړی ځایونه ورته په نښه کړل او ددې ټولو ودانیو ځمکه قوماندان حضرت خان له خپلې شخصی او پلرنی ځمکې څخه ورکړه .

انجنیر شمشاد په څو ورځو کښې‌بری،شګه،او نور دودانیو دجوړولو د اړتیا وړ شیان راوړل او کار ګران یی ونیول او د ودانیو په جوړولو پیل وشو .

انجنیر شمشاد د ورځې لخوا په ټولو ودانیو ګر زی راګرزی او د ټولو ودانیو کارونه تر څارنی لاندی نیسی چېر ته چې کومه خرابې په ودانیو کې وینی هغه کار ګرانو ته ور په ګوته کوي .

څو اونی وروسته قوماندان حضرت خان د حج د فریضی د اداکولو د پاره بېت ا لله شریفی ته لاړ.

٥ ٥ ٥ ٥

٥ ٥ ٥ ٥

کله چې قوماندان حضرت خان بېت الله شریفی ته لاړ انجنیر شمشاد هم د نمورو ابادیو په کار داسې چټک کار کاوه چې ګوته په غاښ ورته نیوله کېدله په دوو دریو اونیوکې دېر ګار پر مختګ وکړ ټول خلک ورته حیران پاتی وو انجنیر شمشاد هم شپه او ورځ ورته یوه کړی وه تر څو د قوماندان حضرت خان تر راتلو پوری کار ښه پر مخ لاړ شی تر دی چې د سیمې خلکو او په تیره بیا ځوانانو هم کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله د حشر په ډول ورسره کار کاوه په څو اونیو کې د ټولو تعمیرونو سرونه وتړل شول او دسـیمې خلکـو بـه ویـل وګـوری د انجنیـر کېصرخان لمسی شمشاد ته چې د خلکو دپـاره څـومره خـواری او زحمت ګالی ټولو خلکو ورته افرین او شاباس ویل خو ځینو ځینو به ویل څنګه به زحمت نه باسی پوهیږی چې د چا لمســی دی اخیــر د هغه چا لمسی دی چې ټول هېواد یې خپل کور باله .

دادی قوماندان حضرت خان هم د حج د فریضی دادا کولو نه راغــی او خپله انجنیر شمشاد ،شاه پرو، شینخالی، او قاضی میوند ته یې له مکې معظمی څخه سوغاتونه راوړی و چې په هغو کې د هریوه د پاره جای نماز خو حتمی وه خو نور سوغاتونه یې هم ورته را وړی وو .

کله چې قوماندان حضرت خان د هغو میلمنو څخه چې ده ته د حج دمبارکې د پاره راتله خلاص شو نـو یـوه ورځ د ودانیـو پـه کـار و ګرځیده اول یې د هغو ډبرینو ځا یونه وکتل اندازه یې کړل او اندازه یې له ځانه سره واخیستلی او انجنمیر شمشاد ته یې وویل انجنیـر صیب کارونه ډېر پر مخ تللی دی ما خو دومره نه ګڼله چې داسې ژر دی دا ودانی له ځمکې پورتـه شـی انجنیـر شمشـاد ورتـه وویـل قوماندان صیب ولسی خلکو په تیره بیا ځوانانو

ډېر د حشر کارونه پکښی وکول ټول په خپله خوښه او شوق راتله او کارونه یې کول او ویل یې دازموږ ښونځی او روغتون او دا ټول زموږ د پاره دی .

قوماندان حضرت خان وویل خدای د دوی ته برکت ورکړی او ثوابونه دی ورته ورسیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان د هغو مرمرينو اندازه له ځانه سره واخيستله ښار ته لاړ او د ټولو مرمرينو ډبرو اندزهاو څه بايد وربانـدې وليكـل شي د ډبرو توړلو كسب كارانو او دوكاندارانو ته فر مايش وركړ .

د څو مياشتو په اوږدو كې د اوبو بند، كلنيك،او نوري ټـولي ودانـي ګټې اخيستو ته چمتو شوى نو انجنير شمشـاد قومانـدان حضـرت خان ته وويل ټول كارونه سرته ورسيدل او د ګټې اخيسـتو د پـاره چمتو دى ، او قوماندان حضرت خان ته يې ټولى هغه نيمګړ تيـاوى چې هغه با يد دولت وكړى د ښونځى له ميزو، چوكېو ،كتابونو،بيـا د روغتون تر درملو پورى ټول پوره ليست يې قوماندان حضرت خـان ته وركړ قوماندان حضرت خان له ولايتـه نيـولى بيـا د هېـواد تـر پايتخته پورى ټولو اړوند وزارتونو او دفترونو يو وار بيا و ګرځيـده او له ځانه سره يې له ډاكتره او ښونكو نيولى بيا د وړكتون او ښـونځيو تر ميز او چوكېو پورى ټول يې پوره او د ولايت او له ولايته د خپلـې ولسوالى په لور روان شو او ټول شيان يې له خپل ځان سره راوړه.

او هغه ډبرينى چې يې تيارى كړى وى انجنير شمشاد ته يـې دنـده وسپارله چې دا به په هغه ورته جوړشويو ځايونو كې و لګـوى مګـر هغه ليكنى چې په ډبرينو شويدى هغه به نه ګـورى او نـه بـه هغـه مخصوص ټوكر چې وربانديې پروت دى ليرى كـوي خـو يـوازې بـه دومره كوي چې د هرى ودانى ډبره چې پر ټوكر ليكل شويدى هغـه به په هغه ودانى كې ټينګوى .

انجنير شمشاد همدا كار د قوماندان حضرت خان په غوښتنه او وينا هما غسى وكړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوو نورو ورځو کې پرا نستلو ته تیاری شوی .
کله چې انجنیر شمشاد قوماندان حضرت خان ته پوره ډاډ ورکړ چې ټول کارونه چمتودی اوس باید والی او نور د ولایت لوړو کسانو ته خبر ورکړو چې هغوی راشی او ودانی د ګټې اخیستنی د پاره پرانیزی .
قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور می سر مه خوږوه هر څوک چې راغواړی هغه را وغواړه مګر پام چې ستا پلار قاضی میوند، ستا مور ډاکټرصیب شینخالی ، ستا انا شاه پرو او خپله ته باید هرو مرو حاضر واوسی او را وه یې غواړه زما دی په خپل حج قسم وی تر څو همدا کسان نه وی چې ریس جمهور هم راشی که یوه ودانی راڅخه پرانیزی .
انجنیر شمشاد هک حیران شو نو مخا مخ د والی دفتر ته ورغی او د سیمې والی ته یې د قوماندان حضرت خان خبرې یو په یوه وکړی د سیمې والی د تلیفون په سلسله یی د دولت لوړ مقام ته خبر ورکړ.
ددولت لوړ مقام پریکړه وکړه چې دنموړی ولایت والی او په ولایت کې داړوند څانګو مسو لین دی په دی پرانیزه غونډه کې بر خه واخلی .
هغه وه چې سهار په شپږو بجو قاضی میوند او ډاکټر صیب شینخالی دهغه ولایت هوایی ډګر ته ځانونه ورسول او له هوایې ډګر څخه بړا بر دهغه ولایت د والی دفتر ته یې ځانونه ورسول کله چې والی او راغلو میلمنو یعنی قاضی صیب میوند او ډاکټر صیب شینخالی یوه یوه پیاله چای و خوړلی قوماندان حضرت خان هم دوالی د د فتر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه ورننوت د سلام او روغبړ کولو نه وروســته د نمــوړی ولایــت داړوند ځانګومسو لین (ښاروال،د روغتیا مسول ،د پوهنی مــدیر)،او نور مسولین هم را ورسیدل ټولو دیوه اوبل سره روغبړ وکړ ، پــه دی وخت کې د قوماندان حضرت خان ستر ګی د شینخالی په لور ملالی و لګیدلی ور ولاړ شو او ملالی یې په غیږ کې ونیوله او د مخ په دواړو خوا یې ښکل کړه او ورته یې وویل ملالی جانی غټه شوی یــی هغــه ځو میاشتی مخکې چې زه ستا سو کورته درغلی وم هلتــه خــودی خاپوړی کولی .

قاضی میوند وویل قوماندان صیب دا خو د ستا سو ددوعا برکت دی .

وروسته د سیمې والی وویل راځی چې ځو او خپل کارونه سره را لنډ کړو ټولو غوښتل چې ولاړ شی قوماندان حضرت خان وویل ؟ والــی صیب او راغلو میلمنو مخکې له دی چې ولاړ شو زه بــه یــوه خبــره درته وکړم خدای د وکوي چې زما دا وروستنی خبره هم ومنی .

ټولو په یوه غږ وویل قوماندان صیب حضرت خانه وایه څه وایی ستا یوه خبره نه سل خبرې د منو .

قوماندان حضرت خان وویل زما یوه هیله ده د تاسو قدر منو میلمنو څخه هغه دا چې زه خو اول دا چې لیکونکې او لوستونکې نــه یــم د تاسو په شان چې د کاغذ او یا کتاب له مخی خبرې وکړم نــو ځکــه وایم چې زما خبرې بېله د کاغذ او کتاب له مخی ومنی ، اوبــل دا زه غواړم چې زما د قومانــدانی د ورځونــه همــدا نــن ورځ وروســتنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندانی وکوم او هغه دا څه چې زهوایم او کوم پروګــرام چــې مــا جوړ کړی تا سو یې راسره ومنی همدا زما هیله او ارزو ده .

ټولو ورته وویل همدا ستا حق دی ځکه چې موږ خو ستا میلما نه یو نو حتمی او ضروری څه چې ته وایې هغه به منو او هما هغسی به کوو نه دی دی اروېدلی چې وایې(مرده به دست زنده)نو نن موږ میلمانــه یو او ته د کور خاوند یې قوماندان حضرت خان وویل کــور مــو ودان ځی چې ځوخو شاه پرو نه ښکاری هغه چېری ده ، انجنیــر شمشــاد وویل هغه اوس رارسیږی کله چې والی ،ً قوماندان حضــرت خــان او راغلی میلمانه د ولایت له انګړ څخه راووتل شاه پرو هو د ولایــت د انګړ دروازی ته راورسیدله ،دوی ټول په ګډه په داسې حال کې چې د قوماندان حضرت خان موټر تر مخ روان واو نور وروســته پــه څــو موټرو کې ورپسی روان و.

دادی اول ښونځی ته راورسیدل ټول له موټرانو راکښــته شــول او د پرانستلو د پټی په مخ کې سره را غونډشــول، پــه دی وخــت کــې قوماندان حضرت خان وویل ، د محترمی شــاه پــرو ،ډاکتــر صــیب شینخالی ،قاضی صیب میوند او انجنیر صیب شمشاد د څلــورو واړو څخه هیله کېږی چې د مرمرینی ډبری څخه د پردی په ببرته کولــو سرهد ښونځی ودانی پرانیزی ،دوی څلور واړه ورته را دمخه شول او په یوه وار څلورو واړو د مرمرینی څخه پرده کش کړه کله چې پــرده کش شوه په ډبرینه دا جملی (د انجنیر کبصــر خــان عــالی لیســه) لیکلی وی ټول هک پک او حیرانه پاتی شول په دی وخت کې د شاه پرو،او شینخالی له ستر ګو د خوشحالی او پریشــانی اوښــکې تــوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی یو وار ټولو راغلو میلمنو او دسیمې سپین ږیرو قوماندان حضرت خان ته افرین او شا باس وواېه تر دی ګړی پوری هیڅوک حتی انجنیر شمشاد چې دا ودانی یې جوړه کړی هم وه خبر نه وه چې دا ښونځی د چا په نوم دی ،په دی وخت کې قوماندان حضرت خان دوه جلا،جلا کاغذونه له جیبه را و استل

او د پوهنی او د پوهنی مدیر ته یې وویل په دی لست کې زما دکورنی د انجونو او هلکانو نمونه دی چې باید ښونځی ته شامل شی ،او په دابله پاڼه کې زما،زما دمیر منی او زما دکورنی نور نا رینه او په عمر پخو ښځو نمونه دی چې دسواد د زده کړی په ښونځی کې باید شامل شی ،او هم یې د سیمې د سپین ږیرواو ځوانانو څخه هیله وکړه چې ټول هلکان او انجونی ښونځی تهاو په عمر پاخه نارینه او ښځې د سواد د زده کړی ته ور وپیژنی.

ددې نه ها خواته د روغتون ودانی وه هغې خواته لاړل او هلته بیا د روغتون په دروازه کې ټول سره را غونډ شول او قوماندان حضرت خان وویل و محترمی خور شاه پرو ته بلنه ورکومچې د ډبرینی څخه د پردی په استه کولو سره روغتون پرانیزی، شاه پرو وردمخه شوله او د مرمرینی څخه یې پرده کش کړه ټولو ولیدل چې په مرمرینه لیکل شوی وه د شینخالی روغتون د سیمې والی راغلو میلمنو او دسیمې خلکو کله قوماندان حضرت خان ته کتل او کله به یې هم شینخالی او کله د روغتون ودانی ته، اوبیا لاړل دسواد د زده کړی ودانی ته هلته بیا قوماندان حضرت خان را دمخه شواو وه یې ویل زما میلمنو او عزیزانو د پوهنی محترم مدیر صیب ته بلنه ورکوم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ودانی له مرمرینی ډبری ښخه پرده پورته کړی او د سواد دزده کړی ودانی پرانیزی د پوهنی مدیر صیب راغی او د ډبرینی ښخه یې پرده پورته کړه چې په دی ډبرینه لیکل شوی و(دمیرمن شاه پرو د سواد دزده کړی ښونځی).

وروسته دنوی جومات نوی ودانی ته راغلل قوماندان صیب حضـرت خان د ولایت د جا مع جومات له ملا امام ښخه غو ښتنه وکړه چې د مرمرینی ښخه د پر دی په کشولو سره نوی جومات پرانیزی هغـه و چې د ولایت د جامع جومات ملا امام راغی او د ډبر ینی ښخـه یـې پرده کش کړهاو لیدل شول چې په ډبرینه لیکل شـوی و د(قاضـی میوند جومات) قاضی صیب میوند یوی اوبلی خواته وکتل ټولو راغلو میلمنو او دسیمې خلکو قاضی صـیب میوندتـه مبـارکې ورکـړه او شینخالی هم د ګلو یو ه ګیډی د جومات په مرمرینه کېښوده.

له همدی ځایه د وړکتون د ودانی خواته ټول روان شول کلـه چـې دوړکتون د انګړ دروازی ته ورسیدل نو قوماندان حضرت خان وویل میلمنو او دوستانو وین چې د وړکتون په مرمرینه هیڅ نـدی لیکـل شوی چې دا وړکتون د چا په نوم یې یاد کـړو نـو زه د ولسـوالی د جامع جومات له مولوی صیب او ښلورو نورو ملا صـاحبانو او مولـوی صاحبانو ښخه دچې ټول پنځه کسان کېږی دا عالمان چې پـه سـر کې یا ددې کمیسون ریس د ولسوالی د جامع جومات مولوی صـیب دی په دی وړکتون د دوی نوم کېږدی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عالمانو ټا کل شوی کمیسون د وړکتون دیه دیوال له څنگه سره ودریدل او ددې وړکتون د نوم په ایښودلو یوی موافقی ته ورسیدل او د کاغذ په مخ یې لا سلیک وکړ د عالمانو ټاکل شوی کمیسون راغی او راغلو میلمنو ته یې وویل ددې وړکتون نوم هغه وخت اعلا نیږی چې موږ ټول وړکتون ته ننوزو او بیا بېرته راووزو بیابه اعلا نیږی دا زموږ د عالمانو پریکړه ده .

په دی وخت کې د پوهنی مدیر وویل راځی ددې وړکتون پرانیستل ددې کوچنی ماشومی چې د قاضی میوند لور ده دا به دا چا کلیټ و دغو میلمنو ته په خپل لاس وویشی او اول به دا وړکتون ته ننوزی ځکه چې دا وړکتون دی او د ماشومانو دپاره دی نو څنگه چې بل کوچنی ماشوم زموږ په او تاسو سره نشته او همدا یوه ماشومه ده نو ددې ماشومی په ننوتلو سره وړکتون ته وړکتون پرا نستل کیږی وروسته نو رو ټولو د پوهنی د مدیر خبره ومنله او همداسې وشول د قاضی میوند لور په ټولو خوږه وویشله او یو څه خوږه یې د وړکتون د ننو تلو په دروازه کې و شیندله او ټول په داسې حال کې چې د قاضی میوند لور یی دمخه وه د وړکتون د وړکتون په دروازه ننوتل ، ټولگی،د شیدو خوړلو او د خوب خونی یې یو پر بل پسی وکتلی او د وړکتون څخه را ووتل ، دلته بیا ټول د وړکتون مخی ته ودریدل تر څو ددېنی عالمانو د کمیسون پریکړه د وړکتون د نوم ایښودلو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره خلکوته واوروی ، ددېنی عالمانو د جوړ شوی کمیسون ریس د ټولو تر مخ ودریده او دایې وویل ؟

ورونو موږ داسې پریکړه کړی چې که هر څوک اول ددې ورکتون په دروازه ننوزی ورکتون به دهغه په نوم وی او یادیږی او دادی ټول د کمیسون غړو لاسلیک هم کړی اوبیا یې ددېنی عالمانو کمیسون ته مخ راواړاوه او وه یې ویل ملا صاحبانو همداسې پریکړه وه او که څنګه هغوی ټولو وویل هوکې همداسې پریکړه وه .

نو دکمیسون ریس وویل څنګه چې تاسو ټولو ولیدله چې خوږه هم دی ماشومی وویشله او ورکتون ته هم دا ماشومه انجلی ننو تله نو تاسو ووایاستی چې ددې ماشومی انجلی نوم څه شی دی ؟شاه پرو د شینخالی مور ورته وویل ددې ماشومی انجلی نوم ملالی ده ملالی .

نو مولوی صیب وویل ددې ورکتون نوم شود(ملالی ورکتون)،ټولو راغلو میلمنو او دسیمې خلکو لاسونه وکړپول او د ورکتون ددروازی په مرمرینی یې په توش قلم ولیکل د ملالی ورکتون .

شینخالی د ملالی مور د ورکتون هغې دروازی ته چې مرمرینه ډېره لګیدلی وه رانژدی شوه او ددې ډ برینی یوی خواته شینخالی او بلی خواته یې خپله لور ملالی ودروله او انجنیر شمشاد د شینخالی زوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلې مور او خپلې خور د هغې مرمرينی سره چې وربانــدې پــه توش قلم ليکل شوی ود ملالی وړکتون يادګاری عکسونه واخيستل.

په دی وخت کې دسيمې والی وويل قوماندان صيب حضــرت خانــه څنګه اوس داوبو بند پرانيزو،؟

قوماندان حضرت خان په ټوکو او مسخرو کې ورته وويل والی صيب څنګه د اوبو د بند نوم دی واخيستی لکه چې تږی شوی يې نن ټوله ورځبه زما په قومانده کارکوي ځکه چې زما د قوماندانی همــدا نــن يوه ورځ ده بيا به نه قوماندانی وی او نه بــه څــوک راتــه قومانــدان حضرت خان ووايې نو پريږده والی صيب چې نن خو زما قومانده هم وچليږی ورځ لويه ده هغه به وروسته پرانيزو اوس دډوډی وخت دی ډوډی خورو ما د ډوډی بندو بست کړيدی ډوډی تياره ده دادی اوس مې زوی راغی او راته يې وويل چې ډوډی تياره ده ما لا سهار ستا په دفتر کې تاسو ټولو ته وويل چې زه دکاغذ او کتاب له مخــی خبــرې نشم کولای

زما کار ټول د صحرايانو کاردی نو اوس د ډوډی خوړلو قومانده ده د ډوډی خوړلو په وخت کې دوی ټول د قوماندان حضرت خان د کــور انګړ ته ننوتل او د ليږ ځنډ نه وروسته د ډوډی په خوړلو پيــل وشــو قوماندان حضرت خان هم داسې په خــرپ ډوډی تيــاره کــړی وه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو داسې په خوند،خوند خوړله تا به ويل چې د کابل د انترکانينتل هوټل کې دا خوراکونه پا خه او تيار شويدی .

راغلو ميلمنو ټولو دی مصرف او دی خوراکونو ته ګـوتی پـه غـاښ نيولی وی او هک حيران وه چې دا باندې وګوره او داخوراکونـه او د راغلو ميلمنو څخه يوه وويل

قوماندان صيب دومره مصرف دی کړی دی دومره مصرف تـه هـيڅ ضرورت نه وه .

قوماندان حضرت خان وويل نه بابا داڅه مصرف دی بيا د تاسو قـدر منو ميلمنو د پاره دا هم کم دی ؟

د سيمې والی وويل نه قوماندان صيب هر څه ډېردی خـدای(ج)دی تاته نور هم توان او قدرت درکړی چې نور هم د خير کارونه وکړی،.

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې په خوله يې ليرې موسکا خپره شوه او په ټوکو کې يې وويل هر څه ډېر دی خو هغه يـو هغـه چې تاسو او د ښار خلک ورسره ډېره مينه لری هغه نشته هغه دی د هغه په ځای می ښی تروی او شړومبې درته ايښی دی .

داوبو او بريښنا ريس وويل ، قوماندان صـيب حضـرت خانـه خپلـه خبره خودی وکړه موږ ټول ورباندې وپو هيدلو او دا خبـره د ببرتـه واخله ځکه موږ د هغو کسانو له ډلی څخه نه يو کوم چـې تـه فکـر کوي او بيا زموږ سره خو پوهيږی چې قاضی ميوندهم شته او قاضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیب میوند خو ته پیژنی چې په قضا کې د هیڅ چـا طرفـداری نـه کوي او که موږ هم بیا داسې کار وکړو او هغه چې ته یې یادوی هم نه یې خورو ځکه چې قاضی صیب په خپله وینی نو بیـا قاضـی صـیب شاهد ته اړتیا نلری ولا چې ته خبر یې موږ به بیـا د قاضـی صـیب میوند تر دورو تیر شوی یو.

قوماندان حضرت خان وویل ټوکه می وکوله یوه،یوه ټوکه چې نه وی خوراک هم خوند نه کوي .

ټولو په یوه ځای او په ډېره خوشحالی د غرمـی ډوډی د قومانـدان حضرت خان په کورکې وخوړله اودسـونه یـې تـازه کـړل او د مـا سپښین لمونځ هم ټولو یو ځای سره ادا کړنو قوماندان حضرت خان د سیمې والی صیب ته مخ ورواړاوه او ورته یې وویـل والـی صـیب ښنګه اوس به داوبو د بند په خوا لاړ شو.

د اوبو بند ته ټول په ګډه لاړلاو هلته بیا قوماندان حضرت خان د بند د مرمرینی له ښنګه

چې ټوکر ورباندې غوړیدلی وو ودریده او داسې یـې وویـل محتـرم والی صیب او داوبو اوبریښنا ریس صـیب تـه بلنـه ورکـووچې لـه ډبرینی ښخه د پردی په ایسته کولو سره د اوبو بند پرا نیزی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبواو بریښنا ریس او وا لی صیب راغلل او د پردی په ټولولـو یـې ولیدل چې په مرمرینه ډبره لیکل شوی وودانجنیـر شمشـاد داوبـو بند.

قاضی میوند،شاه پرو او نور دسیمې او ولایت سپین ږیـرواو دولتـی چار واکو د انجنیر شمشاداو د قوماندان حضرت خان ددواړو غاړوته دومره ګلان ور واچول چې نور نو دواړو خپلې غاړی د ګلانـو څخـه هسکې نشوای نیولای او ټول انجنیر شمشاد او قومانـدان حضـرت خان ته مبارکې ویلی او د بند اوبه په ویالو او نهرونو کې پـه بهیـدو راغلی خلک هم حیران شول چې قوماندان حضرت خان ته وګوره او دومره عقل داسې نمونه یې ورباندې ایښی دی فقط لکه لـه کتـاب څخه یې را اخیستی وی..

دلته دسیمې والی او نورو راغلـو میلمنـو وویـل قومانـدان صـیب حضرت خانه نور نو موږ ته رخصت راکړه چـې ځوانشـا الله کارونـه خلاص شول .

قوماندان حضرت خان راغلو میلمنو ته وویل ما سهار لا درته وویـل چې زه همدانن د تاسو او دسیمې قوماندان یم هر امر چې کوم هغـه به منی کارونه چېری خلاص دی یو کار او وروستنی کار لا پاتـه دی راځی پر ما پسی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول په موټرو کې کېنا ستل او د قوماندان حضرت خــان پــه مــوټر پسی یو قطار موټری روانی شوی د قوماندان حضرت خان دمخــه او نوری موټری ور پسی روانی وی .

دادی د قوماندان حضرت خان موټر دســیمې د هــدیری لــه څنګــه ودریده د سیمې خلک او راغلی میلما نه هم لــه موټرانــو را کښــته شول او پلی له قوماندان حضرت خان سره د هدیری پــه مــنځ کــې روان شول ،خو د راغلو میلمنو له ډلی څخه یوه میلمانــه قومانــدان حضرت خان ته په ټوکوسره وویل قوماندان صیب حضرت خانه موږ ټولوته دی قبرونه جلا جلا جوړ کړی او که دی ټولو ته د....په شان یو قبر جوړ کړی قوماندان حضرت خان وویل څومره وار خطا یاســتوار خطا کېږی مه اخیر نه اخیرمو دا ځــای دی څــوک وروســته څــوک وړاندی ، په دی وخت کې قوماندان حضرت خان دیوه لوی قبرچــې له څنګه سره ییبل یو کوچنی قبرواو دواړه په ښــو مرمرینــو ډېــرو جوړاو ښایسته شوی وودریده او ددې قبر په مرمرینه داسې لیکل شوی و(دشهید ارواح ښادانجنیر کېصرخان ارام ځای).

شهید انجنیر کېصر خان او دده وړوکې زوی شمشادچې د قوماندان حضرت خان پــه قومانــده یــې خپــل خوریژوندلــه لاســه ورکــړی خدای(ج)ددوی شهادت قبول او په جنت کې یې ددوی دواړو ځــای غواړو ، او په وروستی برخه کې یې لیکلی وددوی قبرونه د قوماندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت خان په شخصی پیسو جوړ شویدی ،ټولــو راغلــو میلمنــواو دسیمې خلکو دا لیکلی کرښی ولوستلی .

وروسته له څو دقیقو چو پتیا څخه قوماندان حضرت خان را دمخــه شواو دولاړو کسانومخی ته ودریده او داسې یې وویل؟

ګرانو میلمنو او راغلو دسیمې سپین ږیروغواړم یو څولنډی خبــرې وکړم او هغه دا چې تاسو پو هیــږی چــې زه یــو جګــړه مار،ســړی وژونکې،غل،او قاچاق وړونکــې وم او دا دوه قبرونــه چــې وینــی دا دانجنیر کبصر خان او دده د ماشوم زوی شمشاد قبرونــه دی چــې دوی دواړه زما په امر او قومانده شهیدان شویدی نو زه په خپلو تیرو ټولو عملونو او کارونو پیښمانه یم نو ځکه دا قبرون ما جــوړ کــړه او ښکلی می کړل د ملایانو څخه می ارویدلی چې که هر څوک د خپلو خپلوانو زاړه قبرونه جوړوی نو باید خیرات وکړی نو ما هم دا قبرونه جوړ کړیدی او هغه دی دوه غوایان می راوستی دی چــې دلتــه یــې ددې قبرو د جوړولو په خاطر حــلال کــړم او ددې خیــرات ثوابونــه انجنیر کبصر خان او ددې هدیری ټولو مرده ګانو ته ورسیږی نو پــه دی وخت کې یې په خپلو سړو غږ وکړ او وه یې ویــل چــې غوایــان حلال کړی ، دده سړو د غوایانو په حلالولواو د غوښو په ټوټــه کولــو پیل وکړ .

قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پسی اوږدی کړی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو میلمنو او قدرمنو عالمانو بله خبره داده چې مـا مخکــې هــم وویل او تاسوهم خبر یاستی چې انجنیر کېصر خــان او دده وړوکــې زوی زما په امر او قومانده مړه شویدی.

نو د انجنیر کېصر خان له مېرمنې شاه پرو ، دهغه د لور شینخالی ، د قاضی صیب میوند ښځه چې د شینخالی مېړه ده هیله کوم چې ماته تر دی ګناه راتیر شی او ماته که څه هم

د بښلو وړ نه یم راته عفوه وکړی او ما وبښی تر څو می زړه په امــان او ډاډه شی.

په دی وخت کې شاه پرو ،شینخالی ،قاضی میونـد،او شمشــاد ددې ځای ښځه لیږ بېرته لاړل او هلته سره کښینا ستل او څه یــې ســره ویل.

او قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پســی اوږدی کــړی او داسې یې وویل ، بله خبره داده چې دا دولایت نــه راغلــی میلمانــه ،والی صیب ،دسیمې،کلی او ولسوالی خلکوته به حتمی سوال پیــدا شوی وی چې د اوبو له بنده،روغتون،ښونځی ،جومات دا ټول د یوی کورنی په نوم شول دا څنګه چل دی ؟

نو ورونو زه تاسوته دا ویلای شم چې که ددې کورنی غړی په خاصه توګه همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صیب شینخالی درته ښیم که نه وای او زه یې نه وای پو هولی باور وکړی چې په دی هدیره کې لا څه په نورو هدیرو کې به اوس د مړی ځای لا نه وای پیدا شوی او نه به ما د خیر کـارونو تــه لاس ور وړی وای یامی مخه ورته کړی وای.

بیا یې خپله ټوله کیسه دده د میرمنې له ناروغی چې په اولد ناروغه وه ، بیا خپله دده ناروغی چې ټپی شــوی وه دا ټــولی کیســی یــې وکولی نو ځکه دا ټول ځایونه ما ددوی په نوم کړل.

او بله خبره داده چې زه دا څو میاشتی کیږی چې د حج د فریضی له ادا کولو وروسته کور او کلی تــه راغلــم او هلتــه یعنــی پــه بیــت ا للهشریفه کې می په اخلاص تــو بــه ایســتلی ده چــې بیابه،وژنــه، قتل،حرام خوری او قاچاق نکوم نو له تاسو ټولو هیلــه لــرم او هغــه څوک چې دلته نشته هغوی ته هــم تاســو وواياســتی چــې لــه دی وروسته ماته قوماندان حضرت خان

ونه وایاستی له دی وروسته ماته حاجی حضرت خان وواياستی بس همدغه نوم زما د پــاره افتخــار دی بــس همدغــه زمــا خبــرې وی خدای(ج)د وکړی چې خفه شوی نه یاستی.

په دی وخت کې شاه پرو ،د شینخالی مور را ولاړه شــوه پــه داســې حال کې چې د خپل میړه کبصر خان د قبر دسر خواته ودریده او وه یې ویل ګرانو ورونډاو محترمو میلمنو مخکې حاجی صــیب حضــرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان زما د خدای ښښلی مېړه کېصر خان د شهادت پــه بــاره کــې د ښښنی خبره یاده کړه او تا سو ولیدل چې زموږ د کورنی ټــول غــړی هلته سره په خبرو شوو

نو زه د خپلې کورنی په نما ینده ګی موږ خپله پریکړه داسې اعلانوو ځنګه چې خدای (ج)

په خپل کلام کې ویلی دی چې څومره ثوابونه چې په عفوه کــې دی په غچ اخیستنه کې نشته نو موږ ددې دپاره چــې د انجنیــر کېصــر خان شهادت ته کوم تاوان ونه رسیږی او بل دا چــې حــاجی صــیب حضرت خان په تیرو پښیمانه دی او تو به یې ایســتلی زمــوږ لخــوا ورته عفوه ده عفو.

په دی وخت کې ټولو خوښی وکړه او د ولسوالی د جا مع جومات ملا امام هم شینخالی او ددې د کورنی له غړو څخه مننه وکړه او هــم د سیمې یو سپین ږیری پورته شواو وه یې ویل موږ د ســیمې د والــی صیب څخه هیله کوو چې ډاکټر صیب شینخالی په همدغه روغتون کې قوماندانه مقرره کړی قوماندانه .

د سیمې والی صیب وویل په روغتون کې قوماندانی نشته روغتــون قوماندانی ته اړتیا نلری ولی ریس ته اړتیالری ریس د روغتون ته ؟

هغه سپین ږیری وویل والی صیب موږ ریس نه پیژنو موږ اوس یوازې او یوازې قوماندان پیژنو قوماندان بیــا چــې تاســو وایاســتی چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ته اړتیا نشته نــو بیــا همدغــه ډاکټــره صــیبه دی ددې روغتون ریسه مقرره کړی.

دلته حاجی حضرت خان ولاړ شواو وه یې ویــل وروڼــو او د ســیمې سپین ږیرو ډاکټره صیبه شینخالی چې ددې روغتون ریسه مقــرره شی دومره خدمت نشی کولای په دی وختو کــې ولســی جرګــی او ولایتی شوراګانی جوړېږی ولی ولسی جرګی ته یې نه انتخــابو چــې ټول ولایت ته خدمت وکړی.

د سیمې والی او راغلو میلمنو وویل دادوروسته کار دی بیا بــه ســره کښینو چې ولسی جرګی ته یې کاندید کړو او که دلته پــه روغتــون کې دا کار مشوری ته اړتیا لری .

نور نو دسیمې والی او راغلو میلمنو له حاجی حضرت خان څخه دده د خدمتونو په اړوند مننه وکړه او ددولت د ریس جمهور له خواهغــه ستا ینلیک چې حاجی حضرت خان ته یې رالیږلی وه د والی صــیب لخوا حاجی حضرت خان ته ورکړل شو.

په درنښت

یارمحمد سهار

25. 5. 1384 کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحريک له هېواد پال او فرهنګپال شخصيت ښاغلي (نجيب احمدزي او ملګرو) څخه يې د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته يې اوږه ورکړه. ملي تحريک وياړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ يې پيل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هيله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

يو ځل بيا د دې اثر له ليکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د ليکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مينه

د افغانستان ملي تحريک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليکوال لنډه پېژندنه:

انجنير يار محمد سهار د ملا امير محمد سليمانخيل زوی او د اميرخان بابا لمسی په (۱۳۳۳) لمريز کـال د پکتيکا ولايت د جانيخېلو ولسـوالۍ د (هستي ممي) نومي کـلي په يوه منوره او مذهبي کورنۍ کې يــې دنــيا ته سترګې غړولي او د شاتورو د برنس په کلی کې يې خاپوړې کړې دي، پلرنی ټاټوبی يــې د امنو شاتوری دی څنګه چې د نو موړي پلار يو دينی عالم و، کله په يوه سـيمه او کله په بله سيمه او کلي کې ا مامت کاوه او ورسـره يـي دکتـوازو پـه ډېـرو مکتبونو(ښو ونځيو) کې د ښو ونکی دنده هم سرته رسولې ده.

انجنير يارمحمد سهار تر دريم ټولګي د هستي په د هاتي ښونځي کې زده کړې کړې دي تر نهم ټولګی پورې يې د غزني د کوچيانو په ليليه کـې او لېسـه دوره يې د کټوازو د سليمان بابا په لېسه کې او لوړې زده کړې يې د پخواني شـوروي او اوسني روسي د لينينګراد په ښار کې سر ته رسولې دي، د نوموړي دا لانـدی ليکنې چاپ ته چمتو دی:

او مړوخبری کولې(د لنډو کيسو ټولګه)

سو ځېدلی بڼ (د لنډو کيسوټولګه)

د وزی پاټک(طنزی ټو لګه)

نا مطلوب (طنزی ټولګه)

د افغانستان ملي تحريک

www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۱۱۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library